

CODUL PENAL AL REGATULUI DANEMARCEI

Tudorel TOADER

DK

Codul penal a fost adoptat prin Legea nr. 873 din 9 iulie 2015.

Partea generală cuprinde art. 1-97c, iar **Partea specială** cuprinde art. 98-306.

Partea generală (art. 1-97c). Principalele particularități în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

- în cazul în care aplicarea legii penale daneze cu privire la o persoană este condiționată de principiul dublei încriminări, nu este necesară cerința ca legislația de la locul faptei să prevadă răspunderea penală a persoanei juridice.

- legea penală daneză se aplică și faptelor săvârșite în afara teritoriului Statului Danez, atunci când acestea fac obiectul Statutului Curții Penale Internaționale, dacă fapta este comisă de o persoană care, la momentul acuzării are cetățenie daneză, este rezident în statul danez sau are o reședință permanentă în Danemarca sau se află în Danemarca.

- în cazul în care caracterul penal al faptei depinde de producerea unui rezultat, fapta se consideră săvârșită dacă rezultatul s-a produs, precum și în cazul în care făptuitorul a intenționat să producă rezultatul.

- faptele se consideră ca fiind comise atunci când făptuitorul începe săvârșirea acestora. În cazul persoanelor juridice, faptele se consideră ca fiind comise dacă fapta sau faptele care atrag răspunderea persoanei juridice au fost aduse la îndeplinire.

- faptele se consideră săvârșite atunci când făptuitorul se află în curs de a le îndeplini.

- în cazul în care aplicarea legii penale daneze este supusă condiției dublei încriminări, nu se poate aplica o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de legea de la locul comiterii infracțiunii.

- dacă nu se prevede altfel, tentativa se pedepsește numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta consumată este închisoarea mai mare de 4 luni.

Răspunderea penală a persoanelor juridice. Persoana juridică poate fi sancționată cu amendă atunci când sancțiunea este prevăzută într-o lege sau într-o normă de aplicare a acesteia.

Pedepsele. Pedepsele principale sunt închisoarea și amenda.

Pedeapsa cu închisoarea se aplică fie pe viață, fie pe durate fixe care nu pot fi mai mici de 7 zile și nici mai mari de 16 ani.

Ministrul justiției poate să dispună liberarea condiționată. Atunci când s-au executat două treimi din pedeapsă, dar nu mai puțin de două luni, Ministrul Justiției sau o altă persoană autorizată în acest sens va stabili dacă persoana condamnată va fi liberată condiționat.

În cazul în care se dispune liberarea condiționată, persoanei condamnate nu i se poate crea o situație defavorabilă, în sensul că trebuie să aibă o locuință adecvată și un loc de muncă sau o altă sursă de venit și, de asemenea, aceasta trebuie să respecte obligațiile stabilite de către instanță.

Nu se poate dispune liberarea condiționată dacă organele de poliție apreciază că persoana condamnatului are relații cu persoane sau cu un grup de persoane implicate într-un conflict violent cu un alt grup de persoane, iar în cadrul grupului cu care persoana condamnată se consideră a fi asociată au fost utilizate arme, arme de foc sau explozivi care, din cauza naturii lor extrem de periculoase, sunt de natură a provoca daune însemnate.

Ministrul Justiției poate să revoce liberarea condiționată. Dacă persoana eliberată încalcă condițiile stipulate, Ministrul Justiției, sau cel mandatat în acest sens de către ministru, poate să dea un avertisment, să modifice condițiile și să prelungească perioada de probă sau, în circumstanțe speciale, să decidă încarcerarea în vederea ispășirii restului de pedeapsă.

În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată potrivit dispozițiilor prezentei legi, persoanei condamnate i se va asigura un loc de muncă și un loc de ședere corespunzător ori o altă modalitate de a se întreține, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea și să declare că va respecta condițiile de liberare condiționată.

Amenda poate fi aplicată ca pedeapsă complementară la altă pedeapsă atunci când persoana care a săvârșit infracțiunea a obținut sau a urmărit obținerea unui câștig financiar pentru sine sau pentru altul.

Atunci când în instanță sunt dispuse amenzi în temeiul prezentei legi, pedeapsa amenzii se aplică în zile-amendă.

Numărul de zile-amendă se stabilește în funcție de natura infracțiunii și de circumstanțele cauzei, cel puțin 1 și cel mult 60. Valoarea zilei-amendă se stabilește la o sumă egală cu venitul mediu zilnic al persoanei, dar la stabilirea amenzii trebuie să fie avute în vedere condițiile de viață ale celui amendat, inclusiv veniturile, obligațiile sale de securitate socială și alte aspecte ce îi afectează capacitatea de plată.

Munca în folosul comunității. Drept condiție pentru suspendarea executării pedepsei, se stabilește că persoana condamnată trebuie să presteze un serviciu neremunerat în folosul comunității timp de cel puțin 30 de ore și nu mai mult de 300 de ore. Serviciul în folosul comunității se efectuează într-o perioadă ce variază în funcție de numărul de ore.

Se poate dispune confiscarea totală sau parțială a bunurilor aparținând unei persoane condamnate pentru o infracțiune atunci când fapta este de așa natură încât poate aduce beneficii semnificative și poate fi pedepsită prin lege

cu închisoare de 6 ani sau mai mult ori fapta reprezintă o încălcare a legislației privind substanțele stupefiante.

Persoana îndreptățită este decăzută din dreptul de a iniția ancheta privată sau de a solicita declanșarea anchetei publice dacă nu a introdus acțiune în justiție sau nu a formulat o cerere în termen de 6 luni de când a aflat că există temeiuri suficiente pentru introducerea acțiunii sau pentru formularea cererii de angajare a răspunderii penale.

Confiscarea poate fi grațiată în același mod ca pedeapsa.

Partea specială art. 98-306. Persoana care acționează împotriva intereselor statului în timpul exercitării în numele statului a sarcinii ce i-a fost încredințată de a negocia sau de a rezolva o chestiune cu un stat străin se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Persona care insultă o națiune străină, un stat străin, pavilionului acesteia sau un alt simbol național recunoscute de către statul danez ori pavilionul Organizației Națiunilor Unite sau al Consiliului European se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care atentează la securitatea ori libertatea Parlamentului sau, în general, acționează pentru ca prin forță ori prin amenințarea cu forța să oblige Parlamentul să ia orice decizie sau să-l împiedice să-și exercite în mod liber activitatea, se pedepsește cu închisoarea.

Urmărirea penală se efectuează de către procuror, care își desfășoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiției.

Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența, impune celui ce are obligații să acționeze în serviciul public sau în îndeplinirea serviciului ori a îndatoririlor ori cu ocazia aceleiași activități sau care urmărește, în egală măsură, să împiedice această persoană să realizeze o acțiune de serviciu sau o obligă să efectueze o acțiune de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care împiedică oricare dintre persoanele menționate mai sus să-și îndeplinească sarcinile ori îndatoririle se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care întrebuițează cuvinte insultătoare, limbaj licențios ori gesturi jignitoare sau obscene față de o persoană aflată în exercitarea atribuțiilor sau a sarcinilor de serviciu ori în legătură cu acestea, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care în mod ilegal oferă, promite sau dă unei persoane care lucrează în cadrul serviciului public danez, străin sau internațional, un dar ori un alt folos pentru a determina persoana în cauză să facă sau să nu facă ceva în legătură cu atribuțiile de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Se sancționează persoana care, în mod deliberat, îi atribuie în mod public guvernului sau oricărei alte autorități publice o acțiune ce n-a avut loc, aducând astfel atingere intereselor țării în relația cu străinătatea.

Persoana care îndeamnă mulțimea la violențe sau la amenințarea cu violențe asupra persoanei sau asupra proprietății se pedepsește cu amendă ori cu închisoarea.

Persoana care, cu intenție sau din culpă gravă, ajunge în stare de ebrietate, se pedepsește cu amendă ori închisoare, dacă, în această situație, pune în pericol o altă persoană sau valori patrimoniale.

Persoana care, în exercitarea unui serviciu public danez, străin ori internațional ori a îndatoririlor publice, primește, pretinde sau acceptă promisiunea unui cadou ori alt folos, fără drept, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care exercită un serviciu public sau, având îndatoriri publice, abuzează de poziția sa pentru a forța pe cineva să facă, să tolereze ori să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoarea.

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziția sa, încălcând drepturile și libertățile unei persoane sau ale unei autorități publice, se pedepsește cu amendă ori închisoare. Dacă infracțiunea a fost săvârșită în scopul de a obține pentru sine ori pentru altul un folos injust, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 2 ani.

Persoana care denunță unei autorități publice o infracțiune ce nu a fost săvârșită, precum și persoana care formulează plângeri calomnioase către o astfel de autoritate, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care, în pofida avertismentului poliției, practică cerșetoria, sau care permite practicarea cerșetoriei de către o persoană din cadrul familiei sale având vârsta sub 18 ani, se pedepsește cu închisoarea.

Persoana care încheie o căsătorie ori un parteneriat, deși este deja căsătorit sau are deja încheiat un parteneriat, se pedepsește închisoarea.

Persoana care divulgă fără drept mesaje sau imagini referitoare la relația personală a altuia sau, în general, imagini ale persoanei în împrejurări care nu sunt menite a fi cunoscute de public, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea.

Persoana care face o afirmație sau împărtășește informații în mod public sau în scopul răspândirii acestora și prin care un grup de persoane sunt amenințate, insultate sau umilite din cauza rasei, culorii, originii sale naționale sau etnice, religiei sau înclinației sexuale, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare.

Persoana care încalcă onoarea unei alte persoane prin cuvinte ori acțiuni insultătoare sau prin prezentarea ori răspândirea de acuzații privind o faptă ce poate să-l înjosească pe cel insultat în ochii concetățenilor se pedepsește cu amendă sau cu închisoare.

Persoana care, cu rea-credință, prezintă sau face publică o acuzație sau dacă acesta nu are motive rezonabile să considere o acuzație ca fiind adevărată, se pedepsește pentru defăimare cu închisoarea.

CUPRINS

DK

Partea generală	9
Capitolul 1. Dispoziții introductive.....	9
Capitolul 2. Condiții generale privind aplicarea prevederilor penale	9
Capitolul 3. Condițiile răspunderii penale.....	14
Capitolul 4. Tentativa și participația penală	15
Capitolul 5. Răspunderea penală a persoanelor juridice	16
Capitolul 6. Pedepsele	17
Capitolul 7. Suspensarea condiționată a executării pedepsei.....	23
Capitolul 8. Serviciile în folosul comunității.....	25
Capitolul 9. Alte consecințe legale ale faptelor penale.....	27
Capitolul 10. Stabilirea pedepsei.....	34
Capitolul 11. Încetarea consecințelor juridice ale faptelor penale.....	38
Partea specială	42
Capitolul 12. Trădarea de țară și alte infracțiuni împotriva independenței și securității statului.....	42
Capitolul 13. Infracțiuni împotriva Constituției statului și a autorităților supreme ale statului, privind terorismul etc.....	47
Capitolul 14. Infracțiuni împotriva autorităților publice etc.....	53
Capitolul 15. Infracțiuni împotriva ordinii și a liniștii publice	57
Capitolul 16. Infracțiuni în legătură cu serviciul public sau cu îndatoririle publice etc.	59
Capitolul 17. Declarația falsă și acuzația calomnioasă.....	63
Capitolul 18. Infracțiuni privind mijloacele de plată	65
Capitolul 19. Infracțiuni privind mijloacele de probă	66
Capitolul 20. Infracțiuni de pericol general	68
Capitolul 21. Diverse infracțiuni producătoare de daune.....	72
Capitolul 22. Cerșetoria și activități contrare afacerilor	73
Capitolul 23. Infracțiuni privind relațiile de familie.....	74
Capitolul 24. Infracțiuni cu privire la viața sexuală.....	75

Capitolul 25. Infrațiuni împotriva vieții și a integrității corporale	80
Capitolul 26. Infrațiuni împotriva libertății individuale.....	82
Capitolul 27. Infrațiuni contra onoarei și a unor drepturi personale	84
Capitolul 28. Infrațiuni contra patrimoniului	88
Capitolul 29. Dispoziții speciale privind persoanele juridice	99

CODUL PENAL AL REGATULUI DANEMARCEI¹⁾

DK

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL 1

Dispoziții introductive

Art. 1

Pedepsele pot fi aplicate numai faptelor prevăzute de lege sau de alte acte normative de aceeași natură ca fiind infracțiuni. Aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător consecințelor legale prevăzute în Capitolul 9.

Art. 2

Dacă nu se prevede altfel, Capitolele 1-11 din prezenta lege se aplică tuturor infracțiunilor.

CAPITOLUL 2

Condiții generale privind aplicarea prevederilor penale

Art. 3

Alineatul 1. Dacă legea penală aplicabilă la momentul judecării unei fapte este diferită de legea în vigoare la momentul comiterii faptei respective, chestiunile privitoare la angajarea răspunderii și la stabilirea pedepsei aplicabile se soluționează potrivit legii mai noi, cu condiția ca pedeapsa aplicată să nu fie mai severă decât cea aplicabilă potrivit legii vechi. În cazul în care modificarea

¹⁾ Comunicare privind Codul penal: prin prezenta se publică Codul penal, prin adoptarea Legii nr. 873 din 9 iulie 2015, cu amendamentele aduse prin Legea nr. 1880 din 29 decembrie 2015, Legea nr. 170 din 27 februarie 2016, articolul 4 din Legea nr. 632 din 8 iunie 2016, Legea nr. 635 din 8 iunie 2016, Legea nr. 636 din 8 iunie 2016, articolul 2 din Legea nr. 641 din 8 iunie 2016 și articolul 1 din Legea nr. 642 din 8 iunie 2016.

Dispozițiile legale referitoare la articolul 124, alineatul 4, punctul 1 și 2, intră în vigoare la 1 august 2016, vezi articolul 4 din Legea nr. 641 din 8 iunie 2016 privind modificarea Legii privind executarea pedepselor etc., Codul penal și Codul de procedură penală (eforturi sporite împotriva telefoanelor mobile în penitenciare etc.).

Modificări ulterioare ale dispozițiilor legale au fost aduse prin: Legea nr. 1723 din data de 27 decembrie 2016; Legea nr. 1728 din data de 27 decembrie 2016; Legea nr. 189 din data de 27 februarie 2017.

legislativă vizează aspecte nelegate de vinovăție, fapta va fi judecată potrivit legii vechi.

Alineatul 2. Dacă în cazul de mai sus fapta nu se mai pedepsește potrivit legii penale, pedeapsa aplicată, dar neexecutată, nu se mai execută.

Persoana condamnată poate cere ca problema neexecutării pedepsei să fie soluționată de către instanța care a judecat cauza în primă instanță. Instanța pronunță o hotărâre judecătorească.

Art. 4

Alineatul 1. Dacă infracțiunea va produce consecințe legale de tipul celor menționate în art. 56-61, 62-70, 73 și 79, se va stabili potrivit legii în vigoare la momentul efectuării actelor de procedură penală.

Alineatul 2. Dacă legea nu prevede altfel, săvârșirea faptei va da naștere și altor consecințe juridice numai în măsura în care acestea au fost prevăzute de legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Alineatul 3. Dispozițiile art. 3 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și celorlalte consecințe juridice, altele decât pedeapsa, atâ timp cât acestea reprezintă rezultatul direct al caracterului penal al faptei.

Art. 5

Când se dispune agravarea răspunderii penale sau în cazul altor consecințe juridice născute din starea de recidivă, hotărârile pronunțate în temeiul legii vechi vor fi avute în vedere ca și când ar fi fost pronunțate în temeiul legii aplicabile faptei deduse judecării.

Art. 6

Legea penală daneză se aplică:

- 1) pe teritoriul statului danez,
- 2) pe navele daneze aflate într-o zonă sub autoritate străină, de către o persoană ce aparține personalului navei, sau care călătorește ca pasager pe aceasta, sau
- 3) pe o navă daneză care se află în afara unei zone de autoritate.

Art. 7

Alineatul 1. Legea penală daneză se aplică faptelor săvârșite într-o zonă sub autoritate străină de către o persoană care, la momentul aplicării pedepsei, are cetățenie daneză, are reședința în statul danez sau are o reședință permanentă similară în Danemarca:

- 1) dacă fapta se pedepsește și la locul faptei (dublă încriminare) sau
- 2) este îndreptată împotriva unei persoane care, la momentul comiterii faptei, are legătura menționată aici în țară.

Alineatul 2. În jurisdicția penală daneză se înscriu și faptele petrecute în afara unei zone de autoritate, săvârșite de o persoană care, la momentul

acuzării avea conexiunea menționată la Alin. (1) în Danemarca, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru aceste fapte este închisoarea mai mare de 4 luni.

Alineatul 3. Alin. (1), punctul 1 și alin. (2) se aplică în mod corespunzător faptelor unei persoane care, la momentul acușării, are cetățenie sau are reședința în Finlanda, Islanda, Norvegia sau Suedia și care are reședința în Danemarca.

Art. 7a

Alineatul 1. Jurisdicția penală daneză acoperă și faptele săvârșite într-o zonă sub autoritate străină îndreptate împotriva unei persoane care, la momentul săvârșirii faptei, are cetățenie daneză, are reședința în statul danez sau are reședință permanentă similară în Danemarca, dacă fapta se pedepsește și de legea locului unde a fost săvârșită (dublă încriminare), iar potrivit legii daneze pedeapsa este închisoarea de cel puțin 6 ani.

Alineatul 2. Aplicarea legii daneze conform alin. (1) este condiționată de faptele: omor, violență gravă, lipsire de libertate sau jaf, infracțiunea prezentând pericol public, o infracțiune sexuală ori incestul sau circumcizia feminină.

Alineatul 3. Legea penală daneză se aplică și faptelor săvârșite în afara unui teritoriu supus jurisdicției vreunui stat împotriva unei persoane care, la momentul acușării avea cetățenia sau reședința menționate la alin. (1), dacă pentru aceste fapte pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 4 luni.

Art. 7b

În cazul în care aplicarea legii penale daneze cu privire la o persoană este condiționată de principiul dublei încriminări nu este necesară cerința ca legislația de la locul faptei să prevadă răspunderea penală a persoanei juridice.

Art. 8

Legea penală daneză se aplică și faptelor săvârșite în afara statului danez, indiferent de cetățenia făptuitorului, în cazul în care

1) fapta afectează independența, securitatea, Constituția ori autoritățile statului danez sau o obligație oficială față de acesta;

2) fapta încalcă interese, a căror protecție în statul danez presupune o legătură specială cu acesta,

3) fapta constă în încălcarea unei obligații impuse prin lege și pe care făptuitorul trebuia să o respecte în străinătate;

4) acesta încalcă o obligație de serviciu, care revine făptuitorului aflat pe o navă daneză,

5) fapta este prevăzută de o dispoziție internațională, potrivit căreia Danemarca are obligația de a reprima astfel de fapte sau

6) când este refuzată extrădarea acușătorilor pentru urmărirea penală într-o altă țară, iar fapta, în măsura în care aceasta este săvârșită pe un teritoriu

aflat sub jurisdicție străină, se pedepsește conform legii de la locul săvârșirii faptei (dubla încriminare), dacă Legea penală daneză prevede o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin un an.

Art. 8a

Legea penală daneză se aplică și faptelor săvârșite în afara teritoriului Statului Danez, atunci când acestea fac obiectul Statutului Curții Penale Internaționale, dacă fapta este comisă de o persoană care, la momentul acuzării are cetățenie daneză, este rezident în statul danez sau are o reședință permanentă în Danemarca sau se află în Danemarca.

Art. 8b

Alineatul 1. Legea penală daneză se aplică și faptelor prevăzute la art. 183a săvârșite în afara teritoriului Statului Danez atunci când au fost săvârșite de o persoană care, la data acuzației

- 1) are cetățenia daneză, locuiește în statul danez sau are aici reședință ori
- 2) se află în Danemarca.

Alineatul 2. Legea penală daneză se aplică, în condițiile alin. (1) și faptelor prevăzute la art. 237 și 244-248, dacă au fost săvârșite în legătură cu infracțiunea de la art. 183a.

Art. 9

Alineatul 1. Faptele se consideră a fi săvârșite atunci când făptuitorul începe săvârșirea acestora. În cazul persoanelor juridice, faptele se consideră ca fiind comise dacă fapta sau faptele care atrag răspunderea persoanei juridice au fost aduse la îndeplinire.

Alineatul 2. În cazul în care caracterul penal al faptei depinde de producerea unui rezultat, fapta se consideră săvârșită dacă rezultatul s-a produs, precum și în cazul în care făptuitorul a intenționat să se producă rezultatul.

Alineatul 3. Tentativa și faptele de complicitate se consideră că au avut loc în statul danez dacă făptuitorul se afla pe teritoriul statului danez în momentul comiterii faptei, indiferent dacă infracțiunea s-a săvârșit ori s-a intenționat să se săvârșească în afara statului danez.

Alineatul 4. Dacă infracțiunea este săvârșită doar în parte pe teritoriul statului danez, se consideră că a fost săvârșită în totalitate în Danemarca.

Art. 9a

O infracțiune cu privire la înscrisuri, materiale audio sau video etc., care a fost săvârșită în străinătate și care a fost adusă la cunoștința publicului în Danemarca prin intermediul internetului sau al unui sistem similar de informare este consideră a fi fost săvârșită pe teritoriul statului danez dacă înscrisul sau materialul prezintă o legătură specială cu Danemarca.

Art. 10

Alineatul 1. Când o faptă este urmărită penal în Danemarca, hotărârea judecătorească de condamnare, precum și alte proceduri judiciare privitoare la faptă se dispun în conformitate cu legea penală daneză.

Alineatul 2. În cazul în care aplicarea legii penale daneze este supusă condiției dublei incriminării, nu se poate aplica o pedeapsă mai aspră decât cea prevăzută de legea de la locul comiterii infracțiunii.

Art. 10a

Alineatul 1. Persoana împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de condamnare de către un alt stat nu poate fi urmărită în Danemarca pentru aceeași faptă, atunci când, potrivit tratatelor internaționale la care este parte, Danemarca are obligația de a recunoaște hotărârile judecătorești străine.

Alineatul 2. În alte cazuri, persoana împotriva căreia a fost pronunțată o sentință în afara statului danez nu poate fi urmărită în Danemarca pentru aceeași faptă dacă

- 1) persoana a fost achitată,
- 2) dacă pedeapsa este în curs de executare sau a fost executată potrivit legii statului în care s-a dispus condamnarea ori
- 3) dacă persoana a fost găsită vinovată fără a i se fi aplicat vreoa sancțiune.

Alineatul 3. Alineatul 2 nu se aplică, dacă

- 1) Sentința penală străină
 - a) se consideră aplicată în statul danez potrivit art. 9 sau art. 9a sau
 - b) este inclusă în art. 7, alin. (1), punctul nr. 2, sau art. 8 punctul nr. 1 sau 2
- 2) urmărirea legală aici în țară are loc conform legii de procedură judiciară art. 985 a sau
- 3) recunoașterea sentinței penale străine ar fi în mod evident incompatibilă cu principiile legale daneze

Alineatul 4. În cazurile menționate la alin. (3), punctul 1, urmărirea penală în Danemarca nu poate avea loc dacă urmărirea penală în țara unde s-a pronunțat condamnarea s-a efectuat la cererea Procuraturii daneze.

Art. 10b

În cazul în care s-a dispus începerea urmăririi penale față de o persoană care într-un alt stat este condamnată pentru aceeași faptă, sancțiunea aplicată în Danemarca se reduce cu durata executată din sancțiunea aplicată în străinătate.

Art. 11

Dacă persoana cu cetățenie daneză, având domiciliul sau reședința în statul danez, este condamnată într-un stat străin, pentru o faptă care, potrivit legii daneze, poate atrage la revocarea sau pierderea unui drept de a exercita o

profesie sau ocupație ori un alt drept, revocarea în acest sens se dispune prin hotărârea de condamnare în Danemarca.

Art. 12

Dispozițiile art. 6-11 se aplică în limitele și cu excepțiile prevăzute prin normele de drept internațional.

CAPITOLUL 3

Condițiile răspunderii penale

Art. 13

Alineatul 1. Faptele săvârșite în situații de urgență nu se sancționează în măsura în care acestea au fost necesare pentru a respinge sau a se opune unui atac ilegal început sau iminent și nu sunt în mod vădit disproporționate, ținând seama de pericolul atacului, persoana infractorului și gravitatea faptei.

Alineatul 2. Dacă sunt depășite limitele legitimei apărări, făptuitorul nu se sancționează totuși, dacă depășirea este justificată în mod rezonabil de teama sau tulburarea pricinuită de atac.

Alineatul 3 Acțiunile necesare pentru punerea în aplicare a ordinelor juridice, realizarea unei arestări legale ori împiedicarea evacuării unei persoane reținute sau forțate se desfășoară după normele corespunzătoare.

Art. 14

Nu se pedepsește fapta prevăzută de legea penală dacă aceasta este necesară pentru înlăturarea unui pericol îndreptat împotriva unei persoane sau asupra unor bunuri, iar fapta prevăzută de legea penală este considerată ca având o gravitate relativ redusă

Art. 15

Faptele comise de un minor având vârsta sub 15 ani nu se pedepsesc.

Art. 16

Alineatul 1. Nu răspund penal persoanele care la momentul săvârșirii faptei sunt lipsite de discernământ ca urmare a unei boli psihice sau a unor situații comparabile cu aceasta. De asemenea, nu se pedepsesc persoanele prezentând retard mintal de grad ridicat. Dacă făptuitorul se afla într-o stare similară unei boli psihice sau într-o stare similară din cauza consumului de alcool sau a unei substanțe psihoactive, se poate aplica o pedeapsă atunci când circumstanțe speciale o justifică.

Alineatul 2. Nu se pedepsesc persoanele care la momentul săvârșirii faptei sufereau de o formă ușoară de retard mintal, cu excepția cazului în care circumstanțe speciale impun aplicarea pedepsei. Dispozițiile prezentului alineat se aplică și în cazul persoanei care se afla la momentul săvârșirii faptei într-o situație echivalentă cu retardul mintal.

Art. 17-18 (*Abrogate*)**Art. 19**

Fapta săvârșită din culpă se pedepsește numai în cazul în infracțiunilor prevăzute expres în prezenta lege. În cazul altor infracțiuni, se aplică sancțiunile prevăzute de lege, chiar și atunci când fapta este săvârșită din culpă, în afară de cazul în care se prevede contrariul.

Art. 20

Dacă pedeapsa sau pedeapsa majorată sunt condiționate de faptul că o infracțiune săvârșită cu intenție are un rezultat care în mod vădit nu a fost urmărit de făptuitor, această pedeapsă se aplică numai atunci când rezultatul s-a produs din cauza neglijenței făptuitorului sau pentru că acesta nu s-a desistat, după ce a devenit conștient de pericol.

CAPITOLUL 4

Tentativa și participația penală

Art. 21

Alineatul 1. Actele prin care se încearcă instigarea sau determinarea săvârșirii unei infracțiuni se sancționează ca tentativă atunci când acțiunea sau inacțiunea nu este adusă la îndeplinire.

Alineatul 2. Pedeapsa prevăzută de lege pentru o infracțiune poate fi redusă în cazul tentativei, mai ales atunci când tentativa dovedește o slabă forță sau fermitate în intenția infracțională.

Alineatul 3. Dacă nu se prevede altfel, tentativa se pedepsește numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta consumată este închisoarea mai mare de 4 luni.

Art. 22

Tentativa nu se pedepsește dacă în mod voluntar și în absența unor împrejurări care ar fi împiedicat consumarea infracțiunii, făptuitorul se desistează de la punerea în executare a faptei și împiedică el însuși consumarea acesteia sau ia măsuri care ar fi fost de natură să împiedice consumarea faptei dacă, fără cunoștința făptuitorului, aceasta nu s-a putut consuma sau a fi putut fi evitată din alte motive.

Art. 23

Alineatul 1. Pedepsele prevăzute de lege se aplică tuturor celor care au participat în orice mod la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală prin instigare, sfătuire sau prin alte acțiuni. Se poate aplica o pedeapsă redusă pentru persoanele care au intenționat să aibă o participare de mică însemnătate sau să sprijine o intenție deja formată, dacă fapta nu a fost consumată sau dacă sprijinul urmărit a fost inefficient.

Alineatul 2. Pedeapsa poate fi redusă și în cazul persoanelor care au contribuit la încălcarea unei îndatoriri speciale, aceștia neavând obligația de a respecta această îndatorire.

Alineatul 3. Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, pedeapsa pentru complicitate la săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea nu prevede o pedeapsă mai mare de 4 luni poate să nu mai fie aplicată în cazul în care complicele a intenționat să aibă o participare de mică însemnătate sau să sprijine o intenție deja formată, precum și atunci când participarea la săvârșirea faptei se datorează culpei complicelui.

Art. 24

Complicele nu este pedepsit dacă, în condițiile prevăzute de art. 22, împiedică el însuși consumarea acesteia sau ia măsuri care ar fi fost de natură să împiedice consumarea faptei dacă, fără cunoștința făptuitorului, aceasta nu s-a putut consuma sau a fi putut fi evitată din alte motive.

CAPITOLUL 5

Răspunderea penală a persoanelor juridice

Art. 25

Persoana juridică poate fi sancționată cu amendă, atunci când sancțiunea este prevăzută într-o lege sau într-o normă de aplicare a acesteia.

Art. 26

Alineatul 1. Dacă legea nu prevede altfel, dispozițiile privind răspunderea penală a societăților se referă la orice persoană juridică, inclusiv la societăți pe acțiuni, societăți cu răspundere limitată, cu capitaluri proprii, parteneriate și cooperative, asociații, fonduri, autorități locale, municipale și de stat.

Alineatul 2. De asemenea, aceste dispoziții includ societățile unipersonale, în măsura în care, în special, prin mărimea și organizarea lor sunt similare cu societățile menționate la alin. (1).

Art. 27

Alineatul 1. Persoana juridică răspunde penal dacă în cadrul activității sale s-a săvârșit o infracțiune în cadrul activităților sale, imputabilă uneia sau mai multor persoane aflate în legătură cu persoana juridică sau imputabilă persoanei juridice însăși. În cazul pedepselor pentru tentativă, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 21 alin. (3).

Alineatul 2. Autoritățile statului și municipalitățile răspund numai pentru fapte săvârșite în exercitarea de activități echivalente sau similare cu cele exercitate de către persoanele private.

Art. 28-30 (*Abrogate*)

CAPITOLUL 6

Pedepsele

Art. 31

Pedepsele principale sunt închisoarea și amenda.

Art. 32 (*Abrogat*)

Art. 33

Alineatul 1. Pedepsa cu închisoarea se aplică fie pe viață, fie pe durate fixe care nu pot fi mai mici de 7 zile și nici mai mari de 16 ani.

Alineatul 2. În cazul în care pedeapsa aplicată pentru o infracțiune poate fi majorată, prin hotărârea de condamnare se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 20 de ani.

Alineatul 3. Făptuitorul care la data săvârșirii faptei nu împlinise vârsta de 18 ani nu poate fi condamnat la închisoare pe viață.

Alineatul 4. Atunci când pedeapsa cu închisoarea este dispusă pentru mai puțin de 3 luni, pedeapsa se exprimă în zile, iar în celelalte cazuri în luni și ani.

Art. 34-37 (*Abrogate*)

Art. 38

Alineatul 1. Atunci când s-au executat două treimi din pedeapsă, dar nu mai puțin de două luni, Ministrul Justiției sau o altă persoană autorizată în acest sens va stabili dacă persoana condamnată va fi liberată condiționat.

Alineatul 2. Liberarea condiționată poate fi dispusă înainte de împlinirea fracției de pedeapsă dacă apar împrejurări speciale și dacă persoana condamnată a executat jumătate din pedeapsă, dar nu mai puțin de două luni. Decizia se ia de Ministrul Justiției sau de persoana autorizată în acest sens.

Alineatul 3. Nu se poate dispune liberarea condiționată cu privire la partea din pedeapsă pentru care nu s-a dispus suspendarea executării conform art. 58 alin. (1).

Alineatul 4. În cazul în care se dispune liberarea condiționată, persoanei condamnate nu i se poate crea o situație defavorabilă, în sensul că trebuie să aibă o locuință adecvată și un loc de muncă sau o altă sursă de venit și, de asemenea, aceasta trebuie să respecte obligațiile stabilite potrivit art. 39 alin. (2) și (3).

Alineatul 5. Nu se poate dispune liberarea condiționată dacă organele de poliție apreciază că persoana condamnatului are relații cu persoane sau cu un grup de persoane implicate într-un conflict violent cu un alt grup de persoane, iar în cadrul grupului cu care persoana condamnată se consideră a fi asociată au fost utilizate arme, arme de foc sau explozivi care, din cauza naturii lor extrem de periculoase, sunt de natură a provoca daune însemnate ori dacă s-au produs incendieri potrivit art. 180.

Art. 39

Alineatul 1. Liberarea condiționată se dispune sub condiția ca în termenul de supraveghere persoana să nu comită infracțiuni. Termenul de supraveghere nu poate depăși 3 ani. Cu toate acestea, dacă partea din pedeapsă rămasă neexecutată depășește 3 ani, se poate stabili un termen de supraveghere de până la 5 ani.

Alineatul 2. Se poate stabili ca persoana liberată să fie supravegheată pe tot termenul de încercare sau doar pe o parte din acesta. Obligații suplimentare pot fi stabilite în conformitate cu prevederile art. 57. Obligația de a rămâne la domiciliu, în spital sau în altă instituție nu poate fi dispusă pentru perioade mai lungi decât partea din pedeapsă rămasă neexecutată.

Alineatul 3. Se poate dispune liberarea condiționată a unei persoane condamnate pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 191 sau 192a ori pentru o faptă săvârșită cu violență, cu intenție sau prin amenințări, dacă pedeapsa aplicată este de un an sau mai mare, iar persoana despre care poliția consideră că este afiliată unui grup de persoane care sunt angrenate în activități infracționale grave și extinse, mai puțin în cazul în care apar considerente contrare, pe durata termenului de supraveghere nu va se va afla în apropierea acestora și nu va lua în alt mod contact cu alte persoane asociate cu acel grup, cu excepția cazului în care acestea sunt persoane apropiate sau se află într-o ședere sau contactul este făcut în legătură cu îndeplinirea unui scop recunoscut.

Art. 40

Alineatul 1. Dacă în termenul de supraveghere persoana liberată condiționat săvârșește o infracțiune și dacă până la împlinirea termenului de încercare se dispune începerea urmăririi penale pentru această faptă, instanța poate aplica o pedeapsă potrivit art. 61 alin. (2) și poate dispune suspendarea executării pedepsei. Dacă liberarea condiționată a fost dispusă potrivit art. 40a alin. (3) sau (4), cu condiția prestării unui serviciu în folosul comunității, la stabilirea unei pedepse comune se ia în considerare durata serviciului în folosul comunității deja executat.

Alineatul 2. Pe de altă parte, dacă persoana liberată încalcă condițiile stipulate, Ministrul Justiției, sau cel mandatat în acest sens de către Ministru, poate

1) să dea un avertisment,

2) să modifice condițiile și să prelungească perioada de probă pentru durata prevăzută în art. 39 sau, în circumstanțe speciale, să decidă încarcerarea în vederea executării restului de pedeapsă.

Alineatul 3. Dacă în termenul de supraveghere persoana liberată condiționat săvârșește o infracțiune, dar nu este urmărit penal pentru această faptă, se aplică dispozițiile alin. (2). Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul în care persoana liberată condiționat este condamnată în străinătate pentru o infracțiune săvârșită în termenul de supraveghere, iar în hotărârea de condamnare nu există nicio mențiune cu privire la executarea restului de pedeapsă.

Alineatul 4. Hotărârea prevăzută la alin. (2) și (3) se poate pronunța numai anterior împlinirii termenului de supraveghere.

Alineatul 5. În cazul în care nu se dă nicio dispoziție privind executarea restului de pedeapsă, conform alin. (1) sau alin. (2) și alin. (3), pedeapsa se consideră a fi executată la momentul liberării condiționate.

Alineatul 6. Dacă potrivit alin. (2) și alin. (3) s-a dispus reîncarcerarea, se poate dispune din nou liberarea condiționată, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1) și (2) sau la art. 40a alin. (1) privind restul de pedeapsă. În cazul pronunțării unei hotărâri conform alin. (1) trebuie să se țină seama de durata serviciului în folosul comunității efectuat de persoana în cauză potrivit art. 40a, alin. (3) sau (4). În ceea ce privește perioada de probă după o astfel de liberare condiționată, se deduc duratele prevăzute de art. 39 din perioada în care persoana în cauză a fost liberată condiționat anterior.

Art. 40a

Alineatul 1. Când jumătate din durata pedepsei a fost executată, dar nu mai puțin de două luni, Ministru Justiției sau cel împuternicit de Ministru în acest scop poate decide, în afara cazurilor menționate în art. 38 alin. (2), ca persoana condamnată să fie liberată condiționat, dacă fapta pentru care s-a dispus condamnarea nu este incompatibilă cu liberarea și

1) persoana condamnată a depus un efort special spre a nu mai comite din nou infracțiuni, inclusiv prin participarea la tratament, cursuri de formare, pregătire pentru muncă sau muncă, sau

2) atitudinea persoanei condamnate este în favoarea acestui lucru.

Alineatul 2. În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată potrivit alin. (1) persoana condamnată este supusă unui termen de supraveghere până la împlinirea a două treimi din durata pedepsei. Ulterior acestei date, se pot stabili condiții în care persoana liberată condiționat să fie supusă în continuare supravegherii.

Alineatul 3. În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată potrivit alin. (1) p. 1, se pot stabili una sau mai multe condiții suplimentare, potrivit art. 57, precum și obligația în sarcina persoanei liberate condiționat de a presta servicii neremunerate în folosul comunității. Prevederile art. 39 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 4. În cazul în care se dispune liberarea condiționată potrivit alin. (1) p. 2, persoana condamnată trebuie să presteze servicii neremunerate în folosul comunității. Pot fi stabilite condiții suplimentare potrivit prevederilor art. 57. Dispozițiile art. 39 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 5. Perioada în care se prestează un serviciu în folosul comunității nu poate depăși două treimi din durata pedepsei. Cu toate acestea, instanța, poate stabili ca această perioadă să fie mai mare, pentru situații deosebite, caz în care nu va putea fi depășită durata totală a pedepsei.

Alineatul 6. În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată potrivit dispozițiilor prezentei legi, persoanei condamnate i se va asigura un loc de

muncă și un loc de ședere corespunzătoare ori o altă modalitate de a se întreține, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea și să declare că va respecta condițiile de liberare condiționată stabilite potrivit alin. (3) și (4)

Alineatul 7. Dispozițiile art. 38 alin. (3) și (5) ale art. 39, alin. (1), (2) p. 3, art. 40 și art. 63 alin. (1) p. 1 se aplică în mod corespunzător.

Art. 41

Alineatul 1. După executarea a 12 ani din închisoarea pe viață, Ministrul Justiției sau cel delegat în acest sens de către Ministru decide dacă persoana condamnată va fi liberată condiționat.

Alineatul 2. În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată persoanei condamnate trebuie să i se asigure loc de muncă și loc de ședere corespunzătoare ori o altă modalitate de a se întreține, iar persoana condamnată trebuie să arate că este de acord cu liberarea și să declare că va respecta condițiile de liberare condiționată stabilite potrivit alin. (4) p. 3 și alin. (5).

Alineatul 3. Liberarea condiționată nu se poate dispune dacă există suspiciunea că persoana condamnată are relații cu un grup sau persoane care sunt implicate activ într-un conflict violent înghețat cu un alt grup de persoane, iar poliția precizează că în cadrul grupului persoana condamnată este considerată asociată cu utilizarea de arme de foc, arme sau explozivi care, datorită naturii lor extrem de periculoase, pot provoca daune însemnate ori dacă au fost comise incendieri potrivit art. 180.

Alineatul 4. Liberarea este condiționată de faptul că pe parcursul perioadei de supraveghere condamnatul nu a săvârșit nicio infracțiune și respectă condițiile impuse. Perioada de supraveghere nu poate depăși 5 ani. Art. 57 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 5. Dacă Poliția consideră că persoana condamnată se află în legătură cu un grup de persoane care sprijină activități infracționale ample și periculoase, în sarcina acestei persoane, dacă circumstanțe speciale nu se opun, se va impune obligația de a se abține a intra în contact cu celelalte persoane din grupul respectiv, în afara cazului în care acestea sunt persoane apropiate sau dacă se află într-o ședere sau contactul este făcut în legătură cu îndeplinirea unui scop recunoscut.

Art. 42

Alineatul 1. Dacă înăuntrul termenului de supraveghere se săvârșește o nouă infracțiune și înainte de împlinirea acestui termen persoana liberată condiționat este acuzată de fapta respectivă, instanța poate dispune reîncarcerarea persoanei respective pentru executarea închisorii pe viață. Atunci când circumstanțele impun contrariul, instanța poate aplica o pedeapsă pentru noua faptă, poate menține liberarea condiționată și poate dispune eventual schimbarea obligațiilor impuse persoanei liberate condiționat.

Alineatul 2. Dacă persoana liberată condiționat încalcă obligațiile stabilite, se aplică în mod corespunzător art. 40 alin. (2)-(5), art. 41 alin. (4) și (5).

Art. 43

În cazul în care se dispune grațierea condiționată, totală sau a restului de pedeapsă, se poate stabili drept condiție a acordării grațierii ca dispozițiile art. 40 alin. (1)-(5) sau art. 42 să se aplice în mod corespunzător.

Art. 44

Ministrul justiției poate stabili norme privind dreptul de a face apel împotriva deciziilor luate în temeiul art. 38-43, inclusiv că deciziile nu pot fi prezentate autorității administrative superioare. În acest sens, ministrul justiției poate stabili norme privind termenul de depunere a reclamațiilor, tratarea reclamațiilor și acțiunea de suspendare ca efect al plângerilor.

Art. 45-49. (*Abrogate*)

Art. 50

Alineatul 1. Amenda se varsă la trezoreria statului.

Alineatul 2. Amenda poate fi aplicată ca pedeapsă complementară la altă pedeapsă atunci când persoana care a săvârșit infracțiunea a obținut sau a urmărit obținerea unui câștig financiar pentru sine sau pentru altul.

Alineatul 3. Persoana amendată nu poate solicita ca amenda să fie plătită sau compensată de terțe persoane.

Art. 51

Alineatul 1. Atunci când în instanță sunt dispuse amenzi în temeiul prezentei legi, pedeapsa amenzii se aplică în zile-amendă. Totuși, prezenta dispoziție nu se aplică în cazul amenzilor aplicate ca pedeapsă complementară printr-o altă hotărâre judecătorească. Numărul de zile-amendă se stabilește în funcție de natura infracțiunii și de circumstanțele menționate la art. 80, cel puțin 1 și cel mult 60. Valoarea zilei-amendă se stabilește la o sumă egală cu venitul mediu zilnic al persoanei, dar la stabilirea amenzii trebuie să fie avute în vedere condițiile de viață ale celui amendat, inclusiv veniturile, obligațiile sale de securitate socială și alte aspecte ce îi afectează capacitatea de plată. Totuși, o zi-amendă nu poate fi mai mică de 2 coroane daneze.

Alineatul 2. Atunci când amenzile urmează a fi stabilite pentru o infracțiune prin care persoana în cauză a obținut sau a intenționat să obțină un câștig financiar semnificativ pentru sine însuși ori pentru altul, iar utilizarea zilelor-amendă ar atrage după sine aplicarea unei amenzi mai mici decât este rezonabil fie față de câștigul obținut, fie față de câștigul ce putea fi obținut prin încălcarea legii, instanța poate totuși să aplice o amendă de altă natură în locul zilei-amendă.

Alineatul 3. La determinarea altor amenzi se iau în considerare, particularitatea infracțiunii și circumstanțele menționate la art. 80, în special, capa-

citarea persoanei condamnate de a plăti, precum și câștigurile sau economiile realizate ori intenționate.

Alineatul 4. Poliția poate obține de la alte autorități publice informațiile necesare pentru stabilirea amenzilor. Totodată, din evidențele ținute de autoritățile publice, inclusiv de instanțele judecătorești, poliția poate solicita informații privind situația respectivului, relevante pentru stabilirea amenzii. Informațiile se comunică în scris ori prin transfer direct de date.

Art. 52 (*Abrogat*)

Art. 53

Dacă nu se aplică amenda, în locul său se dispune pedeapsa alternativă cu închisoarea.

Art. 54

Alineatul 1. Atunci când o amendă este impusă ori adoptată de instanță, în același timp cu fixarea amenzii se dispune și cu privire la durata pedepsei de transformat. Atunci când amenda este stabilită în zile-amendă, la calculul pedepsei privative de libertate se consideră o zi de închisoare echivalentă cu o zi-amendă, însă nu mai puțin de 2 zile. Dacă amenda este fixată în alt mod, pedeapsa de conversie nu poate fi mai mică de 2 zile și nu mai mult de 60 de zile. Cu toate acestea, în cazuri speciale, pedeapsa de conversie poate fi mărită la 9 luni.

Alineatul 2. Dacă se achită o parte din amendă, pedeapsa de conversie va fi redusă proporțional, încât o parte a unei zile este considerată o zi întreagă, iar pedeapsa de conversie nu poate fi redusă sub perioada minimă menționată mai sus. Dacă o parte din amendă este plătită, la calcularea diferenței se iau în considerare doar zilele întregi.

Alineatul 3. Pentru amenzile aplicate persoanelor juridice nu se fixează pedepse de transformare.

Art. 55.

Alineatul 1. Unei amenzi de 10.000 coroane daneze sau mai mică, care a fost aplicată ca urmare a sesizării din partea poliției, i se dă curs conform următoarei scale:

Amenda:	Pedeapsa de transformare:
0 - 499 coroane	2 zile
500 - 999 coroane	4 zile
1000 - 3.999 coroane	6 zile
4000 - 5.999 coroane	8 zile
6000-10.000 coroane	10 zile

Pentru alte amenzi, care nu sunt aplicate ori stabilite de o instanță, pedeapsa de conversie va fi stabilită de instanța locală din jurisdicția în care persoana își are domiciliul sau reședința.

Alineatul 2. Prevederile art. 54 alin. (1) ultimul punct și alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL 7

Suspendarea condiționată a executării pedepsei

Art. 56

Alineatul 1. În cazul în care instanța apreciază că executarea pedepsei cu închisoarea nu este necesară, stabilește prin hotărâre ca executarea pedepsei să fie suspendată, la sfârșitul termenului de supraveghere pedeapsa considerându-se executată.

Alineatul 2. Suspendarea este condiționată de faptul ca persoana condamnată să nu comită o infracțiune în timpul termenului de supraveghere și să respecte condițiile stabilite de art. 57. Termenul de supraveghere este stabilit de instanță și, în general, nu poate depăși 3 ani. Totuși, în circumstanțe speciale, poate fi stabilit un termen de supraveghere de până la 5 ani.

Art. 57

Instanța poate stabili drept condiție pentru suspendarea executării pedepsei ca persoana condamnată pe parcursul termenului de supraveghere sau pe o parte din acesta trebuie să fie supusă supravegherii. În plus, instanța poate impune persoanei condamnate următoarele obligații:

- 1) să respecte dispoziții speciale referitoare la locul de reședință, muncă, învățământ, folosirea timpului liber sau relații cu anumite persoane,
- 2) să locuiască în casa proprie sau instituție; pentru stabilirea unei astfel de șederi instanța de judecată decide o durată maximă care, în general, nu depășește un an,
- 3) să se abțină de la abuzul de alcool, de droguri sau de alte medicamente,
- 4) să se supună tratamentului de dezintoxicare pentru abuz de alcool, de droguri sau de alte medicamente, dacă este necesar, la spital sau într-o instituție specială,
- 5) să se supună unui tratament de dezintoxicare structurat, controlat, cu durata de cel puțin un an,
- 6) să se supună unui tratament psihiatric, dacă este necesar la spital,
- 7) să se conformeze normelor autorității de supraveghere în ceea ce privește restricțiile cu privire la disponibilitatea venitului și patrimoniului și referitor la îndeplinirea obligațiilor economice,
- 8) să plătească despăgubirile pentru daunele pricinuite prin infracțiune,
- 9) ca urmare a deciziei primăriei se conformează măsurilor din art. 52 din Legea serviciilor sociale, eventual de o natură ce se va preciza, respectând dispozițiile pe care primăria i le comunică respectivului.

Art. 58

Alineatul 1. Atunci când se consideră necesară aplicarea necondiționată a pedepsei, însă există informații privind circumstanțele personale ale persoanei condamnate pentru suspendarea executării condiționate a pedepsei conform art. 56, instanța poate dispune ca o parte a pedepsei să fie executată, dar nu mai mult de 6 luni, în timp ce pentru restul pedepsei se dispune suspendarea executării.

Alineatul 2. În cazul condamnării condiționate, se poate aplica pedeapsa amenzii, chiar dacă o astfel de pedeapsă nu este prevăzută pentru infracțiunea în cauză.

Art. 59

Alineatul 1. Obligațiile prevăzute la art. 57 pot fi ulterior modificate sau revocate prin hotărâre judecătorească la cererea Parchetului ori a condamnatului. Solicitarea din partea condamnatului adresată procurorului, care o înaintează instanței cât mai curând posibil. Dacă unei cereri din partea condamnatului nu i se dă curs, acesta nu poate depune o nouă solicitare până la expirarea a șase luni de la comunicarea refuzului.

Alineatul 2. Chestiunile menționate în alin. (1) se aduc în fața judecătoriei ce a soluționat cazul în primă instanță sau instanței districtuale competente unde își are domiciliul sau reședința persoana condamnată. Dacă în primă instanță cauza este judecată de tribunal, decizia este luată de judecătoria unde își are domiciliul sau reședința persoana condamnată.

Art. 60

Alineatul 1. În cazul în care condamnatul încalcă obligațiile stabilite la art. 57, instanța poate, din acest motiv,

- 1) să dea un avertisment
- 2) să ia decizie prin care schimbă condițiile și prelungește perioada de supraveghere în cadrul duratei stabilite potrivit art. 56 alin. (2).
- 3) să dispună executarea întreagă a pedepsei cu închisoarea. Dispozițiile art. 58 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 2. Cu privire la hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1), se aplică în mod corespunzător art. 59 alin. (2).

Art. 61

Alineatul 1. În cazul în care, anterior împlinirii termenului de supraveghere este început un proces penal împotriva persoanei condamnate cu privire la infracțiuni comise înainte ca pedeapsa a cărei executare a fost suspendată să fie considerată executată, instanța poate dispune aplicarea unor sancțiuni atât cu privire la această faptă, cât și cu privire la fapta pentru care fusese aplicată o sancțiune anterior.

Alineatul 2. În cazul în care condamnatul comite o nouă infracțiune în timpul perioadei de probă și înainte de expirarea pedepsei este trimis în judecată, instanța poate

1) aplica o pedeapsă numai pentru noua faptă și, eventual, poate dispune și modificarea condițiilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei anterioare, sau

2) dispune suspendarea executării pedepsei pentru ambele infracțiuni sau numai pentru noua infracțiune, în conformitate cu regulile din acest capitol sau următorul.

Art. 61a (*Abrogat*)

CAPITOLUL 8

Serviciile în folosul comunității

Art. 62

Alineatul 1. Dacă instanța apreciază că suspendarea executării pedepsei dispusă potrivit art. 56 și art. 57 nu este suficientă, în măsura în care consideră adecvat, poate condiționa suspendarea executării pedepsei de prestarea unor servicii în folosul comunității.

Alineatul 2. Hotărârea de suspendare a executării pedepsei cu închisoarea se ia potrivit dispozițiilor art. 56 alin. (1).

Alineatul 3. Executarea pedepsei este suspendată sub condiția ca persoana condamnată să nu săvârșească vreo infracțiune pe parcursul termenului de supraveghere și să respecte obligațiile prevăzute la art. 63.

Art. 63

Alineatul 1. Drept condiție pentru suspendarea executării pedepsei, se stabilește că persoana condamnată trebuie să presteze un serviciu neremunerat în folosul comunității timp de cel puțin 30 de ore și nu mai mult de 300 de ore. Serviciul în folosul comunității se efectuează într-o perioadă ce variază în funcție de numărul de ore.

Alineatul 2. Durata perioadei stabilite conform alin. (1) poate fi extinsă de către autoritatea de supraveghere, din motive speciale, fără a depăși, totuși, termenul de supraveghere. Decizia autorității de supraveghere de a prelungi perioada de timp se ia la cererea condamnatului.

Alineatul 3. Prin sentința de condamnare se stabilește un termen de supraveghere de cel mult 2 ani. Dacă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea este stabilită la cel mult 3 luni, termenul de supraveghere se încheie la expirarea duratei de executare a serviciului în folosul comunității.

Alineatul 4. În cursul termenului de supraveghere condamnatul este supus supravegherii. De asemenea, dacă se apreciază că este necesar, instanța poate

să stabilească în sarcina persoanei condamnate obligațiile menționate de art. 57. Supravegherea încetează, iar eventualele obligații stabilite conform art. 57 se revocă atunci când termenul de exercitare a serviciului în folosul comunității a expirat, dacă în hotărâre nu se prevede altfel.

Art. 64

În legătură cu suspendarea executării pedepsei cu condiția prestării unui serviciu în folosul comunității se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea sau cu amendă conform regulilor din art. 58. O pedeapsă cu închisoarea aplicată conform art. 58 alin. (1) nu poate depăși 3 luni sau o treime din întreaga pedeapsă cu închisoarea.

Art. 65

Prevederile art. 59 privind modificarea sau revocarea condițiilor se aplică în mod corespunzător potrivit prevederilor art. 63.

Art. 66

Alineatul 1. Dacă persoana condamnată nu îndeplinește obligația prestării de servicii în folosul comunității ori alte obligații, instanța poate dispune

- 1) privarea de libertate pentru infracțiunea săvârșită sau
- 2) menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei, putând prelungi durata prestării de servicii în folosul comunității și a termenului de supraveghere în limitele prevăzute la art. 63.

Alineatul 2. La stabilirea pedepsei aplicate conform alin. (1) p. 1, pot fi avute în vedere dispozițiile art. 58 alin. (1). Hotărârea prin care se dispune parțial suspendarea condiționată a pedepsei potrivit acestei dispoziții înlocuiește hotărârea prin care s-a dispus prestarea unui serviciu în folosul comunității și putându-se aplica dispozițiile art. 63 alin. (4). Separat de aceste dispoziții, se poate acorda o pedeapsă necondiționată cu închisoarea de până la 3 luni în legătură cu serviciul continuat în folosul societății.

Alineatul 3. La stabilirea sancțiunii se ține seama de amploarea serviciului în folosul comunității prestat de persoana condamnată. Dacă pedeapsa pentru care s-a dispus suspendarea executării este mai mare de 3 luni, durata pentru care se dispune prestarea unui serviciu în folosul comunității este cu două treimi din cuantumul total al pedepsei

Alineatul 4. Deciziile privind executarea unei pedepse cu suspendare se iau prin sentință, iar alte decizii prin încheiere. Art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 67

Alineatul 1. Prevederile art. 61 se aplică în mod corespunzător în cauzele privind persoanei care, după ce pedeapsa a cărei executare a fost suspendată și care a fost însoțită de obligația de a presta servicii în folosul comunității este

considerată ca executată, este acuzată de săvârșirea unei infracțiuni comise înainte de pronunțarea hotărârii de condamnare sau ulterior, dar până la momentul la care pedeapsa este considerată ca executată.

Alineatul 2. În măsura în care se dispune executarea parțială a unei pedepse, conform cu art. 58, alin. (1) sau art. 61 alin. (2) p. 1, pentru restul de pedeapsă se dispune în locul pedepsei însoțite de obligația de a presta un serviciu în folosul comunității o pedeapsă a cărei executare este suspendată condiționat potrivit dispozițiilor capitolului 7.

Separat de prevederile punctului 1, în legătură cu serviciul continuat în folosul comunității, se poate dispune executarea unei pedepse cu închisoarea de până la 3 luni. Art. 66 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL 9

Alte consecințe legale ale faptelor penale

Art. 68

Dacă inculpatul, potrivit art. 16, nu poate fi tras la răspundere penală, instanța poate dispune aplicarea unor măsuri pentru prevenirea săvârșirii altor infracțiuni. În măsura în care măsuri mai puțin restrictive, cum ar fi supravegherea, impunerea locului de ședere sau a locului de muncă, tratamentul de dezintoxicare, tratamentul psihiatric etc. nu sunt suficiente, se poate decide ca persoana în cauză să fie internată într-un spital pentru bolnavii mintali, într-o instituție pentru persoane cu dizabilități mintale profunde ori (punerea?) sub supraveghere cu posibilitatea plasării administrative într-un cămin sau într-o instituție adecvată pentru îngrijire sau cură specială. Plasarea în custodie poate avea loc în condițiile menționate la art. 70.

Art. 68a

Alineatul 1. Dacă o măsură luată conform art. 68 sau art. 72, sau pentru aplicarea art. 68 impune ca persoana condamnată să fie plasată într-o instituție sau permite luarea acestei măsuri, aceasta se dispune pentru o perioadă de 5 ani. Pe termen lung se includ ulterior și măsuri conform art. 72 și art. 68, având ca rezultat atenuarea măsurii anterioare. În circumstanțe speciale, instanța poate, la cererea parchetului, prin încheiere, să stabilească un nou termen, de până la 2 ani.

Alineatul 2. În cazurile menționate la alin. (1) nu se va stabili o perioadă maximă pentru măsură dacă persoana condamnată este găsită vinovată de omor, furt, lipsire de libertate, infracțiuni grave cu violență, amenințări de tipul celor menționate în art. 266, incendieri, viol sau alte infracțiuni sexuale grave ori tentativa de a comite infracțiunile menționate mai sus. Dacă nu s-a fixat o perioadă anumită, parchetul va sesiza instanța de judecată cu privire la modificarea sau încetarea măsurii, în termen de 5 ani de la aplicarea măsurii,

dacă cererea nu a mai fost formulată în fața instanței în ultimii doi ani. Ulterior, chestiunea se transmite instanței cel puțin o dată la doi ani.

Alineatul 3. Pentru alte măsuri decât cele menționate de alin. (1) se prevede o perioadă, care nu poate depăși 3 ani. În circumstanțe speciale, instanța poate, la cererea parchetului, să prelungească perioada prin încheiere. Durata totală a măsurii nu poate depăși 5 ani.

Art. 69

Dacă la momentul săvârșirii infracțiunii făptuitorul s-a aflat într-o stare de perturbare, depreciere sau insuficiență a funcțiilor psihice, dar care nu este de natura celei prevăzute la art. 16, instanța, când consideră necesar, nu va aplica o pedeapsă, ci va lua măsurile prevăzute la art. 68 alin. (2).

Art. 69a

Alineatul 1. Dacă o măsură luată în temeiul art. 69 impune ca persoana condamnată să fie plasată într-o instituție sau permite luarea unei astfel de măsuri, se stabilește o perioadă de maxim 5 ani pentru această măsură și o perioadă pentru ședere care, în general, nu poate depăși 1 an. Înăuntrul acestei durate de 5 ani cuprinde, se pot aplica, de asemenea, măsuri care se stabilesc ulterior potrivit art. 72, art. 69 și art. 68 p. 2, având ca rezultat atenuarea măsurii anterioare. În circumstanțe speciale, la cererea Parchetului, instanța poate stabili o nouă perioadă de 2 ani pentru măsura respectivă ori un nou termen de ședere.

Alineatul 2. În cazurile prevăzute la alin. (1) nu se impune, totuși, în general, o perioadă mai lungă pentru măsură dacă persoana este condamnată pentru omor, jaf, lipsire de libertate, infracțiuni grave cu violență, amenințări de tipul celor menționate la art. 266, incendieri, viol sau alte infracțiuni sexuale grave ori tentativa de a comite infracțiunile menționate mai sus. Prevederile art. 68a alin. (2), punctele 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 3. Pentru alte măsuri decât cele menționate de alin. (1) se prevede o perioadă, care nu poate depăși 3 ani. În circumstanțe speciale, instanța poate, la cererea parchetului, să prelungească perioada prin încheiere. Durata totală a măsurii nu poate depăși 5 ani.

Art. 70

Alineatul 1. O persoană poate fi condamnată la închisoare sub pază strictă dacă

1) a săvârșit infracțiunea de omor, jaf, lipsire de libertate, infracțiuni grave cu violență, amenințări de tipul celor menționate la art. 266 sau o tentativă la infracțiunile menționate mai sus,

2) dacă în funcție de natura faptei săvârșite și circumstanțele personale, inclusiv antecedentele sale penale, se poate considera că prezintă o amenințare periculoasă pentru viața, integritatea corporală, sănătatea sau libertatea celorlalți și

3) condamnarea la închisoare sub pază strictă în loc de privare de libertate este necesară pentru a preveni acest pericol.

Alineatul 2. O persoană poate fi, de asemenea, condamnată la închisoare sub pază strictă dacă a săvârșit o infracțiune de

1) viol sau o altă infracțiune sexuală gravă sau de tentativă în acest sens și
2) în funcție de natura faptei comise și a circumstanțelor personale, inclusiv antecedentele penale, se poate considera că reprezintă un pericol semnificativ pentru viața, integritatea corporală, sănătatea sau libertatea celorlalți, iar

3) executarea pedepsei închisorii sub pază strictă este necesară pentru a preveni acest pericol.

Art. 71

Alineatul 1. În cazul condamnării la plasare într-o instituție sau în detenție sub pază strictă, conform art. 68-70, instanța poate numi un custode, pe cât posibil o persoană dintre rudele sale apropiate care, împreună cu apărătorul numit, îl asistă pe inculpat în timpul procesului.

Alineatul 2. Dacă pentru inculpat s-a dispus plasarea menționată în alin. (1) sau decizia oferă posibilitatea unei astfel de plasări, i se va numi un custode. Acesta va fi informat cu privire la situația persoanei condamnate și se asigură că șederea și alte măsuri nu se prelungesc mai mult decât este necesar. Numirea încetează atunci când măsura se ridică definitiv.

Alineatul 3. Ministrul justiției stabilește norme detaliate privind numirea și remunerația custozilor, precum și atribuțiile și competențele lor suplimentare.

Art. 72

Alineatul 1. Parchetului îi revine obligația de a se asigura că măsura dispusă în temeiul art. 68, 69 sau 70 nu este menținută mai mult timp decât este necesar și că aceasta este disproporționată.

Alineatul 2. Modificarea sau încetarea unei măsuri conform art. 68, 69 sau 70 se dispune prin încheiere, la cererea persoanei condamnate, a custodelui, a parchetului, a conducerii instituției ori a serviciilor de executări penale sau de probațiune. Cererea formulată de persoana condamnată, custode, șeful instituției ori de serviciul de executări penale se înaintează la parchet, care o prezintă instanței. În cazul când cererea formulată de condamnat ori de custode nu se aprobă, o nouă cerere nu poate fi făcută decât după trecerea a șase luni de la data pronunțării încheierii.

Alineatul 3. Dispozițiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător hotărârilor pronunțate potrivit alin. (2). În cazul în care se impune modificarea măsurii ca urmare a săvârșirii unei noi infracțiuni, modificarea se dispune de instanța care a fost sesizată cu soluționarea cauzei privind infracțiunea respectivă.

Art. 73

Alineatul 1. Dacă o persoană care a săvârșit o infracțiune, după săvârșirea acesteia, dar înainte de a se pronunța o hotărâre judecătorească, intră într-o stare tranzitorie de natura celei prevăzute la art. 16 sau la art. 69, instanța stabilește dacă se dispune condamnarea sau nu. Dacă este cazul, instanța poate stabili ca în locul pedepsei sau până când pedeapsa poate fi executată, să se aplice măsurile de la art. 68 sau art. 69.

Alineatul 2. Dispozițiile art. 71-72 se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 3. Dacă unei persoane i se aplică o pedeapsă conform alin. (1), punctul 2, este plasat într-o instituție, durata acestei șederi se deduce din cuantumul total al pedepsei.

Art. 73a

Ministrul Justiției poate, după negocieri cu Ministrul pentru Afaceri Sociale și Integritate, precum și cu Ministrul pentru Sănătate și Prevenție, să stabilească norme pentru acordarea permisiunii de ieșire etc. persoanelor spitalizate pentru bolnavi mintali etc. în conformitate cu o decizie luată în temeiul art. 68 sau art. 69. În acest sens, Ministrul Justiției poate prevedea că deciziile luate în temeiul acestor norme să nu poate fi atacată la autoritatea administrativă superioară.

Art. 74 (*Abrogat*)**Art. 74a**

Alineatul 1. Dacă la momentul săvârșirii unei infracțiuni grave, contra persoanei ori al unei alte infracțiuni periculoase, făptuitorul nu a împlinit vârsta de 18 ani, instanța poate dispune ca făptuitorul să se supună unui tratament structurat și controlat, socio-pedagogic, cu durata de 2 ani, dacă poate fi considerat adecvat pentru a preveni săvârșirea de alte infracțiuni.

Alineatul 2. Instanța poate dispune ca persoana condamnată să respecte obligațiile prevăzute la art. 57.

Durata șederii într-o instituție de zi sau de domiciliu aprobat este de 1 an și 6 luni, dintre care nu mai mult de 12 luni într-un departament securizat de îngrijire al unei instituții de zi pentru copii și tineri. Dacă o persoană ce face obiectul unei măsuri în conformitate cu alin. (1), comite o nouă infracțiune, instanța poate, în schimb, să acorde o pedeapsa de a prelungi măsura, inclusiv cu perioadele de la punctul 2, cu până la 6 luni.

Alineatul 3. Condamnatul poate solicita pronunțarea unei hotărâri privind transferul la un departament securizat într-o instituție de îngrijire de zi pentru copii și tineri, precum și a unei hotărâri privind transferul de la tratament ambulatoriu la plasarea într-o instituție de zi pentru copii și tineri sau o reședință propusă de instanță pentru supraveghere. Același lucru este valabil și în măsura în care autoritățile sociale, în baza hotărârii, apreciază că

persoana respectivă trebuie să rămână în instituție peste perioada de ședere prevăzută în hotărâre. Decizia este luată prin încheiere. Procedura în fața instanței nu are efect suspensiv. Dispoziția de la art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Alineatul 4. Ministrul Justiției poate, după negocierile cu Ministrul Afacerilor Sociale și Integrării, să stabilească norme pentru acordarea permisiunii de ieșire etc. persoanelor care fac obiectul unei măsuri în temeiul alin. (1) și (2). În acest sens, ministrul justiției poate prevedea că deciziile luate în temeiul acestor norme să nu poate fi atacate la autoritatea administrativă superioară.

Art. 75

Alineatul 1. Produsele obținute dintr-o infracțiune sau o sumă echivalentă pot fi confiscate în totalitate sau parțial. În cazul în care cuantumul sumei nu poate fi stabilit, se poate confisca o sumă considerată a corespunde sumelor obținute prin săvârșirea infracțiunii

Alineatul 2. În cazul în care se consideră indispensabil, pentru prevenirea săvârșirii altor infracțiuni ori se constată circumstanțe speciale în acest sens, se pot confisca:

1) obiectele ce au fost folosite sau destinate folosirii pentru săvârșirea unei infracțiuni,

2) obiectele rezultate în urma săvârșirii unei infracțiuni, precum și

3) obiectele în legătură cu care a fost comisă o infracțiune.

Alineatul 3. În locul confiscării obiectelor menționate de alin. (2) se poate confisca o sumă echivalentă cu valoarea lor sau doar o parte a acesteia.

Alineatul 4. În locul confiscării în conformitate cu alin. (2), se pot lua măsuri cu privire la obiecte în vederea prevenirii săvârșirii altor infracțiuni.

Alineatul 5. Atunci când o asociație este dizolvată prin hotărâre judecătorească, pot fi confiscate activele, arhiva, procesele-verbale și altele asemenea.

Art. 76

Alineatul 1. Confiscarea se poate dispune potrivit art. 75 alin. (1) de la orice persoană căreia i-a fost transmis în mod direct produsul infracțiunii

Alineatul 2. Confiscarea obiectelor și a valorilor menționate la art. 75 alin. (2) și (3), se poate dispune de la orice persoană responsabilă pentru săvârșirea infracțiunii, precum și de la cea în numele căreia a acționat.

Alineatul 3. Drepturile speciale de garanție asupra bunurilor încetează numai după ce instanța se pronunță în acest sens, potrivit alin. (2).

Alineatul 4. Dacă persoanele prevăzute la alin. (1) și (2), după luarea măsurilor referitoare la produsul infracțiunii sau la obiectele prevăzute de art. 75 alin. (2), dispun sau au drepturi asupra acestora, obiectele dobândite sau contravaloarea lor pot fi confiscate de la dobânditor dacă acesta cunoștea legătura produsului cu infracțiunea sau a manifestat o culpă gravă ori dacă obiectul în cauză i-a fost transmis cu titlu gratuit.

Alineatul 5. În cazul în care persoana de la care se dispune confiscarea potrivit alin. (1)-(4) decedează, măsura încetează. Prevederea nu se aplică dacă s-a dispus confiscarea potrivit art. 75 alin. (1).

Art. 76a

Alineatul 1. Se poate dispune confiscarea totală sau parțială a bunurilor aparținând unei persoane condamnate pentru o infracțiune atunci când

1) fapta este de așa natură încât poate aduce beneficii semnificative și poate fi pedepsită prin lege cu închisoare de 6 ani sau mai mult ori

2) fapta reprezintă o încălcare a legislației privind substanțele stupefiante.

Alineatul 2. În condițiile menționate în alin. (1) se poate dispune confiscarea totală sau parțială a bunurilor imobiliare dobândite de soțul sau concubinul persoanei respective, cu excepția cazului în care

1) bunurile au fost dobândite cu mai mult de 5 ani înainte de data săvârșirii infracțiunii pentru care s-a dispus confiscarea potrivit alin. (1) ori

2) când relația de căsătorie sau de concubinaj nu exista la momentul dobândirii bunului.

Alineatul 3. În condițiile menționate la alin. (1), confiscarea poate avea loc total sau parțial asupra bunurilor transferate unei persoane juridice, în cadrul căreia persoana în cauză sau împreună cu apropiații săi dețin controlul. Același lucru este valabil dacă persoana în cauză primește o parte semnificativă din venitul persoanei juridice. Totuși, confiscarea nu poate avea loc dacă proprietatea a fost transferată persoanei juridice cu mai mult de 5 ani înainte de data săvârșirii infracțiunii pentru care s-a dispus confiscarea potrivit alin. (1).

Alineatul 4. Confiscarea în temeiul alin. (1)-(3) nu se poate dispune dacă persoana prezintă justificare în ceea ce privește achiziționarea legală a bunurilor sau dacă aceasta s-a făcut în scopuri legale.

Alineatul 5. În locul confiscării anumitor bunuri conform alin. (1)-(3) se poate confisca o sumă echivalentă contravalorii lor sau unei părți a acesteia.

Art. 77

Alineatul 1. Atunci când confiscarea se dispune potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) sau art. 76a și există pretenții de despăgubire pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea infracțiunii, bunurile confiscate pot fi utilizate pentru a acoperi cererea de despăgubire.

Alineatul 2. Aceeași regulă se aplică pentru obiectele și valorile confiscate potrivit prevederilor art. 75 alin. (2) și (3), dacă prin hotărârea judecătorească se dispune în acest sens.

Alineatul 3. În cazul când persoana condamnată, într-unul dintre cazurile de la alin. (1) și (2), a acoperit prejudiciul conform hotărârii, suma pentru care se dispune confiscarea va fi redusă proporțional.

Art. 77a

Obiectele pentru care, din cauza naturii lor, în legătură cu alte împrejurări, există temerea că vor fi utilizate pentru o infracțiune, pot fi confiscate, în măsura în care se consideră indispensabil pentru a preveni infracțiunea. În aceleași condiții, pot fi confiscate alte bunuri, inclusiv bani. Art. 75 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 78

Alineatul 1. Săvârșirea unei fapte penale nu atrage pierderea drepturilor civile, inclusiv dreptul de a desfășura activități economice în baza unei autorizații comerciale sau a unui certificat de competență.

Alineatul 2. Persoanei condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni i se poate interzice exercitarea unei activități ce necesită o anumită autorizație sau o anumită aprobare publică în cazul în care fapta săvârșită prezintă un potențial pericol de abuz cu privire la serviciu sau la funcția exercitată.

Alineatul 3. Problema stabilirii dacă fapta comisă exclude exercitarea unei activități menționate la alin. (2), se soluționează fie la cererea parchetului, fie la cererea persoanei căreia i s-a refuzat o cerere de autorizare sau de aprobare, fie la solicitarea autorității competente de către instanță. Art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Decizia este luată prin încheiere. Dacă decizia este de excludere de la activitatea în cauză, cererea poate fi reiterată instanței, dar nu mai devreme de doi ani. Autorizația sau aprobarea poate fi comunicată de către autoritatea competentă și înainte de expirarea acestei perioade.

Art. 79

Alineatul 1. Persoanei care exercită una dintre activitățile menționate de art. 78 alin. (2), i se poate revoca prin sentință dreptul de a continua exercitarea activității în cauză sau de a o exercita sub anumite forme, în cazul în care fapta comisă presupune un potențial pericol de abuz de funcție sau în serviciu.

Alineatul 2. Regula se aplică și atunci când există circumstanțe speciale privind exercitarea unei alte activități. Conform aceleiași reguli, poate fi interzisă exercitarea dreptului de a participa la administrarea unei activități economice în Danemarca sau în străinătate fără răspundere personală și nelimitată pentru obligațiile societății.

Alineatul 3. Revocarea exercitării dreptului se dispune pe o perioadă de la 1 la 5 ani, de la data la care hotărârea judecătorească a rămas definitivă, pe o altă durată stabilită, caz în care problema revocării în continuare a dreptului persoanei în cauză poate fi adusă după 5 ani în fața instanței, conform art. 78 alin. (3). Dacă există circumstanțe speciale în acest sens, Ministrul Justiției poate permite ca procedurile judiciare să aibă loc înainte de trecerea termenului de 5 ani menționat la punctul 1.

Alineatul 4. Instanța poate, prin ordonanță, în cursul cauzelor menționate la alin. (1) și (2), să interzică unei persoane exercitarea activității de afaceri până

la rezolvarea definitivă a problemei. În cuprinsul hotărârii se poate dispune că recursul nu va avea efect suspensiv.

CAPITOLUL 10

Stabilirea pedepsei

Art. 80

Alineatul 1. La stabilirea pedepsei – ținând seama de uniformitatea aplicării legii – vor fi avute în vedere gravitatea faptei și informațiile despre făptuitor.

Alineatul 2. La stabilirea gravității infracțiunii se va ține seama de paguba creată prin săvârșirea infracțiunii, starea de pericol creată, daunele morale cauzate prin săvârșirea infracțiunii, precum și de ceea ce știa sau ceea ce ar fi trebuit să cunoască făptuitorul. În analiza informațiilor despre făptuitor se va ține seama de circumstanțele personale ale acestuia, de circumstanțele sociale generale, de conduita avută înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și de mobilul săvârșirii faptei.

Art. 81

La determinarea sancțiunii constituie, în general, o circumstanță agravantă:

- 1) făptuitorul a mai fost condamnat anterior;
- 2) fapta este săvârșită de mai multe persoane împreună;
- 3) fapta este planificată sau constituie o parte dintr-o activitate infracțională complexă.
- 4) făptuitorul a intenționat ca actul să aibă consecințe mult mai grave decât a avut de fapt;
- 5) făptuitorul a manifestat cruzime deosebită;
- 6) fapta a fost săvârșită pe motive legate de origine etnică, credință, orientarea sexuală sau altele asemenea ale altora;
- 7) fapta este săvârșită prin afirmațiile făcute de o persoană care participă fără drept la o dezbatere publică;
- 8) fapta a fost săvârșită în timpul exercitării unui serviciu sau a unei atribuții de interes public abuzând de funcția publică deținută sau de altă circumstanțe speciale;
- 9) făptuitorul a determinat o altă persoană să participe la săvârșirea faptei prin constrângere, inducere în eroare, profitând de vârsta persoanei tinere sau de situația materială sau personală dificilă, de lipsa de cunoștințe a acesteia, iresponsabilitate sau de starea acesteia de dependență;
- 10) Făptuitorul a săvârșit fapta împreună cu un minor sub 15 an,
- 11) că făptuitorul a profitat de poziția vulnerabilă în care se afla persoana vătămată;
- 12) Fapta a fost săvârșită de o persoană care execută o pedeapsă privativă de libertate sau o altă sancțiune de aceeași natură;

13) fapta a fost comisă de un fost membru al instituției sau de o persoană care a fost anterior angajată de instituție.

Art. 81a

Alineatul 1. Pedepsele prevăzute la art. 119, 123 și 244 din prezenta lege, art. 244, art. 247, art. 245, art. 245, cu art. 247, art. 246, cu art. 245, art. 246, art. 245, art. 247, art. 252, alineatul 1, art. 260, art. 261, alin. (1) și (2), art. 266, art. 285, alin. (1), art. 281, și art. 286, alin. (1), art. 281 și 288, pot fi majorate până la de două ori dacă infracțiunea s-a săvârșit pe fondul unui conflict între grupuri de persoane dacă s-au folosit fie arme de foc, fie arme sau explozivi utilizați în conflict și care, datorită naturii lor extrem de periculoase, pot provoca daune semnificative ori s-a produs o incendiere potrivit art. 180 din prezenta lege.

Alineatul 2. La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea de la art. 180, art. 183, alin. (2), și art. 237, Va fi avută în vedere ca circumstanță agravantă faptul că infracțiunea s-a săvârșit pe fondul unui conflict de natura celui menționat la alin. (1)

Art. 82

La stabilirea pedepsei vor fi avute în vedere ca circumstanțe atenuante următoarele împrejurări:

- 1) făptuitorul nu a împlinit vârsta de 18 ani când a fost săvârșită fapta;
- 2) făptuitorul are o vârstă înaintată, iar aplicarea pedepsei obișnuite este inutilă ori dăunătoare;
- 3) fapta se supune limitelor impunității;
- 4) făptuitorul a acționat din cauza ignoranței sau a neînțelegerii regulilor ce interzic săvârșirea faptei;
- 5) Fapta a fost săvârșită sub stăpânirea unei tulburări pricinuite de către victimă sau de alte persoane apropiate acesteia, produsă printr-un atac injust sau o insultă gravă.
- 6) fapta a fost săvârșită ca urmare a constrângerii, fraudei sau profitând de tinerețea făptuitorului sau de situația financiară ori personală dificilă, a lipsei de înțelegere, nesocotinței sau a stării de permanentă dependență
- 7) fapta a fost comisă sub influența unei compasiuni puternice sau a unei tulburări mintale ori există alte informații specifice privind starea de spirit a făptuitorului sau circumstanțele săvârșirii faptei;
- 8) Făptuitorul a diminuat sau a încercat să diminueze pericolul produs prin săvârșirea infracțiunii.
- 9) Făptuitorul s-a autodenunțat și a și-a recunoscut toate faptele
- 10) făptuitorul a furnizat informații esențiale pentru soluționarea cauzelor penale privind infracțiuni săvârșite de alte persoane;
- 11) făptuitorul a acoperit sau a încercat să acopere prejudiciul produs prin săvârșirea infracțiunii;

12) făptuitorului, ca urmare a faptei săvârșite, i se interzice dreptul prevăzut la art. 79 sau i se impun alte sancțiuni comparabile cu o pedeapsă;

13) cauza penală împotriva făptuitorului nu este soluționată într-un termen rezonabil, nefiind imputabil făptuitorului faptul că s-a scurs un timp îndelungat de la momentul săvârșirii infracțiunii;

14) a trecut o perioadă atât de îndelungată de la începerea procedurii penale încât aplicarea pedepsei uzuale este inutilă.

Art. 83

Având în vedere circumstanțele săvârșirii faptei, circumstanțele personale ale făptuitorului, precum și orice alte circumstanțe, pedeapsa poate fi redusă între limitele prevăzute de lege. În cazul unor circumstanțe atenuante se poate renunța la aplicarea pedepsei.

Art. 84

Alineatul 1. Aplicarea dispozițiilor privind agravarea pedepsei sau alte consecințe juridice în caz de recidivă se face numai dacă făptuitorul este anterior condamnat în Statul Danez pentru săvârșirea unei infracțiuni, iar legea prevede o pedeapsă sporită pentru noua infracțiune sau pentru o tentativă sau complicitate la o asemenea faptă.

Alineatul 2. Instanța poate aplica în cazul condamnărilor pronunțate în afara statului danez același efect de recidivă ce se aplică în Danemarca.

Alineatul 3. Efectul de recidivă încetează atunci când, înainte de comiterea noii infracțiuni, au trecut zece ani de când pedeapsa anterioară a fost executată, a fost suspendată executarea ori nu a mai fost aplicată. Dacă pedeapsa precedentă este amenda, termenul menționat se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau de la data acceptării (plății?) amenzii.. În ceea ce privește sentințele condiționate, termenul se va calcula de la data rămânerii definitive.

Art. 85 (*Abrogat*)

Art. 86

Alineatul 1. În cazul în care condamnatul a fost reținut, arestat preventiv ori internat într-o unitate medicală cu profil psihic, zilele respective se scad din durata pedepsei privative de libertate. Privarea de libertate sub 24 de ore nu se deduce din durata pedepsei. În cazul în care condamnatul în timpul detenției a avut regim de izolare, conform hotărârii judecătorești, din pedeapsă se mai deduce câte o zi pentru fiecare perioadă de 3 zile în de izolare. Sentința trebuie să conțină mențiuni privind durata privării de libertate, internarea și izolarea, cu drept de deducere din durata pedepsei.

Instanța poate stabili în mod excepțional ca întreaga pedeapsă să fie considerată ca executată, chiar dacă durata condamnării este mai mare decât

timpul în care persoana condamnată a fost privată de libertate sau internată. Respingerea sau anularea recursului se face de către instanța superioară. Dacă pedeapsa a fost amenda prin hotărâre judecătorească se va stabili dacă amenda sau o parte a acesteia se consideră executată.

Alineatul 2. Deducerea din pedeapsă se face potrivit art. 58 alin. (1) prin hotărâre judecătorească. Cu toate acestea, prin hotărârea judecătorească se poate dispune ca deducerea să nu se facă deloc sau să se facă doar parțial din durata pedepsei.

Alineatul 3. Dacă s-a dispus prestarea de servicii în folosul comunității, atunci reducerea pedepsei care nu a fost dedusă potrivit alin. (2), operează cu privire la partea din pedeapsă a cărei executare nu a fost suspendată, proporțional cu numărul dispus de ore de serviciu comunitar.

Alineatul 4. Prevederile alin. (1)-(3) se aplică și hotărârilor judecătorești pronunțate potrivit art. 60 alin. (1) p. 3 sau art. 66 alin. (1) p. 1, în cazurile când persoana liberată condiționat a fost reținută sau arestată preventiv înainte de luarea hotărârii.

Alineatul 5. În cazul în care persoana condamnată a fost reținută sau arestată preventiv ori internată pentru investigații mintale în străinătate, instanța stabilește măsura în care se face reducerea din pedeapsa aplicată.

Alineatul 6. Prevederile alin. (1) teza I și a II-a se aplică în mod corespunzător persoanelor reținute sau deținute pentru executarea pedepsei cu închisoarea ca urmare a încălcării condițiilor de grațiere sau eliberare condiționată.

Art. 87 (*Abrogat*)

Art. 88

Alineatul 1. Dacă printr-una sau mai multe acțiuni s-au săvârșit mai multe infracțiuni, pentru toate acestea se va aplica o singură pedeapsă în limitele prevăzute de lege, iar dacă legea prevede pentru una dintre fapte limite mai mari, se va aplica o pedeapsă cuprinsă între aceste limite.

În cazul în care există circumstanțe agravante, pedeapsa aplicată poate depăși pedeapsa maximă prevăzută pentru oricare dintre infracțiuni, cu până la jumătate.

Alineatul 2. Dacă una dintre infracțiuni este sancționată cu închisoarea, iar alta cu amendă, instanța poate ca în locul unei pedepse comune cu închisoarea să dispună aplicarea pedepsei amenzii alături de pedeapsa închisorii.

Alineatul 3. Dacă pentru una dintre infracțiuni se prevede amendă pe zi, iar pentru alta amendă de alt tip, instanța stabilește o pedeapsă comună cu amendă zilnică, mai puțin dacă se consideră adecvată stabilirea unei pedepse pentru fiecare faptă în parte.

Alineatul 4. Dacă pentru una dintre infracțiuni se prevede o măsură potrivit art. 68-70 sau 74a, iar pentru alta se prevede o pedeapsă, instanța poate renunța la aplicarea pedepsei.

Art. 89

Dacă o persoană condamnată este ulterior condamnată pentru o infracțiune săvârșită anterior primei hotărâri de condamnare, se va dispune aplicarea unei pedepse suplimentare, dacă executarea în același timp a pedepselor pentru cele două fapte ar fi condus la o majorare a pedepsei. Pedepsa suplimentară poate fi mai mică decât minimul general stabilit la art. 33. Dacă pedeapsa aplicată anterior nu a fost executată, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 88.

Art. 89a

Alineatul 1. Instanța poate dispune anularea unei pedepse aplicate anterior, dacă aceasta nu a fost executată, în cazul în care persoanei condamnate i s-a aplicat o măsură în temeiul art. 68-70 sau art. 74a.

Alineatul 2. În cazul în care o persoană ce face obiectul unei măsuri aplicate potrivit art. 68-70 sau art. 74a este condamnată, instanța poate dispune anularea măsurii aplicate anterior.

Art. 90-91 (*Abrogat*)**CAPITOLUL 11****Încetarea consecințelor juridice ale faptelor penale****Art. 92**

Infracțiunea nu se pedepsește atunci când s-a împlinit termenul de prescripție potrivit art. 93-94.

Art. 93

Alineatul 1. Termenele de prescripție sunt:

- 1) 2 ani, când pentru infracțiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 1 an de închisoare;
- 2) 5 ani, când pentru infracțiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 4 ani închisoare;
- 3) 10 ani, când pentru infracțiune nu este prevăzută o pedeapsă mai mare de 10 ani închisoare;
- 4) 15 ani, când nu este justificată o pedeapsă mai mare decât închisoarea pe perioadă determinată.

Alineatul 2. În niciun caz termenele de prescripție nu pot fi mai mici de 5 ani pentru:

- 1) încălcarea articolului 296, alineatul 3, din prezenta lege, articolului 297, alineatul 2 și articolului 302, alineatul 2;
- 2) încălcarea legislației fiscale, vamale, fiscale sau privind subvenționarea, obținând astfel sau putând obține un câștig necuvenit.

Alineatul 3. Pentru încălcarea prevederilor art. 223 alin. (1), art. 225, și art. 223 alin. (1) din prezenta lege, termenul de prescripție nu poate fi în nici un caz mai mic de 10 ani.

(4) Dacă prin aceeași acțiune o persoană a săvârșit mai multe infracțiuni pentru care, conform alin. (1)-(3) se prevăd termene de prescripție diferite, pentru toate infracțiunile se aplică cel mai lung termen dintre acestea.

Art. 93a

În cazul în care o infracțiune face obiectul unui acord internațional încheiat de Danemarca, în temeiul căruia răspunderea penală este imprescriptibilă, prescripția nu va produce niciun efect.

Art. 93b

În cazul în care o infracțiune face obiectul art. 157a din prezenta lege, prescripția nu va produce niciun efect.

Art. 94

Alineatul 1. Termenul de prescripție se calculează de la data când acțiunea sau omisiunea au încetat.

Alineatul 2. Totuși, atunci când pedeapsa depinde sau este influențată de o consecință ori de un eveniment ulterior, termenul începe să curgă de la momentul la care a intervenit consecința sau evenimentul respectiv.

Alineatul 3. Dacă fapta a fost comisă pe o navă daneză, în afara zonei de autoritate a statului danez, termenul se calculează din ziua în care nava a ajuns într-un port danez. Totuși, data de la care începe să curgă termenul nu poate fi amânată în temeiul prezentei dispoziții mai mult de un an de la acel moment.

Alineatul 4. Pentru încălcarea art. 210 și 216-224, art. 225, și art. 216-224, art. 226, art. 227 alin. (1), art. 245a, art. 246, și art. 245a, art. 260 alin. (2) și art. 262a alin. (2), de către o persoană ce nu a împlinit vârsta de 18 ani sau a art. 232, de către un minor cu vârsta sub 15 ani, termenul de prescripție nu începe să curgă mai devreme de data la care persoana vătămată împlinește vârsta de 21 de ani. Același lucru se aplică în cazul încălcării art. 244, 245 și 246 în varianta întreruperii de sarcină, reducerii fetale ori sterilizării, fără consimțământ, față de o persoană sub 18 ani. În cazul în care făptuitorul, prin violență, constrângere, conform art. 260, sau în alt mod, a forțat persoana vătămată să se abțină de la a sesiza poliția, termenul de prescripție se calculează cel mai devreme de la momentul încetării constrângerii.

Alineatul 5. Termenul de prescripție va fi întrerupt atunci când persoana în cauză ia cunoștință de acuzație sau atunci când procuratura dispune trimiterea în judecată a persoanei în cauză pentru infracțiunea respectivă. Termenul de prescripție pentru răspunderea unei persoane juridice poate fi întrerupt față de o persoană care, potrivit art. 157a din Codul de procedură, poate să primească notificări în numele persoanei juridice.

Alineatul 6. Dacă urmărirea încetează, fără ca hotărârea în acest sens să fie anulată de procurorul ierarhic superior înăuntrul termenelor uzuale, termenul de prescripție continuă să curgă ca și cum nu ar fi avut loc urmărirea penală. Acest lucru se aplică și atunci când urmărirea se suspendă pe o perioadă nedeterminată. Dacă suspendarea se datorează faptului că făptuitorul s-a sustras urmăririi, perioada de urmărire nu se include în calculul termenului de prescripție.

Art. 95

În cazul în care o faptă nu poate fi pedepsită ca urmare a intervenirii prescripției, nu se pot dispune pedepsele prevăzute de art. 68-70, art. 74a, art. 164, alin. (5) sau art. 236, confiscarea sau interzicerea exercitării unor drepturi. Totuși, pentru confiscare, termenul de prescripție nu este în nici un caz mai mic de 5 ani, iar pentru confiscarea conform art. 75 alin. (1), nu mai puțin de 10 ani.

Art. 96

Alineatul 1. Persoana îndreptățită este decăzută din dreptul de a iniția ancheta privată sau de a solicita declanșarea anchetei publice dacă nu a introdus acțiune în justiție sau nu a formulat o cerere în termen de 6 luni de când a aflat că există temeieri suficiente pentru introducerea acțiunii sau pentru formularea cererii de angajare a răspunderii penale.

Alineatul 2. Dacă sunt mai multe persoane îndreptățite să solicite efectuarea unei anchete private ori mai mulți făptuitori, termenul limită curge separat pentru fiecare dintre ele. Dacă termenul pentru depunerea cererii precizate la alineatul precedent a fost depășit pentru unul dintre vinovați, dar nu și pentru ceilalți, procurorul poate să admită sau să respingă cererea.

Alineatul 3. Accesul la procedurile private sau la solicitarea de a se declanșa ancheta publică încetează după 6 luni de la moartea părții vătămate.

Alineatul 4. În cazul în care o cauză privată nu este trimisă în judecată, termenul de prescripție curge fără a fi avută în vedere perioada în care s-a desfășurat urmărirea penală.

Alineatul 5. Dispozițiile subsecțiunii 1-4 se aplică și consecințelor juridice prevăzute la art. 273, însă termenul de prescripție este de 3 ani.

Art. 97

Alineatul 1. Pedepsele privative de libertate și alte pedepse cu detenție încetează prin intervenirea prescripției, potrivit regulilor de la alin. 2-6.

Alineatul 2. Termenul de prescripție este de

1) 5 ani pentru închisoare de 1 an, precum și pentru măsurile prevăzute la art. 74a,

2) 10 ani pentru închisoare mai mare de 1 an, dar nu mai mare de 4 ani, precum și pentru măsurile prevăzute la art. 68 și 69,

3) 15 ani pentru închisoare mai mare de 4 ani, dar nu mai mare de 8 ani, precum și pentru închisoare sub pază strictă potrivit art. 70 și

4) 20 de ani pentru închisoare de peste 8 ani.

Alineatul 3. Termenul de prescripție se calculează de la momentul când hotărârea este executorie potrivit legii.

Alineatul 4. Termenul de prescripție nu include perioada în care

1) executarea este amânată printr-o condamnare cu suspendarea executării sau printr-o grațiere condiționată,

2) persoana în cauză execută o altă pedeapsă privativă de libertate sau este supusă unei alte este supusă altei consecințe legale privative de libertate ori

3) executarea pedepsei este împiedicată deoarece persoana respectivă se sustrage de la executare.

Alineatul 5. Termenul de prescripție se întrerupe atunci când începe executarea.

Alineatul 6. Dacă se dispune reîncarcerarea după liberarea condiționată sau suspendarea condiționată sau după grațierea condiționată pentru o parte din pedeapsă, termenul de prescripție pentru restul de pedeapsă sau pentru partea rămasă neexecutată a unei alte consecințe legale se calculează de la pronunțarea hotărârii de reîncarcerare. Dacă executarea este întreruptă altfel decât prin liberare condiționată, suspendare condiționată sau grațiere, perioada de întrerupere va fi luată în considerare conform alin. (4) p. 3.

Art. 97a

Alineatul 1. Dacă nu a fost formulată o cerere de sechestru anterior, amenda se prescrie:

1) după 5 ani, dacă nu depășește 10.000 coroane daneze și

2) după 10 ani atunci când amenda depășește 10.000 coroane daneze.

Alineatul 2. Pedeapsa care a înlocuit amenda nu mai poate fi aplicată după 3 ani, cu excepția cazului în care executarea sa a început mai înainte. Pentru o amendă mai mare de 10.000 de coroane daneze termenul de prescripție este de 5 ani.

Alineatul 3. Termenele de prescripție menționate în alin. (1), se calculează de la momentul când hotărârea judecătorească este executorie potrivit legii. Termenele nu includ perioada în care executarea depinde condiționată de sentința condiționată sau de grațierea condiționată.

Alineatul 4. Termenul de prescripție pentru pretenția de confiscare este de 10 ani.

Art. 97b

Alineatul 1. Consecințele penale nu pot fi puse în executare după decesul condamnatului.

Alineatul 2. Parchetul poate totuși să solicite instanței care a pronunțat soluția în primă instanță menținerea confiscării. Confiscarea poate fi menținută

numai în ceea ce privește bunuri sau sume ce au fost dobândite ca produse ale infracțiunii sau care sunt asimilate acestora. Instanța poate modifica decizia de confiscare, astfel încât în locul obiectelor să se confişte sume de bani. Instanța se pronunță prin încheiere.

Alineatul 3. Hotărârile conform art. 164 alin. (5) și art. 273, alin. (2), pot fi puse în executare după decesul condamnatului.

Art. 97c

Confiscarea poate fi grațiată în același mod ca pedeapsa.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL 12

Trădarea de țară și alte infracțiuni împotriva independenței și securității statului

Art. 98

Alineatul 1. Persoana care săvârșește o faptă, cu sprijin străin, prin folosirea forței sau amenințării, care este menită să aducă statul danez sau o parte a sa sub stăpânire străină sau să rupă o parte a statului, se pedepsește cu închisoarea pe orice termen, până la închisoare pe viață.

Alineatul 2. În conformitate cu dispozițiile din alin. (1), se pedepsește și persoana care, în acest scop, inițiază ample acțiuni de sabotaj, suspendarea producției sau a traficului, precum și participantul la o astfel de acțiune, știind în ce scop este destinată acțiunea.

Art. 99

Alineatul 1. Persoana care săvârșește o faptă prin care intenționează să angajeze statul danez sau o entitate asociată cu acesta în stare de război, stare de ocupație, sau care săvârșește alte acțiuni ostile, precum o blocadă ori o altă măsură de constrângere sau care, de asemenea, violează libertatea de decizie a statului danez, cu ajutor străin, se pedepsește cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viață.

Alineatul 2. În sensul prezentului articol și al altor secțiuni din Capitolele 12 și 13 din prezentul Cod, prin stare de ocupație se înțelege ocupația străină a teritoriului statului danez, atunci când și atât timp cât în țară este aplicată forța sau se folosește amenințarea forței.

Art. 100

Alineatul 1. Persoana care, prin declarații publice, instigă sau provoacă un pericol vădit de intervenție împotriva statului danez se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani.

Alineatul 2. Persoana care, prin declarații publice, îndeamnă sau instigă la un pericol vădit de ingerință în afacerile statului danez să pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la un an.

Art. 101

Persoana care, pe timp de război, ocupație sau alte stări de ostilitate, întreprinde orice acțiune prin care se asigură sprijin pentru inamic, se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Art. 101a

Alineatul 1. Persoana care are cetățenie daneză sau domiciliul în statul danez și care, într-un conflict armat în care statul danez este parte, este afiliat unei forțe armate ce luptă împotriva statului danez, se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În împrejurări deosebit de grave, se poate aplica o pedeapsă mai mare până la închisoarea pe viață. Se consideră circumstanțe agravante cazurile când persoana în cauză a participat la acțiuni de luptă.

Alineatul 2. Persoana care recrutează un cetățean danez sau cu domiciliul în statul danez pentru o forță armată în condițiile descrise la alin. (1) sau care încurajează în mod public această persoană să se alăture forțelor inamice în astfel de conflicte, se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În circumstanțe deosebit de grave, se poate aplica închisoarea de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanțe agravante cazurile de încălcări sistematice sau organizate.

Art. 102

Alineatul 1. Persoana care, în afara cazurilor prevăzute de art. 101a, în timpul războiului sau al ocupației, oferă asistență inamicului prin sfătuire sau prin acte materiale sau pentru promovarea intereselor străine, slăbește statul danez sau capacitatea de luptă a comunității federale, se pedepsește cu închisoare de până la 16 ani.

Alineatul 2. Se consideră ajutor acordat inamicului următoarele acțiuni:

1) Înrolarea sau serviciul în forțele armate combatante sau de ocupație inamice sau în legătură cu unitățile militare sau de poliție active ori trupe sau organizații similare.

2) Îndeplinirea funcțiilor de angajat civil, pe timp de război sau ocupație străină în unități de poliție sau în serviciu penitenciar, în măsura în care sarcinile includ participarea la audieri sau paza prizonierilor.

3) Denunțul ori o altă acțiune de colaborare echivalentă, ducând la arestarea sau înlesnirea arestării cuiva, ori la o vătămare a acesteia, de către o autoritate inamică sau o entitate asociată a sa.

4) Propaganda în favoarea inamicului sau a unei puteri de ocupație ostile, inclusiv afaceri în calitate de editor, redactor sau director executiv de ziar, revistă, editură sau birou de presă care promovează interesul inamicului.

5) Acordarea de sprijin financiar substanțial pentru a promova activități de propagandă de tipul celor menționate la punctul 4 sau pentru un partid ori organizație ce cooperează în mod ilegal cu armata sau trupele de ocupație ale inamicului ori acționează pentru a-și promova interesele.

Alineatul 3. Dacă denunțul prevăzut la alin. (2), punctul nr. 3, a avut loc în astfel de condiții de natură să îl determine pe făptuitor să își dea seama că o persoană este astfel expusă unui pericol iminent de a-și pierde viața, de a i se provoca vătămări corporale grave sau de sănătate, care urmează să fie scoasă din țară sau privată de libertate un timp îndelungat ori sunt încălcate art. 245, 246 sau 250, dacă faptele a fost comise pentru a obține declarații ori mărturisiri sau, în general, au dus la maltratarea prizonierilor, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea pe orice durată, inclusiv pe viață.

Art. 103

Alineatul 1. Persoana care, pe timp de război, ocupație sau amenințări cu acestea, încalcă un contract privind măsuri luate de statul danez în scopul de mai sus ori în alt mod contravine acestor măsuri, se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Dacă neîndeplinirea obligațiilor a fost comisă din gravă culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 104

Alineatul 1. Persoana care, în mod ilegal, direct sau prin intermediari, în scop de afaceri, cooperează cu forțele combatante sau de ocupație inamice, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Alineatul 2. Potrivit alin. (1) poate răspunde penal persoana care a ocupat o funcție de conducere în cadrul entității în cauză. Pot răspunde penal și alte persoane angajate în acea societate dacă aceștia dau dovadă de comportament deosebit de agresiv.

Alineatul 3. Pentru a determina dacă și în ce măsură fapta poate fi considerată ilegală, în afară de importanța entității pentru forțele combatante sau de ocupație inamice, se va lua în considerare dacă

1) a acționat pentru ca a fi inițiată, continuată sau extinsă o relație de afaceri;

2) în interesul inamicului, din proprie inițiativă, societatea și-a restructurat activitatea ori a produs sau a încercat să obțină o producție mai mare sau mai rapid decât era cazul;

3) a cerut sprijin din partea inamicului pe lângă autoritățile daneze pentru a-și promova propriile interese;

4) a împiedicat sau a încercat să împiedice autoritățile daneze să aibă acces la informații privind societatea;

5) a obținut sau a căutat să obțină profituri nerezonabile ori alte foloase ce nu au fost justificate în mod rezonabil pentru afacere.

Art. 105

Persoana care, în timpul ocupației, săvârșește o faptă ce are ca scop să determine forțele de ocupație sau orice persoană ori organizație ce cooperează cu acestea în scopul încălcării libertății autorităților daneze, sau care profită în orice mod de relația cu forțele de ocupație sau cu orice persoană ori organizație ce cooperează cu acestea în scopul de a dobândi pentru sine sau pentru altul un beneficiu, se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 106

Persoana care acționează împotriva intereselor statului în timpul exercitării în numele statului a sarcinii ce i-a fost încredințată de a negocia sau de a rezolva o chestiune cu un stat străin se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani.

Art. 107

Alineatul 1. Persoana care, în serviciul unei puteri sau organizații străine sau în folosul unor persoane ce lucrează pentru acestea, investighează sau comunică date care, din perspectiva statului danez sau din interese comunitare, constituie secrete, indiferent dacă datele sunt reale sau nu, se pedepsește pentru spionaj cu închisoarea de până la 16 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta este săvârșită în condițiile prevăzute de art. 109 sau dacă este săvârșită pe timp de război sau de ocupație, pedeapsa aplicabilă poate ajunge până la închisoarea pe viață.

Art. 108

Alineatul 1. Persoana care, prin acțiuni diferite de cele prevăzute la art. 107, permite sau ajută acțiunile serviciilor străine de informații de a opera direct sau indirect pe teritoriul statului danez, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă informațiile au caracter militar sau dacă fapta este săvârșită pe timp de război sau ocupație, se poate aplica o pedeapsă cu închisoare de până la 12 ani.

Art. 109

Alineatul 1. Persoana care dezvăluie sau transmite comunicări privind negocieri, deliberări sau decizii secrete ale statului în chestiuni de care depind securitatea sau drepturile statului în raport cu state străine sau care se referă la interese socio-economice semnificative în străinătate se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2. Dacă faptele menționate sunt săvârșite din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 3 ani.

Art. 110

Alineatul 1. Persoana care falsifică, distruge sau aruncă un document sau alt obiect care are importanță pentru securitatea sau drepturile statului în raport cu state străine se pedepsește cu închisoare de până la 16 ani.

Alineatul 2. Dacă faptele menționate sunt comise culpă din culpă se pedepesc cu amendă ori închisoarea de până la 3 ani.

Art. 110a

Alineatul 1. Persoana care cu intenție sau din culpă, fără a avea permisiunea corespunzătoare

1) descrie, fotografiază sau prezintă în alt mod facilități de apărare militară daneze care nu sunt destinate publicității, depozite, unități, arme, echipamente sau altele asemenea, sau care multiplică ori publică astfel de descrieri sau imagini;

2) publică dispoziții privind mobilizarea forțelor armate daneze și alte pregătiri pentru război,

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care, cu intenție sau din culpă, fără autorizația corespunzătoare, fotografiază aeronave pe teritoriul statului danez sau publică fotografii realizate ilegal se pedepsește cu amendă.

Art. 110b

Persoana care ajută o putere străină să încalce neutralitatea statului danez se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani..

Art. 110c

Alineatul 1. Persoana care încalcă prevederile sau interdicțiile care au fost prevăzute de lege pentru protejarea apărării sau a neutralității statului, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în circumstanțe deosebit de grave, cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care încalcă prevederi ori interdicții ce pot fi impuse prin lege în temeiul obligațiilor guvernului ca membru al Organizației Națiunilor Unite se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în cazul circumstanțelor deosebit de agravante, cu închisoare de până la 4 ani.

Alineatul 3. Pedepsa prevăzută la alin. (2) se aplică și pentru încălcarea dispozițiilor conținute de sau emise în temeiul art. 60, 301 sau 308 din Tratatul de constituire a Comunității Europene sau al art. 215 sau 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și care vizează întreruperea sau limitarea relațiilor financiare sau economice cu una sau mai multe țări din afara Uniunii Europene sau sancțiuni echivalente împotriva persoanelor, grupurilor de persoane sau a persoanelor juridice.

Alineatul 4. Dacă infracțiunea prevăzută de alin. (1), (2) sau (4) este săvârșită din culpă, pedepsa este amenda sau închisoarea de până la 2 ani.

Art. 110d

Dacă vreuna dintre infracțiunile prevăzute în capitolele 25, 26 și 27 se comite împotriva șefului unui stat străin sau conducător al unei misiuni diplomatice străine, pedeapsa aplicată poate fi majorată cu până la jumătate, cu excepția cazului în care fapta se pedepsește potrivit dispozițiilor capitolului 13.

Art. 110e

Persona care insultă o națiune străină, un stat străin, pavilionului acesteia sau un alt simbol național recunoscute de către statul danez ori pavilionul Organizației Națiunilor Unite sau al Consiliului European se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 110f

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul capitol urmărirea penală se efectuează de către procuror, care își desfășoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiției.

CAPITOLUL 13**Infracțiuni împotriva Constituției statului și a autorităților supreme ale statului, privind terorismul etc.****Art. 111**

Persoana care, cu ajutorul unei puteri străine, prin folosirea forței sau prin amenințarea cu forța acționează în scopul schimbării sau al aducerii în stare de ineficacitate a Constituției statului, se pedepsește cu închisoarea pe orice durată, până la închisoarea pe viață.

Art. 112

Persoana care săvârșește o faptă îndreptată împotriva vieții regelui sau a persoanei care conduce, potrivit Constituției, Guvernul, se pedepsește cu închisoarea de cel puțin 6 ani.

Art. 113

Alineatul 1. Persoana care atentează la securitatea ori libertatea Parlamentului sau, în general, acționează pentru ca prin forță ori prin amenințarea cu forța să oblige Parlamentul să ia orice decizie sau să-l împiedice să-și exercite în mod liber activitatea, se pedepsește cu închisoarea de până la 16 ani sau – în grave împrejurări speciale – cu pedeapsa pe orice durată, până la pedeapsa închisorii pe viață.

Alineatul 2. Aceeași pedeapsă se aplică celui care, în același mod, atacă sau exercită acțiuni de constrângere împotriva regelui sau a persoanei ce conduce guvernul în temeiul Constituției, ori împotriva miniștrilor, a Curții Naționale sau a Curții Supreme.

Art. 114

Alineatul 1. Se pedepsește pentru terorism cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viață, persoana care, în scopul de a intimida o populație, obligând în mod ilegal autoritățile publice daneze sau străine sau o organizație internațională să acționeze sau să nu acționeze în a realiza un act sau să destabilizeze sau să distrugă structurile politice, constituționale, economice sau sociale fundamentale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale, comite una sau mai multe din următoarele acțiuni atunci când fapta, datorită naturii sale sau contextului în care este comisă, îi poate produce unei țări sau unei organizații internaționale grave prejudicii:

1) Omucidere, conform art. 237.

2) vătămare corporală, conform art. 245 sau art. 246.

3) Privare de libertate, conform art. 261.

4) Perturbarea siguranței rutiere, potrivit art. 184 alin. (1), perturbări ilegale în exploatarea transporturilor generale etc., conform art. 193 alin. (1), sau distrugere, conform art. 291 alin. (2), dacă aceste încălcări sunt comise într-un mod care ar putea pune în pericol viața umană sau ar cauza pierderi economice semnificative.

5) Deteriorarea mijloacelor de transport, conform articolului 183a.

6) Încălcarea dispozițiilor legale privind armele și substanțele explozive, în împrejurări deosebit de grave, conform articolului 192a.

7) Incendieri, conform art. 180, explozii, împrăștierea de gaze periculoase, inundații, naufragii, accidente feroviare sau de alt fel în transporturi, conform art. 183 alin. (1) și (2), contaminarea periculoasă pentru sănătate a rețelilor de alimentare cu apă, conform art. 186 alin. (1), contaminarea periculoasă pentru sănătate a obiectelor destinate uzului general potrivit art. 187 alin. (1).

8) Posesie ori utilizare etc. de substanțe radioactive, conform art. 192b.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care, în scopul prevăzut la alin. (1) transportă arme sau explozivi.

Alineatul 3. De asemenea, cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care, în scopul prevăzut la alin. (1), amenință să comită una dintre faptele prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 114a

Dacă se comite una dintre faptele prevăzute la punctele 1-7 fără ca fapta să constituie infracțiunea de la art. 114, pedeapsa poate depăși cu până la jumătate sancțiunea maximă prevăzută pentru infracțiune. Totuși, în cazul în care cea mai mare pedeapsă prevăzută pentru această faptă este mai mică de 4 ani închisoare, pedeapsa poate ajunge până la 6 ani închisoare.

1) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183, alin. (1) sau (2), art. 183a, art. 184 alin. (1), art. 192a, art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 266, art. 288 sau art. 291 alin. (1)

sau (2), atunci când fapta intră sub incidența art. 1 din Convenția din 16 decembrie 1970 privind combaterea deturnării ilegale a aeronavelor, a art. 1 din Convenția din 23 septembrie 1971 de combatere a actelor ilegale împotriva securității aviației civile sau a art. II din Protocolul din 24 februarie 1988 privind combaterea actelor de violență ilicite în aeroporturile ce deservește aviația civilă internațională.

2) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 184 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 260, art. 261 alin. (1) sau (2), art. 266 sau art. 291 alin. (1) sau (2), atunci când fapta este reglementată de art. 2 al Convenției din 14 decembrie 1973, privind prevenirea și pedepsirea infracțiunilor împotriva persoanelor protejate la nivel internațional, inclusiv a reprezentanților diplomatici.

3) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 261, alineatul 1 sau 2, atunci când fapta este reglementată de art. 1 din Convenția internațională din 17 decembrie 1979 împotriva luării de ostatici.

4) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 186 alin. (1), art. 192a, 192b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279, 279a, 281, 288 sau art. 291 alin. (2), atunci când fapta este reglementată de art. 7 din Convenția AIEA (Convenția Agenției Internaționale pentru Energie Atomică) din 3 martie 1980 privind protecția fizică a materialelor nucleare.

5) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 183”, art. 184 alin. (1), art. 192a art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, art. 252 alin. (1), art. 260, 266, 288 sau art. 291 alin. (1) sau (2), atunci când documentul intră sub incidența art. 3 din Convenția din 10 martie 1988 de combatere a unor acte ilegale împotriva siguranței maritime sau a art. 2 din Protocolul din 10 martie 1988 privind combaterea actelor ilegale împotriva siguranței platformelor fixe, aflate pe platoul continental.

6) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) sau (2), art. 183a, art. 184 alin. (1), art. 186 alin. (1), art. 192a, art. 193 alin. (1), art. 237, 244, 245, 246, 250, art. 252 alin. (1), art. 266 sau art. 291 alin. (2), atunci când documentul intră sub incidența art. 2 din Convenția internațională din 15 decembrie 1997 privind combaterea bombardamentelor teroriste.

7) Săvârșirea faptelor prevăzute de art. 192b, art. 260 sau a art. 266, atunci când fapta este reglementată de art. 2 din Convenția internațională din 13 aprilie 2005 privind combaterea terorismului nuclear.

Art. 114b

Persoana care:

- 1) oferă sprijin economic direct sau indirect,
- 2) colectează fonduri direct sau indirect,

3) pune la dispoziție, direct sau indirect, bani, alte bunuri sau servicii financiare ori alte servicii similare,

unei persoane, unui grup sau unei asociații ce comite sau intenționează să comită una dintre faptele prevăzute de art. 114 sau art. 114a se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani.

Art. 114c

Alineatul 1. Persoana care recrutează o altă persoană în scopul de a săvârși sau de a ajuta la săvârșirea faptelor prevăzute la art. 114 sau art. 114a sau de a se alătura unui grup sau unei asociații în vederea sprijinirii grupului sau asociației să săvârșească astfel de fapte se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În caz de circumstanțe agravante pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la 16 ani. Sunt considerate circumstanțe agravante cazurile în care faptele sunt săvârșite în mod sistematic și organizat.

Alineatul 2. Persoana care recrutează o altă persoană în scopul de a săvârși sau de a ajuta la săvârșirea actelor prevăzute la art. 114b sau de a se alătura unui grup sau unei asociații în vederea sprijinirii grupului sau asociației să comită astfel de fapte se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care se angajează să comită fapte care intră sub incidența art. 114 sau a art. 114a se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani. Dacă persoana în cauză se alătură unei forțe armate, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 10 ani, iar în împrejurări deosebit de grave la închisoare de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanțe agravante situațiile când persoana în cauză a participat la acțiuni de luptă.

Art. 114d

Alineatul 1. Persoana care antrenează sau instruește o persoană să comită sau să sprijine faptele prevăzute la art. 114 sau art. 114a, știind că persoana intenționează să-și folosească în acest scop abilitățile astfel dobândite se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. În împrejurări deosebit de grave, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 16 ani. Sunt considerate circumstanțe agravante cazurile în care faptele au fost săvârșite în mod sistematic și organizat..

Alineatul 2. Persoana care antrenează sau instruește o altă persoană să comită sau să faciliteze faptele prevăzute la art. 114b știind că persoana intenționează să-și utilizeze în acest scop abilitățile astfel dobândite se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care se lasă antrenat, instruit sau învățat în orice mod să comită fapte dintre cele prevăzute la art. 114 sau art. 114a se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114e

Persoana care sprijină o persoană, o grupare sau o asociație care a comis sau are în intenție să comită fapte dintre cele prevăzute de art. 114, 114a, 114b,

114c sau 114d se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani. Dacă persoana respectivă face parte dintr-o forță armată, pedeapsa poate fi de până la 10 ani de închisoare, iar în împrejurări deosebit de grave până la 16 ani închisoare. Sunt considerate circumstanțe agravante cazurile în care persoana în cauză a participat la acțiuni de luptă.

Art. 114f

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracțiune potrivit art. 114-114e, participă sau acordă un substanțial sprijin economic ori de alt fel unui corp, unei grupări sau unei asociații care intenționează să influențeze cu forța afacerile publice sau să producă perturbarea ordinii sociale, este pedepsit cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114g

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracțiunea prevăzută de art. 114-114f, este membru al unei organizații sau al unei grupări militare ilegale, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 114h

Persoana care, în circumstanțe agravante, încălcând legea privind neproliferarea armelor de distrugere în masă etc.

- 1) exportă fără permisiune produse cu dublă utilizare,
 - 2) în scopul emiterii deciziilor autorităților cu privire la produsele cu dublă utilizare, oferă informații incorecte sau înșelătoare ori tănuiește informații relevante pentru decizie sau
 - 3) acționează prin încălcarea condițiilor stabilite în deciziile autorităților privind produsele cu dublă utilizare
- se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114i

Persoana care, făcând parte dintr-un grup sau asociație ce comite sau intenționează să comită faptele prevăzute la art. 114 sau a art. 114a, primește sprijin economic sub formă de bani sau alte foloase în scopul înființării sau funcționării unei instituții ori unei societăți sau în scopuri similare în Danemarca, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 114j

Alineatul 1. Persoana care are cetățenie daneză sau domiciliul în statul danez și care, fără permisiune, intră sau stă într-o zonă menționată în alin. (3), se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 6 ani, sub rezerva dispozițiilor alin. (2).

Alineatul 2. Alin. (1) nu se aplică în cazul intrării și șederii cu prilejul exercitării unui serviciu public danez, străin sau internațional.

Alineatul 3. Ministrul Justiției poate stabili, în urma negocierilor cu Ministrul Afacerilor Externe și cu Ministrul Apărării, norme prin care o zonă,

unde grup sau o asociație la care se face referire în art. 114e este parte a unui conflict armat, să se reglementeze conform alin. (1). Parlamentul poate, prin rezoluție parlamentară, să abroge normele stabilite de Ministrul Justiției conform alin. (1).

Alineatul 4. Ministrul Justiției sau persoana împuternicită în acest sens, permite, la cerere, unei persoane să intre sau să stea într-o zonă menționată de alin. (1) dacă intrarea sau șederea are un scop recunoscut. Permisivitatea se poate acorda unui grup de persoane asociate unei anumite societăți sau organizații etc.

Alineatul 5. Ministrul Justiției poate stabili modalități detaliate de depunere a cererilor în temeiul alin. (4), inclusiv termenul limită pentru aceasta. În acest sens, Ministrul Justiției poate să prevadă ca deciziile emise potrivit alin. (4) să nu poată fi atacate la autoritatea administrativă superioară.

Art. 115

Alineatul 1. În cazul în care sunt săvârșite infracțiuni prevăzute în capitolele 25, 26 și 27 împotriva regelui sau a persoanei care în temeiul prevederilor constituționale conduce guvernul, dacă acestea nu întrunesc conținutul constitutiv al infracțiunilor prevăzute de art. 112 și art. 113, sancțiunile prevăzute de dispozițiile menționate vor fi majorate până la de două ori.

Alineatul 2. În cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile menționate împotriva reginei, a reginei-mamă sau a succesorului la tron, pedeapsa poate fi majorată cu până la jumătate.

Art. 116

Alineatul 1. Persoana care împiedică sau încearcă să împiedice organizarea alegerilor pentru Parlament, pentru Autoritatea din Insulele Feroe sau pentru consiliile și autoritățile municipale ori pentru alte autorități publice sau care alterează rezultatul unei alegeri ori împiedică executarea unei hotărâri se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Aceeași pedeapsă se aplică atunci când faptele sunt săvârșite în legătură cu organizarea unui referendum, în condițiile legii, pentru probleme de interes public.

Art. 117

Persoana care, în cazurile prevăzute de art. 116,

1) obține în mod nelegal, pentru sine sau pentru altul, acces la organizarea alegerilor, sau

2) prin constrângere (art. 260), prin lipsire de libertate sau profitând de poziția ierarhic superioară încearcă să determine o persoană să voteze într-un anumit mod sau să se abțină de la vot,

3) determină, prin inducere în eroare, o persoană, în pofida voinței sale, să renunțe la vot sau face ca votul său să fie anulat sau să aibă un alt efect decât cel intenționat; sau

4) promite sau oferă avantaje materiale pentru a influența pe cineva să voteze într-un anumit mod sau pentru a se abține de la vot;sau

5) primește, pretinde sau acceptă promisiunea unor câștiguri materiale pentru a vota într-un anumit mod sau pentru a se abține de la vot se pedepsește cu amendă ori închisoare de până la 2 ani.

Art. 118

Alineatul 1. Persoana care, prin violențe sau amenințări cu violența ori profitând de teama de o putere străină, împiedică sau încearcă să împiedice autoritățile publice să-și exercite nestânjenit activitatea, atunci când fapta este săvârșită în scopul de a afecta afacerile publice ori de a perturba ordinea socială, se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2. Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care, în cazul menționat la alin. (1) și prin folosirea mijloacelor menționate încalcă grav libertatea de exprimare sau împiedică uniuni ori alte asociații să-și exercite activitățile legale.

Alineatul 3. Aceeași pedeapsă se aplică și celui care, în cazul menționat la alin. (1) și prin folosirea mijloacelor menționate, comite infracțiunea prevăzută de art. 193 sau un act similar, prezentând un grad similar de pericol.

Art. 118a

În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 111-115 și 118, urmărirea penală se efectuează de către procuror, care își desfășoară activitatea potrivit ordinului Ministrului Justiției.

CAPITOLUL 14

Infracțiuni împotriva autorităților publice etc.

Art. 119

Alineatul 1. Persoana care, prin violență sau prin amenințare cu violența, impune celui ce are obligații să acționeze în serviciul public sau în îndeplinirea serviciului ori a îndatoririlor ori cu ocazia aceleiași activități sau care urmărește, în egală măsură, să împiedice această persoană să realizeze o acțiune de serviciu sau o obligă să efectueze o acțiune de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), amenință cu violența, cu lipsirea de libertate ori cu acuzarea pentru fapte penale sau dezonorante o persoană care exercită autoritatea publică de a se pronunța asupra unui raport juridic sau asupra executării autorității statului în legătură cu executarea serviciului sau a îndatoririlor, pentru a încerca să împiedice o asemenea persoană să efectueze un serviciu legal sau pentru a o forța să efectueze un serviciu.

Alineatul 3. Persoana care împiedică oricare dintre persoanele menționate mai sus să-și îndeplinească sarcinile ori îndatoririle, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an și 6 luni. La stabilirea sancțiunii, o circumstanță agravantă este săvârșirea faptei în timpul sau imediat după perturbarea gravă a ordinii publice într-un loc public constituie o circumstanță agravantă care este avută în vedere la stabilirea pedepsei.

Art. 120

În cazul în care acțiunile prevăzute în prezenta secțiune sunt inițiate cu ajutorul mulțimii, pedeapsa prevăzută de art. 119 se aplică celor care formează sau conduc mulțimea, precum și celor care nu respectă ordinul legal al autorităților prin care se solicită mulțimii să se împrăștie.

Art. 121

Persoana care întrebuițează cuvinte insultătoare, limbaj licențios ori gesturi jignitoare sau obscene față de o persoană dintre cele menționate la art. 119, aflată în exercitarea atribuțiilor sau a sarcinilor de serviciu ori în legătură cu acestea, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 122

Persoana care în mod ilegal oferă, promite sau dă unei persoane care lucrează în cadrul serviciului public danez, străin sau internațional, un dar ori un alt folos pentru a determina persoana în cauză să facă sau să nu facă ceva în legătură cu atribuțiile de serviciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 123

Persoana care, prin întrebuițarea de amenințări, violențe, prin constrângere, în sensul art. 260 sau prin folosirea de amenințări în sensul art. 266 săvârșește o infracțiune împotriva unei persoane, a unei rude a acesteia sau a unei alte persoane apropiate a acesteia, în legătură cu declarația dată sau care urmează a fi dată în fața organelor judiciare se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 124

Alineatul 1. Persoana arestată sau deținută care evadează se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care eliberează o persoană arestată, deținută sau reținută, precum și persoana ce încurajează sau ajută o astfel de persoană să se sustragă ori ține ascunsă persoana evadată.

Alineatul 3. Cel care comunică fără drept cu un arestat sau deținut, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Alineatul 4. Persoana care aflată în arest, închisoare sau în detenție, reținută într-un loc de detenție, care deține ilegal un telefon mobil sau un echipament

de comunicare similar este sancționat cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeași pedeapsă se sancționează vizitatorii și alte persoane care în mod ilegal introduc un telefon mobil sau echipamente de comunicații similare într-un loc sau casă de detenție. În mod corespunzător, se pedepsește o persoană aflată în arest preventiv, aflată într-un penitenciar, sau în altă instituție, care este în posesia neautorizată a unui telefon mobil sau a unui echipament de comunicații similar.

Alineatul 5. Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică și

- 1) persoanelor aflate în custodie,
- 2) persoanelor care în loc de arest preventiv sunt private de libertate într-o instituție etc.,
- 3) persoanelor care, potrivit art. 74a, sunt private de libertate într-o instituție etc.,
- 4) persoanelor care, în legătură cu executarea pedepsei în afara caselor de detenție și a penitenciarelor, potrivit alin. (1), sunt arestate la domiciliu, sub supraveghere și control strict sau în instituții etc., precum și
- 5) persoanelor care execută pedeapsa cu închisoarea fie în închisoare, fie din casele de detenție.

Art. 125

Alineatul 1. Persoana care,

- 1) pentru ca o persoană să se sustragă de la urmărirea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni sau de la executarea pedepsei, o ascunde sau declară că are altă identitate,
- 2) distruge, deteriorează ori îndepărtează elemente de importanță pentru cercetarea penală sau șterge o urmă a infracțiunii,
se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 2. Nu se pedepsește cel care săvârșește faptele de mai sus pentru a se sustrage pe el însuși sau pe un apropiat de-al său de la urmărire penală ori de la executarea unei pedepse.

Art. 125a

Persoana care, pentru obținerea de câștiguri patrimoniale și în circumstanțe agravante, săvârșește infracțiunea de trafic de persoane, potrivit dispozițiile art. 59 alin. (8), punctele nr. 1-5 din Legea privind imigrația, se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani. Constituie circumstanțe agravante cazurile în care viața altor persoane este pusă în pericol sau dacă fapta a fost săvârșită în mod sistematic sau organizat.

Art. 126

Alineatul 1. Persoana care îndepărtează sau distruge un sigiliu ori un marcaj aplicat de către un organ al statului, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni se sancționează persoana care îndeapărtează sau deteriorează o notificare afișată de o un organ al statului.

Art. 127

Alineatul 1. Persoana care se sustrage de la serviciul de război sau care determină ori ajută o altă persoană cu obligații militare să nu și-le împlinească sau care încurajează persoanele cu astfel de obligații să nu se supună ordinelor de serviciu se sancționează cu amendă sau închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Dacă cele de mai sus au loc în timp de război sau de amenințare de război, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Art. 128

Persoana care, în statul danez, efectuează recrutări pentru o forță străină, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 129

Persoana care în mod neautorizat dă un anunț privind alegerea și votul menționate în articolul 116 sau cu privire la dezbaterile având caracter confidențial din consiliile și autoritățile publice se sancționează cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care, în mod neautorizat, dă un anunț despre comisiile și comitetele înființate de Guvern, dacă fie Guvernul, fie comisia sau comitetul în cauză, au stabilit și au anunțat public că dezbaterile sunt secrete.

Art. 129a

Alineatul 1. Persoana care publică în mod deliberat date neadevărate sau citate false din notificări privind fapte prezentate în ședințele de judecată sau în ședințele parlamentului, consiliilor ori din ședințele publice ale autorităților municipale sau ale consiliilor se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în mod deliberat, îi atribuie în mod public guvernului sau oricărei alte autorități publice o acțiune ce n-a avut loc, aducând astfel atingere intereselor țării în relația cu străinătatea.

Art. 130

Persoana care exercită o autoritate publică pe care nu o deține se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 131

Persoana care, în mod public sau în scopuri ilegale, pretinde că a fost investit cu exercitarea unei funcții publice sau că a fost autorizat pentru o activitate pentru care este necesară o astfel de autorizare sau care, fără a avea

autorizare, desfășoară o activitate pentru care este necesară autorizarea ori continuă să desfășoare activitatea respectivă, deși autorizarea i-a fost revocată de instanță se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 132

Alineatul 1. Se aplică sancțiuni persoanei care, în mod intenționat sau din culpă, folosește în mod ilegal

1) însemne sau ținute ce sunt rezervate autorităților publice sau personalului militar danez ori străin,

2) însemnele sau denumirile rezervate persoanelor, facilităților și echipamentelor destinate acordării de ajutor răniților ori bolnavilor în război sau

3) însemnele sau denumirile organizațiilor interguvernamentale.

Alineatul 2. Prevederile din alin. (1) se aplică în mod corespunzător imitațiilor însemnelor, ținutelor și denumirilor menționate anterior.

Art. 132a

Persoana care participă în continuare la activitatea unei asociații după ce aceasta a fost interzisă temporar de către Guvern sau dizolvată prin hotărâre judecătorească se sancționează cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

CAPITOLUL 15

Infrațiuni împotriva ordinii și a liniștii publice

Art. 133

Alineatul 1. Persoana care îndeamnă mulțimea la violențe sau la amenințarea cu violențe asupra persoanei sau asupra proprietății se pedepsește cu amendă ori cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoanele care, în cadrul unei mulțimi, în orice scop urmărit în acea zi, acționează în calitate de lideri, precum și orice participant care nu respectă ordinul autorităților de a se dispersa.

Alineatul 3. Dacă într-o astfel de mulțime se săvârșește o infracțiune în legătură cu scopul acesteia, instigatorii sau liderii mulțimii sunt sancționați cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă.

Art. 134

Persoana care a participat în cadrul unei astfel de mulțimi și care, știind că s-a emis în mod legal un ordin de împrăștiere, nu se conformează, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 134a

Participanții la încăierări ori alte tulburări grave ale ordinii publice, dacă au acționat în urma unei înțelegeri sau împreună, sunt sancționați cu închisoarea de până la 1 an și 6 luni.

Art. 134b

Alineatul 1. Persoana care, aflat într-un loc public, cu prilejul unor întâlniri, întruniri, marșuri sau alte asemenea manifestații publice, are fața complet sau parțial acoperită de o apărătoare, o mască, o pictură sau ceva asemănător, astfel încât să prevină identificarea sa, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, într-un loc public, se află în posesia unor obiecte ce pot fi considerate ca fiind destinate să acopere fața în circumstanțele menționate la alin. (1).

Alineatul 3. Interdicțiile indicate în alin. (1) și (2) nu se aplică dacă obiectele servesc pentru a se acoperi în vederea protejării împotriva vremii sau altor scopuri legitime.

Art. 135

Persoana care, prin cereri nejustificate de ajutor, folosirea abuzivă a semnalului de pericol sau alte fapte similare, pricinuieste suprasolicitarea serviciilor de poliție, salvare, urgență ori servicii de salvare navală sau aeriană se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 136

Alineatul 1. Persoana care instigă public alte persoane la săvârșirea unei infracțiuni, dacă nu se a impune o pedeapsă mai mare, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Persoana care încuviințează în mod expres săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în capitolele 12 și 13 din prezentul Cod se pedepsește cu amendă ori cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 137

Alineatul 1. Persoana care încearcă să împiedice desfășurarea unei întruniri publice legale se pedepsește cu amendă ori închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, prin comportament zgomotos sau prin perturbarea de orice fel, deranjează ședința publică a Parlamentului, a Autorității din Insulele Feroe, a consiliilor municipale sau a altor consilii publice, servicii religioase sau alte acte bisericești publice sau care tulbură în mod nejustificat o ceremonie funerară.

Art. 138

Persoana care, cu intenție sau din culpă gravă, ajunge în stare de ebrietate, se pedepsește cu amendă ori închisoarea de până la un an, dacă, în această situație, pune în pericol o altă persoană sau valori patrimoniale.

Art. 139

Alineatul 1. Persoana care profanează un mormânt sau care are un comportament indecent față de corpul unei persoane decedate, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care are un comportament indecent față de obiecte aparținând unei biserici și care sunt folosite în scopuri religioase.

Art. 140

Persoana care ridiculizează sau insultă în mod public convingerile sau credința unei comunități religioase se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni.

Art. 141

Alineatul 1. Persoana care, având cunoștință despre săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 98, 99, 102, 106, 109, 110, 111, 112 și 113, împotriva statului sau autorităților supreme de stat sau despre săvârșirea unei infracțiuni care creează o stare de pericol pentru viața sau bunăstarea umană ori pentru valori sociale semnificative, comise cu intenție și care nu depune toate diligențele necesare pentru a preveni consumarea infracțiunii ori producerea rezultatului acesteia, dacă este necesar, prin sesizarea autorităților competente, dacă fapta s-a consumat sau a avut loc doar o tentativă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care nu ia aceste măsuri de prevenire nu se pedepsește dacă acțiunile sale i-ar pune în pericol viața, sănătatea sau starea de bine, lui însuși sau unui apropiat al său.

Art. 142

Persoana care refuză să acorde ajutor unei persoane investite cu autoritate publică, în caz de accident sau în cazul săvârșirii unei infracțiuni prin care se pune în pericol viața, sănătatea sau integritatea fizică a unei persoane, dacă un astfel de ajutor putea fi acordat fără crearea stării de pericol sau fără a se produce vreo pagubă se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 143 (*Abrogat*)

CAPITOLUL 16

Infracțiuni în legătură cu serviciul public sau cu îndatoririle publice etc.

Art. 144

Persoana care, în exercitarea unui serviciu public danez, străin ori internațional ori a îndatoririlor publice, primește, pretinde sau acceptă promisiunea unui cadou ori alt folos, fără drept, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 145

Dacă persoana care exercită un serviciu public ori îndatoriri publice, solicită sau primește, în vederea dobândirii unui folos personal, un impozit sau o taxă ce nu sunt datorate se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani. Dacă acesta, reține această sumă pe care a primit-o cu bună-credință, după ce a cunoscut producerea erorii, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 146

Alineatul 1. Persoana care a fost investită cu autoritate jurisdicțională sau având altă funcție publică ce implică luarea unor decizii privind drepturile și libertățile persoanelor și care acționează sau ia o decizie în mod injust în cauză se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta este comisă cu scopul de a încălca drepturile unei persoane, pedeapsa este închisoare de până la 16 ani.

Art. 147

Persoana care are atribuții privind exercitarea autorității penale a statului și care folosește mijloace ilegale în scopul obținerii unei recunoașteri a faptei sau în scopul obținerii de declarații ori care dispune arestarea, reținerea, percheziția sau confiscarea în mod ilegal se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 148

Persoana care a fost investită cu autoritate jurisdicțională sau având altă funcție publică ce implică luarea unor decizii privind probleme legale sau care are atribuții privind angajarea răspunderii penale (la fel ca mai sus) și care, cu intenție sau din culpă gravă, nu respectă procedura legală în ceea ce privește efectuarea cercetărilor sau a unor acte procesuale ori referitor la arestare, încarcerare, percheziție, confiscare sau la alte astfel de măsuri, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 149

Persoana care, având sarcina de a păzi un deținut sau de a pune în executare o hotărâre penală, permite persoanei deținute sau condamnate să se sustragă, împiedică executarea hotărârii sau determină fără drept reducerea pedepsei aplicate, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 150

Persoana care, exercită un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziția sa pentru a forța pe cineva să facă, să tolereze ori să nu facă ceva, se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 151

Persoana care determină ori ajută un subordonat în cadrul serviciului public sau al îndatoririlor publice, să comită o infracțiune, indiferent dacă cel subordonat răspunde penal ori este exonerat de răspundere, ca urmare a formei de vinovăție ori din alt motiv, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită.

Art. 152

Alineatul 1. Persoana care exercită sau a exercitat un serviciu public sau îndatoriri publice și care în mod neautorizat dezvăluie informații confidențiale de care a luat cunoștință cu acest prilej, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1) s-a săvârșit în scopul de a obține un folos material injust sau în cazul în care există împrejurări deosebit de grave, se poate aplica o pedeapsă cu închisoarea de până la 2 ani. Constituie împrejurare deosebit de gravă cazul când divulgarea sau utilizarea are loc atunci când s-a produs un prejudiciu semnificativ altor persoane sau există riscul producerii unui asemenea prejudiciu.

Alineatul 3. O informație este confidențială atunci când este stabilită de lege ca atare sau de o altă prevedere sau atunci când este necesară păstrarea sa în secret pentru a proteja interese publice sau private importante.

Art. 152a

Dispozițiile art. 152 se aplică în mod corespunzător persoanei care este sau a fost angajată pentru sarcini efectuate în temeiul unui contract cu o autoritate publică. Dispozițiile se aplică și persoanelor care lucrează sau au lucrat în cadrul serviciilor de telefonie autorizate de stat.

Art. 152b

Alineatul 1. Cu pedeapsa prevăzută la art. 152 se sancționează persoana care exercită sau a exercitat o activitate ori o profesie ca urmare a numirii sau recunoașterii publice și care dezvăluie în mod neautorizat ori folosește informații confidențiale despre care cel în cauză a aflat cu acest prilej, în scopul dobândirii unor foloase personale.

Alineatul 2. Cu pedeapsa prevăzută la art. 152, se sancționează și persoana care lucrează ori a lucrat ca angajat al Biroului Statistic al Comunităților Europene sau care lucrează sau a lucrat în incinta biroului și care dezvăluie sau utilizează fără drept informații statistice confidențiale despre care cel în cauză a aflat cu acest prilej.

Art. 152c

Dispozițiile art. 152-152b se aplică și celor ce au ajutat persoanele în cauză.

Art. 152d

Alineatul 1. Dispozițiile art. 152-152c se aplică în mod corespunzător celor care, fără a fi participat la actul respectiv, achiziționează sau utilizează în mod neautorizat informații obținute prin săvârșirea uneia dintre aceste fapte.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care dezvăluie fără drept informații despre situația strict personală a persoanelor private, astfel cum sunt definite la art. 28 alin. (1) din Legea administrației publice, obținute prin săvârșirea faptelor prevăzute la art. 152-152c.

Alineatul 3. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, fără să fi contribuit la săvârșirea faptă, dezvăluie fără drept informații care sunt confidențiale din motive de securitate sau de apărare a statului.

Art. 152e

Dispozițiile art. 152-152d nu se aplică în cazurile în care persoana în cauză:

- 1) este obligată să dezvăluie informațiile sau
- 2) săvârșește fapta pentru a proteja un interes public ori un interes privat, al său ori al altei persoane.

Art. 152f

Alineatul 1. Infracțiunile prevăzute de art. 152-152d, prin care se încalcă numai interesele private, sunt supuse unei anchete private.

Alineatul 2. Urmărirea penală se efectuează în mod public la cererea persoanei vătămate.

Art. 153-154 (*Abrogat*)**Art. 155**

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, abuzează de poziția sa, încălcând drepturile și libertățile unei persoane sau ale unei autorități publice, se pedepsește cu amendă ori închisoare de până la 4 luni. Dacă infracțiunea a fost săvârșită în scopul de a obține pentru sine ori pentru altul un folos injust, se poate aplica pedeapsa cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 156

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, refuză să îndeplinească sau nu îndeplinește atribuțiile de serviciu ori nu respectă un ordin de serviciu, se pedepsește cu amendă ori închisoarea de până la 4 luni. Prevederile nu se aplică în cazul funcțiilor electiv.

Art. 157

Persoana care, exercitând un serviciu public sau având îndatoriri publice, din culpă, încalcă în mod repetat sau grav îndatoririle de serviciu se pedepsește

cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni. Dispozițiile nu se aplică în cazul funcțiilor electiv.

Art. 157a

Alineatul 1. Săvârșirea faptei prin tortură constituie circumstanță agravantă și se are în vedere la stabilirea pedepsei pentru faptele prevăzute de prezentul Cod.

Alineatul 2. Infracțiunea este considerată ca fiind săvârșită prin tortură dacă este comisă în cadrul exercitării unui serviciu public danez, străin sau internațional, pricinuindu-se unei persoane un prejudiciu corporal ori afectarea sănătății sale ori durere sau suferință fizică ori psihică puternică

- 1) pentru a obține informații ori confesiuni
- 2) pentru a pedepsi, intimida sau forța pe o persoană să facă, să accepte sau să nu facă ceva,
- 3) din cauza convingerii sale politice, sexului, rasei, culorii, originii naționale sau etnice, credinței sau orientării sexuale

Art. 157b

Dispozițiile art. 145-157 se aplică în mod corespunzător în cazul exercitării serviciului public extern sau internațional, dacă fapta a fost săvârșită în condițiile prevăzute de art. 157a.

CAPITOLUL 17

Declarația falsă și acuzația calomnioasă

Art. 158

Alineatul 1. Persoana care face declarații false în fața instanței, inclusiv prin utilizarea telecomunicațiilor, se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani. Dispozițiile se aplică și în cazul unei declarații mincinoase date în fața unei instanțe străine.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care dă o declarație mincinoasă în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Alineatul 3. Dacă declarația falsă se referă doar la aspecte fără însemnătate pentru cauză, pedeapsa se poate reduce la amendă.

Art. 159

Alineatul 1. Nu se pedepsește persoana care dă intenționat o declarație falsă într-o cauză penală publică sau în cursul unei audieri, în situațiile când, potrivit legii, declarația sa nu este necesară.

Alineatul 2. Dacă declarația falsă a fost dată într-o audiere în fața instanței, în cazul când audiutul avea dreptul de a tăcea, pedeapsa poate fi redusă, iar în cazul unor circumstanțe atenuante, se poate renunța la aplicarea unei pedepse.

Art. 160

Persoana care, din culpă gravă, săvârșește faptele prevăzute la art. 158 sau art. 159 alin. (2) se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 161

Persoana care, în alte cazuri decât cel prevăzut la art. 158, dă o declarație falsă în fața unei autorități publice, jurând pe onoare sau într-o manieră solemnă similară, când o astfel de formalitate este prevăzută sau permisă de lege, se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 162

Persoana care, în fața unei autorități publice, dă o declarație falsă privind faptele cu privire la care este obligat să dea declarații se pedepsește cu amendă ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 163

Persoana care, pentru a fi folosită în cadrul unor proceduri judiciare cu privire la domeniul public, în scris sau prin mijloace media scrise, face afirmații mincinoase ori atestă aspecte despre care nu are cunoștința, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 164

Alineatul 1. Persoana care furnizează unei autorități publice informații incorecte, cu scopul ca o persoană să fie acuzată, condamnată, sau supusă urmării penale pentru o infracțiune, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care distruge, deteriorează sau îndepărtează dovezi ori oferă dovezi false cu scopul ca o persoană să fie acuzată sau condamnată pentru o infracțiune.

Alineatul 3. Persoana care săvârșește una dintre faptele prevăzute în alin. (1) și (2), cu scopul ca ea însăși sau o altă persoană care și-a manifestat acordul de voință în acest sens să fie acuzată, urmărită penală sau condamnată pentru o infracțiune pe care nu a comis-o, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei pentru fapta prevăzută la alin. (1) constituie criterii determinante natura infracțiunii la care se referă informațiile neadevărate, circumstanțele dezvăluirii, precum și încălcarea asociată dezvăluirii informațiilor.

Alineatul 5. La cererea persoanei vătămate, instanța poate decide ca hotărârea judecătorească, precum și considerentele instanței să fie publicate într-unul sau mai multe ziare.

Alineatul 164a Persoana care nu dezvăluie circumstanțele care dovedesc faptul că o persoană acuzată sau condamnată este de fapt nevinovată, deși dezvăluirea se poate face fără ca aceasta ori o persoană apropiată să fie expuși

unui pericol pentru viața, sănătatea sau integritatea corporală ori să se expună riscului de a fi urmăriți penal pentru infracțiunea în cauză, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 165

Persoana care denunță unei autorități publice o infracțiune ce nu a fost săvârșită, precum și persoana care formulează plângeri calomnioase către o astfel de autoritate, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

DK

CAPITOLUL 18

Infrațiuni privind mijloacele de plată

Art. 166

Persoana care imită sau falsifică bani spre a-i pune în circulație ca și cum ar fi autentici, ori cel care, în același scop, își procură bani imitați sau contrafăcuți, se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Art. 167

Cu aceeași pedeapsă prevăzută de lege pentru imitarea ori falsificarea de bani se pedepsește transmiterea banilor imitați sau falsificați. Dacă persoana care transmite acești bani mai departe a primit banii cu bună-credință pedeapsa se poate reduce la amendă.

Art. 168

Persoana care pune în circulație bani despre care bănuiește că sunt imitați sau falsificați se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani. Dacă acesta a primit banii cu bună-credință, pedeapsa poate să nu se mai aplice.

Art. 169

Persoana care confecționează, importă ori distribuie obiecte care, sub formă și aspect, prezintă o asemănare exterioară semnificativă cu banii sau cu hârtiile de valoare tranzacționate în mod obișnuit se pedepsește cu amendă.

Art. 169a

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, produce, dobândește ori distribuie monede electronice false cu scopul de a fi folosite ca fiind autentice se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Prin monede electronice false se înțeleg mijloacele care, fără a fi monede electronice autentice, sunt de natură a fi folosiți ca atare.

Alineatul 3. Pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 6 ani dacă fapta este deosebit de gravă, în special datorită modului în care a fost efectuată sau datorită cuantumului mare al sumei.

Art. 170

Persoana care, fără drept, confecționează, falsifică, importă ori pune în circulație mijloace de plată la purtător, care par a fi destinate să fie folosite ca mijloc de plată într-un cerc mai restrâns sau mai larg, sau care sunt de natură a fi utilizate în acest mod, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni. Dispozițiile nu se aplică în cazul bancnotelor străine.

CAPITOLUL 19**Infrațiuni privind mijloacele de probă****Art. 171**

Alineatul 1. Persoana care, cu intenția de a induce în eroare cu privire la aspecte de natură a produce consecințe juridice, se folosește de un înscris fals, se pedepsește pentru fals în înscrisuri.

Alineatul 2. Prin înscris se înțelege o indicație în formă scrisă ori electronică cu precizarea emitentului, considerată a servi drept dovadă.

Alineatul 3. Un înscris este fals atunci când nu provine de la emitentul specificat sau i s-a atribuit un conținut ce nu provine de la acesta.

Art. 172

Alineatul 1. Pedepsa pentru fals în înscrisuri este închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Dacă falsul în înscrisuri este foarte grav, sau dacă au fost săvârșite mai multe infracțiuni, pedeapsa poate ajunge până la închisoarea de până la 6 ani.

Art. 173

Cu pedeapsa prevăzută la art. 172 se pedepsește persoana care utilizează un înscris prevăzut cu o semnătură autentică, pentru a produce consecințe juridice, atunci când semnătura provine de pe un alt înscris sau a fost aplicată pe înscris având un alt conținut decât cel pe care persoana semnatară a intenționat să îl semneze.

Art. 174

Persoana care, în vederea producerii de consecințe juridice, folosește un înscris autentic, pretinzând că acesta se referă la o altă persoană decât cea la care se referă în realitate, sau într-un mod contrar scopului pentru care a fost întocmit înscrisul respectiv, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 175

Alineatul 1. Persoana care, în scopul producerii de consecințe juridice, într-un înscris sau într-un registru public, într-un înscris privat sau într-un registru privat, pe care, conform legii, are obligația să-l păstreze, sau într-o

certificat medical, dentar, de moașă sau de medic veterinar, face o declarație falsă despre orice circumstanță cu privire la care declarația va servi drept mijloc de probă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care folosește în scopul producerii de consecințe juridice un astfel de înscris sau registru ca fiind veridic.

Alineatul 3. Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și atunci când înscrisul sau registrul este emis sau păstrat pe un alt suport ce permite citirea sa.

Art. 176

Alineatul 1. Persoana care, pentru inducerea în eroare în cadrul relațiilor comerciale, folosește produse cărora le-a fost aplicată fără drept o marcă înregistrată sau orice altă marcă menită să garanteze autenticitatea, natura, calitatea ori cantitatea produsului, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în același mod, folosește produsele pe care s-a aplicat fără drept o marcă înregistrată sau o altă marcă ori însemn menit să indice caracteristicile produsului și care sunt importante pentru comerț, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 3. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care, în același fel, folosește produse pe care s-a aplicat în mod legal o marcă înregistrată sau orice altă marcă ori un însemn, dar care au fost deteriorate sau îndepărtate.

Art. 177

Alineatul 1. Persoana care folosește hârtii cu antet, timbre fiscale, cele pentru colectarea taxelor și a impozitelor, mărci poștale, imitate ori falsificate se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani. O pedeapsă proporțional mai redusă se aplică persoanei care folosește o astfel de hârtie utilizată anterior, de pe care s-a îndepărtat semnul utilizării precedente.

Alineatul 2. Dispozițiile art. 169 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește timbrele fiscale, mărcile poștale și mijloacele similare de descărcare.

Art. 178

Persoana care, pentru a lipsi pe cineva de un drept, distruge, îndepărtează sau face parțial sau total neutilizabil, orice mijloc de probă ce este de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani..

Art. 179

Persoana care, pentru a induce în eroare în ceea ce privește grănițuirea funciară, drepturile asupra unui teren sau drepturile asupra cursurilor de apă, așează pietre de hotar ori alte marcaje sau mută, aruncă, deteriorează ori distruge astfel de însemne, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

CAPITOLUL 20

Infrațiuni de pericol general

Art. 180

Persoana care incendiază un bun al său ori al altuia, și care, în aceste împrejurări, își dă seama că viața altor persoane este expusă unui pericol iminent sau care săvârșește fapta în scopul de a produce distrugerea masivă a bunurilor altei persoane ori pentru instiga la revoltă, jaf sau alte tulburări în societate, se pedepsește cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viață.

Art. 181

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri, incendiază bunurile altei persoane se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în scopul de a frauda compania de asigurări de incendiu sau de a încălca drepturile creditorului ipotecar ori într-un alt scop injust similar provoacă incendierea bunurilor proprii sau ale altuia, cu consimțământul proprietarului.

Alineatul 3. Pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 10 ani dacă există circumstanțe deosebit de grave.

Art. 182

Persoana care, din culpă, provoacă incendierea unei proprietăți străine sau în dauna unui interes patrimonial al altuia, se sancționează cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 183

Alineatul 1. Persoana care, în scopul de a crea o stare de pericol pentru bunurile sale ori ale altuia, provoacă explozii, împrăștiere de gaze nocive, inundație, naufragiu, accident de cale ferată ori alt accident de transport, se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 2. Dacă una din faptele de la alin. (1) au loc în împrejurările menționate de art. 180, pedeapsa este închisoarea pe orice durată până la închisoare pe viață.

Alineatul 3. Dacă infracțiunea este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 2 ani.

Art. 183a

Alineatul 1. Persoana care, prin acte de constrângere de natura celor prevăzute în art. 260, preia controlul asupra unei aeronave, a unei nave sau a altui mijloc de transport în comun ori de transport de mărfuri sau intervine în manevrarea acestuia, se pedepsește cu închisoare pe orice termen, până la închisoare pe viață.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, prin acte de constrângere, de natura celor prevăzute în art. 260, preia controlul asupra unei instalații de tip offshore.

Art. 184

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 183 sau 183a, perturbă siguranța căilor ferate, a navelor, autovehiculelor sau a mijloacelor de transport similare sau a traficului pe drumurile publice, se pedepsește cu amendă ori închisoare de până la 2 ani, sau în împrejurări deosebit de grave, cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea este săvârșită din culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 4 luni.

Art. 185

Persoana care nu intervine prin aducerea la cunoștință sau în orice alt mod a unor explozii, împrăștieri de gaze nocive, inundații, pagube ale navelor maritime, accidente de cale ferată sau alte astfel de accidente prin care au fost puse în pericol vieți omenești, deși putea să intervină fără să creadă pentru sine o stare de pericol sau un prejudiciu, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 186

Alineatul 1. Persoana care pune în pericol viața sau sănătatea umană, fie producând o lipsă generală de apă potabilă, fie prin introducerea de substanțe periculoase în rezervoare, conducte sau cursuri de apă, se pedepsește cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea s-a săvârșit din culpă, pedeapsa este amenda ori închisoarea de până la 1 an.

Art. 187

Alineatul 1. Persoana care

1) adaugă unor produse destinate vânzării ori utilizării pe scară largă, otravă sau alte substanțe care determină ca folosirea acestora conform destinației lor să expună unor pericole sănătatea umană;

2) când astfel de produse au fost otrăvite sau modificate astfel încât consumarea sau folosirea lor normală pune în pericol sănătatea, le ascunde starea modificată.

3) ascunzând starea produselor modificate în sensul prevăzut la p. 1) și 2), le pune în vânzare sau încearcă să le pună în circulație se pedepsește cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 1 an.

Art. 188

Alineatul 1. Persoana care, în afara faptelor prevăzute în art. 187, alin. (3), încearcă să vândă sau să pună în circulație, ascunzând natura vătămătoare a produsului,

1) produse alimentare sau pentru relaxare care, datorită alterării, prelucrării inadecvate, sau din motive similare sunt periculoase pentru sănătate,

2) produse de uz zilnic care, în condiții normale de utilizare, creează o stare de pericol pentru sănătatea umană,

se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 4 luni.

Art. 189

Alineatul 1. Persoana care pune în vânzare sau distribuie în alt mod medicamente sau substanțe ce preîntâmpină apariția bolilor, despre care știe că sunt inadecvate pentru scopul declarat și că prin folosirea lor sunt puse în pericol viața și sănătatea unor persoane, se pedepsește cu amendă ori cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 4 luni.

Art. 190

Dacă în condițiile prevăzute de la art. 186-189, sunt puse în pericol doar viața sau sănătatea animalelor, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 6 ani.

Art. 191

Alineatul 1. Persoana care, încălcând dispozițiile legale privind substanțele euforice, transferă astfel de substanțe către un număr mai mare de persoane ori pentru o remunerație substanțială sau în alte împrejurări deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de până la 10 ani. Dacă transferul implică o cantitate semnificativă de substanțe periculoase sau dăunătoare ori dacă transferul unei astfel de substanțe a avut o natură deosebit de periculoasă, pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 16 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, cu încălcarea dispozițiilor legale privind substanțele euforice, importă, exportă, livrează, primește, produce, prelucrează sau deține astfel de substanțe, cu scopul de a le pune în circulație, astfel cum este menționat în alin. (1).

Art. 191a

Alineatul 1. Persoana care, cu încălcarea dispozițiilor legale privind interzicerea unor agenți stupefianți, transferă astfel de substanțe către un număr mai mare de persoane, pentru o remunerație semnificativă ori în alte împrejurări deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care importă, exportă, livrează, primește, produce, prelucrează sau deține astfel de substanțe, cu încălcarea legii privind interzicerea anumitor agenți stupefianți, cu intenție, le transferă, astfel cum este prevăzut în alin. (1).

Art. 192

Alineatul 1. Persoana care, prin încălcarea dispozițiilor legale pentru prevenirea sau combaterea bolilor contagioase, creează riscul ca o astfel de boală să apară sau să se răspândească în rândul populației, se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani.

Alineatul 2. Dacă natura bolii impune, potrivit legii, efectuarea unui tratament la nivel general sau dacă, la momentul săvârșirii faptei un astfel de tratament era în curs de desfășurare sau dacă s-au luat măsuri pentru prevenirea apariției bolii pe teritoriul statului, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Persoana care creează riscul ca o boală contagioasă să apară sau să se răspândească în rândul animalelor sau a plantelor de cultură ori care pot fi puse în vânzare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 4. Dacă infracțiunea este săvârșită din culpă, pedeapsa este amendă sau închisoare de până la 6 luni.

Art. 192a

Alineatul 1. Persoana care încalcă dispozițiile legale privind armele și substanțele explozive sau art. 4 alin. (1) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (EU) nr. 258/2012 din 14 martie 2012, în circumstanțe agravante, prin import, export, transport, achiziționare, transfer, posesie, deplasare, utilizare, fabricare, dezvoltare, ori în scopul dezvoltării, cercetării în domeniul:

- 1) armelor de foc sau
- 2) al altor arme ori substanțe explozive,

atunci când armele sau substanțele explozive, din cauza caracterului lor extrem de periculos sunt de natură a provoca daune semnificative se pedepsește cu închisoare de la unu la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care încalcă în alt mod dispozițiile legale privind armele și explozivii în împrejurări deosebit de grave se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. La stabilirea pedepsei pentru posesia ilegală de arme de foc, astfel cum este prevăzută de alin. (1), punctul nr. 1, constituie circumstanță agravantă faptul că arma de foc a fost purtată în locurile publice. Faptul că, în același timp, este purtată și muniție, care poate fi folosită cu arma de foc, constituie, de asemenea, circumstanță agravantă și va fi avută în vedere la stabilirea pedepsei.

Art. 192b

Alineatul 1. Persoana care, cu intenție, îi cauzează altei persoane un prejudiciu sau îi aduce o atingere gravă bunurilor acesteia ori dăunează mediului, prin primirea, deținerea, transferarea sau modificarea de substanțe radioactive sau prin fabricarea ori deținerea unui dispozitiv nuclear exploziv sau a unui dispozitiv destinat răspândirii de substanțe radioactive ori emisiei de radiații ionizante, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în scopul prejudicierii altei persoane sau de a provoca o daună însemnată mediului înconjurător ori prin obligarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva:

- 1) utilizează substanțe sau dispozitive radioactive care emit radiații ionizante;
 - 2) elimină, modifică sau deteriorează protecția necesară împotriva răspândirii substanțelor radioactive sau împotriva radiațiilor ionizante sau
 - 3) utilizează ori deteriorează o instalație nucleară, provocând emisia de substanțe radioactive sau creează un pericol în acest sens.
- se pedepsește cu închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Dacă una dintre faptele prevăzute în alin. (2) este săvârșită în circumstanțele prevăzute de art. 180, sau dacă s-au produs daune semnificative asupra mediului ori s-a creat un pericol iminent în acest sens, pedeapsa este închisoarea pe orice termen până la închisoarea pe viață.

Alineatul 4. Dacă infracțiunea este comisă din culpă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 2 ani.

CAPITOLUL 21

Diverse infracțiuni producătoare de daune

Art. 193

Alineatul 1. Persoana care, în mod ilegal, provoacă perturbări semnificative ale funcționării mijloacelor de comunicare obișnuite, a serviciilor poștale publice, a sistemelor telegrafice ori telefonice, a posturilor de radio sau de televiziune, a sistemelor sau a instalațiilor informatice ce comandă furnizarea generală cu apă, gaze, energie electrică sau căldură, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea este comisă cu culpă gravă, pedeapsa este amenda sau închisoarea de până la 6 luni.

Art. 194

Persoana care îndepărtează, distruge sau deteriorează un monument sau alte bunuri de utilitate publică, care sunt destinate uzului sau decorării generale, care aparțin colecțiilor publice ori care sunt consacrate, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 195

Persoana care pune în vânzare alimente, despre care cunoaște că sunt imitate sau falsificate, fără să indice în mod clar natura lor specială pe produsul însuși ori pe etichetă sau pe ambalajul său, precum și pe factură, dacă aceasta se emite, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 luni.

Art. 196

Alineatul 1. Persoana care, în circumstanțe agravante, încălcând dispozițiile legale privitoare la protecția mediului,

1) poluează aerul, apa, solul ori subsolul, provocând daune semnificative asupra mediului sau creează un pericol în acest sens, ori

2) depozitează sau aruncă deșeuri sau similarele lor, provocând daune semnificative asupra mediului sau la creând o stare de pericol iminent.

se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, prin încălcarea dispozițiilor legale privind protecția mediului, poluează aerul, apa, solul sau subsolul, ori stochează sau aruncă deșeuri sau substanțe similare, dacă fapta a fost săvârșită în mod sistematic sau organizat, contrar legislației.

CAPITOLUL 22**Cerșetoria și activități contrare afacerilor****Art. 197**

Persoana care, în pofida avertismentului poliției, practică cerșetoria, sau care permite practicarea cerșetoriei de către o persoană din cadrul familiei sale având vârsta sub 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 luni. În cazul în care există circumstanțe atenuante, se poate renunța la aplicarea pedepsei. Avertismentul aplicat potrivit acestei dispoziții legale este valabil pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 198-202 (*Abrogate*)**Art. 203**

Alineatul 1. Persoana care își asigură subzistența din jocuri de noroc sau din jocuri similare, care nu sunt permise prin dispoziții speciale sau care promovează un astfel de joc se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

2. Instanța stabilește dacă profitul realizat se confiscă sau se restituie.

Art. 204

Alineatul 1. Persoana care, într-un loc public, pune la dispoziție spațiu pentru jocuri de noroc ilegale ori organizează astfel de jocuri, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Este asimilat locului public locul de întâlnire al unui grup, atunci când orice persoană aparținând unei anumite clase sociale este, ca regulă

generală, eligibilă pentru a dobândi calitatea de membru al acestui grup, sau dacă jocurile de noroc ilegale sunt incluse în obiectul de activitate al grupului sau dacă se plătește o sumă de bani pentru participarea la joc.

Alineatul 3. Persoana care participă la un joc de noroc nepermis într-un loc public, se pedepsește cu amendă.

Art. 205-207 (*Abrogate*)

CAPITOLUL 23

Infracțiuni privind relațiile de familie

Art. 208

Alineatul 1. Persoana care încheie o căsătorie ori un parteneriat, deși este deja căsătorit sau are deja încheiat un parteneriat, se pedepsește închisoarea de până la 3 ani sau, dacă cealaltă persoană nu avea cunoștință despre căsătoria existentă sau despre parteneriatul înregistrat, cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Dacă fapta a fost săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 3. Persoana care, fără a fi căsătorită, sau a fi parte într-un parteneriat înregistrat, încheie o căsătorie sau un parteneriat înregistrat, cu o persoană deja căsătorită sau fiind deja parte într-un parteneriat înregistrat, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an.

Alineatul 4. Constituie circumstanță atenuantă pentru persoana care este deja căsătorită sau parte dintr-un parteneriat înregistrat faptul că ultima căsătorie sau parteneriatul înregistrat nu poate fi desfăcută. În acest caz, se poate renunța la aplicarea unei pedepse persoanei care nu este nici căsătorită, nici parte într-un parteneriat înregistrat..

Art. 209 (*Abrogat*)

Art. 210

Alineatul 1. Persoana care întreține raporturi sexuale cu o rudă în linie descendentă se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani. Relația de adopție este considerată relație biologică.

Alineatul 2. Persoana care întreține raporturi sexuale cu fratele sau cu sora sa se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani. Se poate renunța la aplicarea pedepsei dacă persoanele nu au împlinit vârsta de 18 ani.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor sexuale de orice natură, altele decât raportul sexual.

Art. 211-212 (*Abrogate*)

Art. 213

Persoana care, prin neglijare ori prin tratament degradant, produce rele tratamente pentru soț/soție, copil ori pentru o persoană sub autoritatea și

îngrijirea sa, sub 18 ani, sau pentru un ascendent, rudă sau afin, sau care în mod deliberat nu-și îndeplinește obligația de a întreține oricare dintre persoanele menționate mai sus, punându-le într-o stare de pericol, se pedepsește cu închisoare de până la 2 ani.

Art. 214 (*Abrogat*)

Art. 215

Alineatul 1. Persoana care scoate o persoană sub 18 ani de sub autoritatea și îngrijirea părinților sau a altei persoane autorizate ori contribuie la ieșirea de sub această autoritate ori îngrijire se pedepsește potrivit art. 261.

Alineatul 2. În același fel se pedepsește persoana care trece peste frontieră în mod ilegal un copil.

CAPITOLUL 24

Infrațiuni cu privire la viața sexuală

Art. 216

Alineatul 1. Persoana care:

1) întreține un raport sexual cu o altă persoană prin constrângere, violență sau prin amenințare;

2) întreține un raport sexual cu o altă persoană prin folosirea unor acte de constrângere de natura celor prevăzute în art. 260 sau cu o persoană aflată în imposibilitate de a se apăra.

Alineatul 2. Dacă violul este săvârșit împotriva unui copil sub 12 ani, pedeapsa este închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Pedeapsa prevăzută pentru fapta de la alin. (1) poate ajunge la închisoare de până la 12 ani dacă violul are un caracter deosebit de periculos sau dacă există circumstanțe deosebit de grave.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei, se va acorda o atenție deosebită circumstanțelor în care a fost săvârșită fapta.

Alineatul 5. La stabilirea pedepsei, va fi avut în vedere circumstanță agravantă faptul dacă persoana vătămată este victimă a traficului de persoane.

Art. 217 (*Abrogat*)

Art. 218

Persoana care profită de faptul că o persoană suferă de retard mintal sau de o boală mintală pentru a întreține un raport sexual, se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 219

Persoana care

1) este angajată în cadrul serviciului de probațiune și care întreține un act sexual cu o persoană aflată în supravegherea serviciului de probațiune dacă aceasta se află sub supravegherea sa;

2) este angajată în cadrul Poliției și întreține un act sexual cu o persoană privată de libertate și aflată în paza poliției,

3) este angajată în sau este supraveghetor într-un centru de îngrijire de zi ori reședință pentru copii și tineret, secție de psihiatrie, centru de zi pentru persoane cu dizabilități mintale extinse sau instituții similare și care întreține un raport sexual cu cineva internat în această instituție.

se pedepsește cu închisoare de până la 4 ani.

Art. 220

Persoana care, profitând de situația profesională, economică sau de faptul că victima se află sub tratamentul sau în îngrijirea sa, întreține un raport sexual cu persoana în cauză, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau, dacă fapta este săvârșită împotriva unei persoane sub 18 ani, cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 221

Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană prin inducerea în eroare a acesteia, prezentându-se acesteia sub o altă identitate, se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 222

Alineatul 1. Persoana care întreține un raport sexual cu un copil sub vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani, cu excepția cazului în care fapta este săvârșită în condițiile art. 216, alineatul 2.

Alineatul 2. Dacă făptuitorul care întreține un raport sexual profitând de superioritatea sa fizică sau psihică, folosind forța sau prin amenințare, pedeapsa poate ajunge până la 12 ani de închisoare.

Alineatul 3. Circumstanță agravantă și va fi avută în vedere la stabilirea pedepsei pentru fapta prevăzută la alin. (1) împrejurarea că făptuitorul a întreținut un raport sexual profitând de superioritatea sa fizică sau psihică.

Art. 223

Alineatul 1. Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană sub 18 ani, care este copilul său vitreg sau adoptat, ori încredințat pentru educație sau formare, se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care, profitând de vârsta și experiența sa, seduce o persoană sub vârsta de 18 ani în scopul întreținerii unui raport sexual.

Art. 224

Alineatul 1. Persoana care, în schimbul unei sume de bani sau în baza promisiunii se obligă să determine o persoană sub 18 să întrețină un raport sexual cu o altă persoană, se pedepsește cu amendă sau închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care, în calitate de client, întreține un raport sexual cu o persoană sub 18 ani în schimbul unei plăți sau în schimbul unei promisiuni de plată, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 225

Dispozițiile art. 216-224 se aplică în mod corespunzător actelor sexuale de orice natură, altele decât raportul sexual.

Art. 226

Persoana care face fotografii, filme etc. cu caracter pornografic privind o persoană sub 18 ani, în scopul de a le vinde sau a le distribui în alt mod, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 227

Alineatul 1. Persoana care face demersuri pentru ca o persoană sub 18 ani să participe la un spectacol pornografic, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Persoana care asistă la un spectacol de natura celui menționat în alin. (1), unde participă o persoană sub 18 ani, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 228

Dacă faptele prevăzute la art. 216 alin. (1), punctul nr. 2, art. 218 sau art. 222-224, art. 225, art. 216, alin. (1), punctul nr. 2, art. 218 ori art. 222-224, art. 226 sau art. 227 alin. (1), au fost săvârșite din cauza necunoașterii de către făptuitor a stării sau vârstei victimei și nu se poate presupune că făptuitorul putea cunoaște vârsta ori starea victimei, se aplică o pedeapsă redusă proporțional, avându-se în vedere pedeapsa aplicabilă dacă făptuitorul ar fi săvârșit fapta din culpă.

Art. 229-231 (*Abrogate*)**Art. 232**

Persoana care, având comportament obscen, încalcă buna cuviință, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani sau, dacă fapta a fost săvârșită împreună cu un copil sub vârsta de 15 ani, cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 233

Alineatul 1. Persoana care organizează în mod sistematic activitatea altor persoane de a întreține relații sexuale contra unor sume de bani sau contra unei

promisiuni de plată a unor sume de bani, se pedepsește pentru proxenetism cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Persoana care obține foloase din întreținerea de către alte persoane de relații sexuale contra cost, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care determină o altă persoană să întrețină relații sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, în scopul obținerii unui folos material sau care acționează ca intermediar.

Alineatul 3. Persoana care închiriază o cameră în hotel pentru a fi utilizată de altul în scopuri comerciale, în vederea întreținerii de relații sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 233a

Persoana care determină o altă persoană prin invitații, îndemnuri, prin săvârșirea unei infracțiuni sau în alt mod să întrețină relații sexuale cu un client contra unei sume de bani sau în baza promisiunii unei sume de bani, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 234

Persoana care vinde imagini ori obiecte obscene unei persoane de sub 16 ani, se pedepsește cu amendă.

Art. 235

Alineatul 1. Persoana care răspândește fotografii sau filme pornografice, reprezentări vizuale pornografice sau altele asemenea persoanelor de sub 18 ani se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani sau – în împrejurări deosebit de grave cu închisoare de până la 6 ani. Constituie împrejurări deosebit de grave cazurile când viața minorului este expusă pericolului, când este tratat cu violență gravă, atunci când minorul este grav vătămat ori dacă fapta a fost săvârșită în mod sistematic sau organizat.

Alineatul 2. Persoana care deține sau care achiziționează contra cost ori care prin intermediul internetului sau în mod similar obține fotografii sau filme ori alte materiale vizuale pornografice ori similare privitoare la persoane sub 18 ani, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Alineatul 3. Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul posesiei de fotografii, filme sau alte materiale similare privitoare la o persoană de 15 ani, dacă persoana în cauza acceptă posesia acestora.

Art. 235a (Abrogat)

Art. 236

Alineatul 1. Dacă o persoană este condamnată pentru săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 216 sau 222, art. 223 alin. (2) art. 224 alin. (1),

art. 225, art. 216 sau 222, art. 223, alin. (2) sau art. 224, alin. (1), art. 228, art. 232 sau art. 262a alin. (2), prin hotărârea de condamnare i se poate institui interdicția

1) de a locui sau a se deplasa într-o zonă definită în apropierea locului în care a fost săvârșită fapta (interdicție de ședere),

2) ca fără permisiunea poliției, copiii sub 18 ani să rămână în locuința sa ori el însuși să rămână la persoane având copii sub vârsta de 18 ani (interzicere privind locuirea),

3) de a primi vizite ale unor copii sub 18 ani care nu sunt însoțiți de un adult (interzicerea vizitei) sau

4) prin ca prin intermediul internetului sau a unui sistem similar de centralizare a informațiilor să ia legătura cu persoane sub 18 ani care nu cunosc persoana condamnată (interzicerea de a lua legătura cu alte persoane)

Alineatul 2. Interdicția stabilită potrivit alin. (1) nu se referă la contactul, șederea sau deplasarea, care, din motive speciale, pot fi considerate legitime. Interdicția stabilită potrivit alin. (1), punctele nr. 2 și 3 nu se aplică în cazul copiilor condamnatului sau la cei adoptați de acesta.

Alineatul 3. Se poate aplica interdicția atunci când, în funcție de natura faptei comise și de informațiile despre persoana condamnată, inclusiv despre infracțiunile anterioare, se poate presupune că există un pericol potențial ca persoana condamnatului să comită o nouă infracțiune de natură similară și că interdicția ar fi potrivită pentru a preveni acest pericol.

Alineatul 4. Interdicția se aplică pe o perioadă de la 1 la 5 ani de la judecarea definitivă sau până la noi dispoziții.

Alineatul 5. Interdicția nu trebuie să fie disproporționată față de perturbarea rezultată ca urmare a săvârșirii faptei de către persoana condamnată, având în vedere aspectele pe care interdicția le protejează, precum și natura faptei săvârșite.

Alineatul 6. Atunci când interdicția a fost pronunțată până la noi dispoziții, condamnatul poate ca după cinci ani de când sentința a rămas definitivă, să solicite parchetului să suspende interdicția în instanță. Atunci când împrejurări speciale o cer, Ministrul Justiției poate permite ca redeschiderea dosarului să aibă loc mai devreme. Dispozițiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător. Instanța soluționează cererea prin încheiere. Dacă hotărârea dispune că interdicția se menține integral sau parțial, dosarul se poate retrimite în instanței, dar nu mai devreme de 2 ani.

Alineatul 7. Încălcarea interdicției stabilite conform alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de până la 4 luni.

CAPITOLUL 25

Infracțiuni împotriva vieții și a integrității corporale

Art. 237

Persoana care ucide o altă persoană se pedepsește pentru omucidere cu închisoarea de la 5 ani și până la închisoare pe viață.

Art. 238

Alineatul 1. Dacă o mamă își ucide copilul în timpul sau imediat după naștere și se poate presupune că a acționat în stare de suferință, teamă de dezonoare sau aflându-se sub influența unei slăbiciuni, confuzii sau panici cauzate de naștere, este pedepsită cu închisoare de până la 4 ani.

Alineatul 2. Dacă infracțiunea nu s-a realizat și fapta nu a pricinuit copilului nicio vătămare, se poate renunța la aplicarea pedepsei.

Art. 239

Persoana care ucide o altă persoană la cererea expresă a acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 240

Persoana care ajută o altă persoană să se sinucidă se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 3 ani.

Art. 241

Persoana care cauzează moartea altei persoane din culpă se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni sau, în cazul unor circumstanțe agravante, cu închisoare de până la 8 ani. Constituie circumstanță agravantă săvârșirea faptei în legătură cu conducerea sub influența alcoolului, prin încălcarea art. 54 alin. (1) sau (2), din Codul siguranței rutiere sau conducând extrem de imprudent.

Art. 242-243 (*Abrogate*)

Art. 244

Persoana care vatămă integritatea corporală a altei persoane atacă altă persoană se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 ani.

Art. 245

Alineatul 1. Persoana care atacă fizic în mod deosebit de atroce, brutal sau periculos ori dă dovadă de cruzime se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanță agravantă dacă atacul corporal a produs vătămări corporale sau asupra sănătății.

Alineatul 2. Persoana care, în afara prevederilor alineatului 1, provoacă altei persoane daune corporale ori asupra sănătății, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 245a

Persoana care, prin violențe, acționând cu sau fără consimțământul victimei, provoacă amputarea sau înlăturarea totală sau parțială a organelor sexuale externe ale unei persoane de sex feminin, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Art. 246

Dacă fapta prevăzută la art. 245 sau la art. 245a a fost săvârșită în circumstanțe agravante și a produs o vătămare gravă sau moartea victimei, pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la 10 ani.

Art. 247

Alineatul 1. Dacă una dintre faptele prevăzute în art. 244-246 este săvârșită de o persoană condamnată anterior pentru atacuri corporale intenționate sau pentru o infracțiune violentă săvârșită cu intenție, pedeapsa poate fi majorată cu până la jumătate.

Alineatul 2. Dispozițiile sunt aplicabile și atunci când una dintre infracțiunile prevăzute în art. 244-246 este săvârșită împotriva unei persoane care, prin natura muncii sale, este deosebit de vulnerabilă la violență.

Art. 248

Dacă violențele au fost săvârșite în timpul unei încăierări sau dacă victima a ripostat atacului cu un alt atac, se poate renunța la aplicarea pedepsei dacă există circumstanțe atenuante.

Art. 249

Persoana care, din culpă, îi cauzează altei persoane o vătămare semnificativă corpului sau sănătății, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni sau, în cazul unor circumstanțe agravante, cu închisoarea de până la 8 ani. Constituie circumstanță agravantă săvârșirea faptei în legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 54 alin. (1) sau (2) din Codul siguranței rutiere sau conducând extrem de imprudent.

Art. 250

Persoana care o altă persoană fără ajutor sau care lasă o persoană aflată în custodia sa într-o astfel de stare, se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani.

Art. 251

Femeia care la naștere își expune copilul la un pericol grav din culpă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 252

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obținerii unui folos material sau, fără vreun anumit scop, dar acționând neglijent, pune în pericol viața ori integritatea corporală a altei persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani.

Articolul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, din culpă, creează riscul infectării unei alte persoane cu boli grave și incurabile.

Alineatul 3. Ministrul Justiției, după tratative cu Ministrul Sănătății și prevenției, decide care sunt bolile la care face referire alin. (2).

Art. 253

Alineatul 1. Persoana care, fără a exista un risc pentru sine însuși sau pentru altul,

1) nu ajută după puterile sale o persoană a cărei viață este pusă în mod vădit în pericol sau

2) nu ia măsurile impuse de împrejurări pentru salvarea unei persoane aparent lipsite de viață sau nu respectă obligația de a îngriji persoanele afectate de naufragiu sau de un alt accident similar.

se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2. Persoana care săvârșește fapta prevăzută la alin. (1), părăsind locul unui accident rutier, în care a cauzat vătămări corporale semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 254

Persoana care lasă arme periculoase sau explozivi, în mod intenționat sau din culpă, la îndemâna unor copiii sub 15 ani, a unor persoane demente, retardate mental sau drogate, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni..

Art. 255-259 (*Abrogate*)

CAPITOLUL 26

Infrațiuni împotriva libertății individuale

Art. 260

Alineatul 1. Persoana care

1) prin violență sau amenințare cu violența, cu producerea unor daune materiale semnificative, cu lipsirea de libertate sau cu o acuzație calomnioasă privind săvârșirea unei fapte penale sau compromițătoare ori dezvăluind aspecte ce țin de viața privată a cuiva, constrânge o altă persoană să facă, să tolereze sau să nu facă ceva;

2) amenințând cu denunțarea sau dezvăluirea unor fapte penale sau cu formularea unei plângeri privitoare la fapte reale compromițătoare, constrânge o altă persoană să facă, să sufere, sau să nu facă ceva, dacă acțiunea de constrângere nu este justificată de circumstanțele la care se referă amenințarea

se pedepsește pentru constrângere cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 3. Persoana care obligă o altă persoană să poarte un articol de îmbrăcăminte care îi ascunde fața se pedepsește cu închisoarea de până la 4 ani.

Art. 261

Alineatul 1. Persoana care lipsește o altă persoană de libertate se pedepsește cu amendă ori închisoare de până la 4 ani.

Alin. (2). Dacă fapta a fost săvârșită în scopul obținerii unui folos patrimonial sau dacă lipsirea de libertate a durat o perioadă îndelungată ori dacă fapta a fost săvârșită prin ținerea în detenție fără drept a unei persoane sub justificarea că aceasta ar suferi de retard, demență, sau dacă aceasta este trimisă pentru a servi în cadrul unui război străin, pentru a fi luată în captivitate sau cu un alt scop într-o țară străină, pedeapsa este închisoarea de până la 12 ani.

Alineatul 3. Dacă fapta prevăzută la alin. (2) a fost săvârșită din culpă, făptuitorul se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Art. 262 (*Abrogat*)

Art. 262a

Alineatul 1. Persoana care recrutează, transportă, transferă, găzduiește ori primește o persoană care este sau a fost, fără drept

- 1) constrânsă, potrivit art. 260,
- 2) lipsită de libertate, potrivit art. 261,
- 3) amenințată, potrivit art. 266,
- 4) supusă unei evicțiuni
- 5) supusă unor alte forme de constrângere

în scopul obligării victimei la practicarea prostituției, la manifestări pornografice pentru producerea de fotografii, filme sau materiale pornografice, la practicarea muncii forțate, în scopul ținerii în sclavie sau în condiții similare sclaviei ori pentru prelevarea de organe, se pedepsește pentru trafic de persoane cu închisoarea de până la 10 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, în scopul obligării victimei la practicarea prostituției, la manifestări pornografice pentru producerea de fotografii, filme sau materiale pornografice, la practicarea muncii forțate, în scopul ținerii în sclavie sau în condiții similare sclaviei ori pentru prelevarea de organe,

1) recrutează, transportă, transferă, găzduiește sau ulterior primește o persoană sub vârsta de 18 ani sau

2) care oferă o sumă de bani sau altă prestație pentru obținerea consimțământului în vederea exploatarei din partea unei persoane ce are autoritate asupra victimei și care primește o astfel de plată sau altă prestație.

CAPITOLUL 27

Infracțiuni contra onoarei și a unor drepturi personale

Art. 263

Alineatul 1. Persoana care, fără drept,

1) desface sau oprește o scrisoare, telegramă sau alt mesaj ori înregistrare închisă, în scopul de a-i cunoaște conținutul,

2) obține acces la depozitele altor persoane, la secretele altor persoane

3) prin intermediul unui dispozitiv, interceptează în secret ori înregistrează declarații făcute într-o cameră, conversații telefonice sau alte conversații între alte persoane ori negocieri într-o ședință închisă la care nu a participat sau la care și-a creat acces în mod nejustificat

se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Persoana care accesează fără drept informațiile sau programele altor persoane, care sunt destinate utilizării într-un sistem informatic, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 3. Dacă faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) în scopul de a obține informații despre secretele comerciale ale unei societăți sau dacă există circumstanțe agravante, pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 6 ani. Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută la alin. (2), dacă a fost săvârșită în mod sistematic sau organizat.

Art. 263a

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, vinde sau răspândește o parolă sau alte mijloace de acces la un sistem de informații care nu este accesibil publicului și al cărui acces este protejat printr-o parolă sau prin alte mijloace de restricție, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care dezvăluie ilegal un mare număr de coduri sau alte mijloace de acces de natura celor menționate la alin. (1).

Alineatul 3. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care dobândește sau transmite ilegal un cod sau alt mijloc de acces

1) la un sistem informatic public, dintre cele prevăzute la art. 193

2) la un sistem ce conține informații sensibile privind relațiile personale ale unor persoane, care fac obiectul art. 7 alin. (1) sau art. 8 alin. (1) din Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal.

Alineatul 4. Dacă faptele prevăzute de alin. (1)-(3), sunt săvârșite în împrejurări deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanță agravantă crearea unui risc de producere a unei pagube însemnate.

Art. 264

Alineatul 1. Persoana care

1) pătrunde fără drept într-o casă străină sau într-un loc care nu este accesibil publicului și

2) care refuză părăsirea acestui loc după ce i s-a cerut acest lucru. se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1), p. 1, este săvârșită în scopul de a afla secrete comerciale ale unei societăți sau dacă există circumstanțe agravante, pedeapsa cu închisoarea poate ajunge până la șase ani. Constituie circumstanțe agravante cazurile în care prin săvârșirea faptei s-a produs un prejudiciu semnificativ altora sau dacă există un risc să se producă un astfel de prejudiciu.

Art. 264a

Persoana care fotografiază fără drept persoane ce se află într-un loc ce nu este accesibil publicului se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care urmărește alte persoane cu ajutorul unui binoclu sau cu ajutorul unui alt dispozitiv.

Art. 264b (*Abrogat*)**Art. 264c**

Pedepsele pentru faptele prevăzute de la art. 263, 264 și 264a se aplică în mod corespunzător celui care, fără a participa la actul respectiv, dobândește sau utilizează fără drept informațiile obținute prin săvârșirea infracțiunii.

Art. 264d

Persoana care divulgă fără drept mesaje sau imagini referitoare la relația personală a altuia sau, în general, a imagini ale persoanei în împrejurări care nu sunt menite a fi cunoscute de public, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Fapta constituie infracțiune și în cazul în care mesajul sau imaginea se referă la o persoană decedată.

Art. 265 (*Abrogat*)**Art. 266**

Persoana care amenință o altă persoană cu săvârșirea unei infracțiuni, dacă este de natură să îi provoace acesteia o temere cu privire la viața, sănătatea sau integritatea sa corporală, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 266a

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 136 și 266, face public declarații prin care instigă la acte de violență ori vandalism se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Art. 266b

Alineatul 1. Persoana care face o afirmație sau împărtășește informații în mod public sau în scopul răspândirii acestora și prin care un grup de persoane sunt amenințate, insultate sau umilite din cauza rasei, culorii, originii sale naționale sau etnice, religiei sau înclinației sexuale, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 2 ani.

Alineatul 2. Constituie circumstanță agravantă și se va avea în vedere la stabilirea pedepsei săvârșirea faptei în scopuri propagandiste.

Art. 266c

Persoana care, ulterior deciziei de anulare a unei cauze, formulează în mod repetat acuzații nefondate împotriva acestei persoane și prin care această persoană este hărțuită și dacă aceste acuzații sunt de natură să îi afecteze reputația, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Art. 267

Persoana care încalcă onoarea unei alte persoane prin cuvinte ori acțiuni insultătoare sau prin prezentarea ori răspândirea de acuzații privind o faptă ce poate să-l înjosească pe cel insultat în ochii concetățenilor, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 luni.

Art. 267a (*Abrogat*)**Art. 268**

Persoana care, cu rea-credință, prezintă sau face publică o acuzație sau dacă acesta nu are motive rezonabile să considere o acuzație ca fiind adevărată, se pedepsește pentru defăimare cu închisoarea de până la 2 ani.

Art. 269

Alineatul 1. Nu se pedepsește persoana care a făcut acuzația dacă s-a dovedit că acuzația era adevărată, dacă persoana a formulat acuzația cu bună-credință sau dacă aceasta a fost obligată să facă această acuzație pentru a proteja un interes public sau privat, al său ori al altei persoane.

Alineatul 2. Se poate renunța la aplicarea pedepsei dacă există împrejurări de natură să creeze suspiciunea că acuzația este adevărată.

Art. 270

Alineatul 1. Dacă acuzația a fost formulată într-o manieră deosebit de insultătoare, pedeapsa prevăzută la art. 267 se poate aplica în pofida faptului că acuzația s-a dovedit a fi adevărată. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul în care făptuitorul nu a avut motive întemeiate pentru a formula insulta.

Alineatul 2. Dacă persoana insultată solicită numai aplicarea unei pedepse conform acestui articol, nu se face publică dovada privind veridicitatea acuzației, în afara cazului în care publicarea se face în interes public.

Art. 271

Alineatul 1. Persoana care formulează o acuzație nu poate dovedi săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana acuzată a fost achitată în baza unei hotărâri definitive în Danemarca sau în străinătate.

Alineatul 2. Dovedirea veridicității unei acuzații cu privire la săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana acuzată a fost condamnată nu înlătură răspunderea penală, dacă persoana insultată, având în vedere natura infracțiunii, momentul când a fost săvârșită, precum și alte circumstanțe, are motive întemeiate ca fapta respectivă să nu fie adusă la cunoștința publicului.

Art. 272

Se poate renunța la aplicarea pedepsei prevăzute la art. 267 dacă fapta a fost provocată de comportamentul necorespunzător al victimei sau dacă aceasta a fost săvârșită ca ripostă.

Art. 273

Alineatul 1. Dacă o afirmație defăimătoare este nejustificată, în hotărârea judecătorească se va face o mențiune în acest sens, la cererea victimei.

Alineatul 2. Persoana care a fost condamnată pentru o afirmație defăimătoare, la cererea victimei, poate fi obligată să plătească o sumă de bani stabilită de instanță pentru a compensa cheltuielile de publicare într-unul sau mai multe ziare, fie doar a dispozitivului hotărârii, fie atât a dispozitivului hotărârii, cât și a motivării. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile și în cazul în care în hotărâre s-a făcut mențiunea prevăzută la alin. (1)

Art. 274

Alineatul 1. Persoana care lansează sau răspândește afirmații care aduc atingere onoarei unei persoane decedate se pedepsește cu amendă sau, dacă afirmațiile sunt defăimătoare, cu închisoare de până la patru luni.

Alineatul 2. Afirmațiile defăimătoare făcute după 20 de ani de la moarte se pedepsesc numai în condițiile la art. 268.

Art. 275

Alineatul 1. Infracțiunile din acest capitol sunt supuse anchetei private. Cu toate acestea, dispoziția nu se aplică faptelor prevăzute de art. 266, 266a și 266b.

Alineatul 2. În cazul infracțiunilor prevăzute de art. 263-264d, urmărirea penală se poate face de către parchet, la cererea persoanei vătămate. Aceste dispoziții sunt aplicabile în cazul în care victima lucrează ori la momentul săvârșirii faptei, a efectuat un serviciu public sau a deținut o funcție publică, și este acuzată că ar fi săvârșit o faptă ce ar putea duce sau ar fi putut duce la pierderea funcției ori a poziției, precum și atunci când defăimarea se face printr-un înscris anonim sau sub un nume greșit sau fictiv.

Art. 275a (*Abrogat*)

CAPITOLUL 28

Infrațiuni contra patrimoniului

Art. 276

Persoana care, fără consimțământul titularului, sustrage și își însușește un bun mobil străin pentru a obține un câștig necuvenit pentru sine sau pentru altul se pedepsește pentru furt. Tot bun mobil, aici sau în continuare, se consideră și o cantitate de energie produsă, stocată sau utilizată pentru producerea de lumină, căldură, forță sau mișcare ori în alte scopuri economice.

Art. 277

Persoana care, pentru a obține pentru sine sau pentru altul un câștig necuvenit, își însușește un bun mobil străin pierdut, care nu este în posesia unei persoane sau care ca urmare a neatenției proprietarului, ori în mod întâmplător similar a ajuns în posesia făptuitorului.

Art. 278

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul, a unui câștig necuvenit,

- 1) își însușește un bun mobil aflat în administrarea sa, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 277;
- 2) refuză să confirme primirea unui împrumut bănesc ori a altui împrumut sau a unei prestații pentru care trebuie plătită o remunerație,
- 3) folosește fără drept banii ce-i sunt încredințați, inclusiv în cazul în care nu avea obligația să-i gestioneze separat de propria avere se pedepsește pentru delapidare.

Alineatul 2. Dispozițiile alin. (1), punctul nr. 1, nu se referă la articole cumpărate, pentru care vânzătorul și-a rezervat dreptul de proprietate până la achitarea prețului vânzării.

Art. 279

Persoana care, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a unui câștig necuvenit, determină o altă persoană să facă sau să nu facă ceva, prin provocarea, menținerea sau exploatarea unei erori determinante, dacă s-a produs o pierdere patrimonială, se pedepsește pentru înșelăciune

Art. 279a

Persoana care, dorind să obțină pentru sine sau pentru altul un câștig necuvenit, modifică, adaugă ori șterge în mod ilegal informații sau programe pentru prelucrarea electronică a datelor sau în mod ilegal încearcă să influențeze rezultatul prelucrării acestor date se pedepsește pentru fraudă informatică.

Art. 280

Dacă fapta nu constituie infracțiune potrivit art. 276-279a, Persoana care, în scopul unui câștig necuvenit pentru sine ori pentru altul, îi pricinuieste altuia o pierdere patrimonială

- 1) abuzând de autoritatea ce i s-a acordat de a acționa în numele și pentru acesta sau acționând împotriva intereselor persoanei căreia îi administrează bunurile.

Art. 281

Persoana care

- 1) pentru a obține pentru sine ori pentru altul un câștig necuvenit, amenință o altă persoană cu violența, cu producerea de pagube însemnate patrimoniale ori cu lipsirea de libertate, sau cu formularea de acuzații neadevărate legate de fapte penale sau compromițătoare ori cu dezvăluirea unor împrejurări legate de viața privată a acestei persoane;

- 2) amenință o altă persoană cu denunțarea sau dezvăluirea unei infracțiuni sau a unei fapte compromițătoare adevărate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un câștig injust, care de altfel este și motivul amenințării,

dacă fapta nu constituie infracțiune potrivit art. 288, se pedepsește pentru șantaj.

Art. 282

Persoana care exploatează dificultățile economice sau personale semnificative ale altuia, lipsa de experiență, comportamentul neglijent sau o stare de dependență, pentru a obține și stipula într-un contract o plată, care este în totală disproporție cu contraprestația, sau pentru care nu se impune o plată, se pedepsește pentru cămătărie.

Art. 283

Alineatul 1. Persoana care, în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de câștiguri necuvenite,

- 1) înstrăinează, gajează sau dispune în alt mod de bunurile care-i aparțin, asupra cărora o persoană terță a achiziționat anterior un drept ce face incompatibilă înstrăinarea, gajarea sau dispunerea în alt mod;

- 2) după începerea procedurii falimentului sau a procedurii de reorganizare, încheie acte juridice prin care dispune de bunurile și de creanțele societății în dauna creditorilor;

- 3) prin prezentarea unor pretexte false, prin ascunderea de bunuri, emiterea de facturi proforma, prin oferirea de cadouri semnificative, consum excesiv, vânzări sub prețul pieței, prin efectuarea de plăți sau instituirea unor depozite pentru garantarea plății unor datorii care nu sunt scadente sau în alte moduri similare dispune de bunurile sau de creanțele sale în dauna creditorilor săi,

se pedepsește pentru fraudarea creditorilor.

Alineatul 2 Dacă faptele prevăzute la punctul 3 sunt întreprinse pentru favorizarea unui creditor, acesta răspunde penal numai dacă, în momentul în care a prevăzut că falimentul sau inițierea procedurii de reorganizare sunt iminente, a determinat debitorul să-l favorizeze în acest fel.

Art. 284 (*Abrogat*)

Art. 285

Alineatul 1. Infracțiunile prevăzute în articolele 276 și 278-283 se pedepsesc cu închisoarea până la un an și 6 luni. În cazul menționat în art. 283 alineatul 2 atât pentru debitor cât și pentru creditorul favorizat, pedeapsa poate fi redusă la amendă

Alineatul 2 Manipularea ilegală a unor bunuri găsite se pedepsește cu amendă sau cu închisoare până la 1 an și 6 luni.

Art. 286

Alineatul 1. Pedeapsa poate ajunge la închisoare de până la 6 ani, când infracțiunile prevăzute de art. 276, 281 și 282 au un caracter deosebit de grav ce derivă din modul în care au fost săvârșite sau când infracțiunea este săvârșită de mai multe persoane împreună sau având în posesie o armă sau alt instrument sau mijloc periculos sau când bunurile furate, în cazul în care s-au găsit, au o valoare însemnată, când furtul a fost săvârșit în cadrul activității organizate de spargerii sau când este comis un număr mai mare de infracțiuni.

Alineatul 2. Pedeapsa poate ajunge până la 8 ani de închisoare dacă faptele menționate în art. 278-280 și 283 au un caracter deosebit de grav din cauza modului de săvârșire, sau dacă infracțiunea este săvârșită de mai multe persoane împreună, sau ca urmare a câștigului urmărit sau obținut, sau când este comis un număr mai mare de infracțiuni.

Art. 287

Alineatul 1. Dacă vreuna dintre faptele prevăzute de art. 276-283 este de mică însemnătate din cauza împrejurărilor în care a fost săvârșită sau din cauza valorii reduse a bunurilor sustrate ori a pierderii patrimoniale suferite sau din alte motive, pedeapsa va fi amenda. Dacă există circumstanțe atenuante se poate renunța la aplicarea amenzii.

Alineatul 2. Tentativa la o infracțiune săvârșită în condițiile alin. (1) se pedepsește.

Art. 288

Alineatul 1. Persoana care pentru a obține pentru sine sau pentru altul un câștig injust prin violență sau amenințarea de folosire imediată a violenței:

- 1) sustrage sau smulge de la o altă persoană un bun mobil;

- 2) asigură păstrarea bunului furat;
- 3) obligă o persoană să facă sau să nu facă ceva, producând o pierdere patrimonială.

se pedepsește pentru jaf cu închisoare de până la 6 ani.

Alineatul 2. Pedepsa poate ajunge până la închisoare de 10 ani când jaful are o natură deosebit de gravă din cauza caracterului său deosebit de periculos, a modului de săvârșire sau din cauza câștigului semnificativ obținut sau urmărit sau dacă făptuitorul a intrat într-o casă străină pentru a săvârși fapta ori când s-au săvârșit mai multe infracțiuni.

Art. 289

Alineatul 1. Persoana care pentru a obține pentru sine sau pentru altul un câștig injust săvârșește o infracțiune cu caracter deosebit de grav privind legislația fiscală, vamală, privind taxele sau subvențiile de ori privind art. 289a se pedepsește cu închisoarea de până la 8 ani.

Alineatul 2. Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile dacă în dispozițiile legale indicate la alin. (1) se face trimitere la aceste prevederi.

Alineatul 3. La stabilirea amenzii suplimentare aplicate conform art. 30 alin. (2), în cazul infracțiunii prevăzute la alin. (1) se va avea în vedere dacă infracțiunea este de natură deosebit de gravă prin modul de săvârșire sau dacă infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane împreună ori când s-au săvârșit mai multe infracțiuni.

Art. 289a

Alineatul 1. Persoana care, pentru luarea deciziilor de plată sau de rambursare a taxei vamale sau a altor taxe ori pentru plata sau rambursarea subvențiilor sau pentru acordarea sprijinului din partea autorităților daneze sau a instituțiilor Comunității Europene sau al altor organe comunitare, oferă informații incorecte sau care induc în eroare sau ascunde informații ori nu îndeplinește o obligație de informare importantă pentru rezolvarea cazului cu scopul de a se sustrage plății sau de a obține o plată nejustificată pentru sine sau pentru alții se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an și șase luni.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care folosește în mod ilegal un avantaj obținut legal în legătură cu plățile menționate la alin. (1) și persoana care în mod ilegal folosește sumele de bani obținute din plățile menționate în alineatul (1) în alte scopuri decât acelea pentru care acestea au fost remise. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică pentru indemnizațiile care se acordă pentru nevoi personale.

Alineatul 3. Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile numai dacă alte dispoziții legale nu conțin o reglementare similară.

Alineatul 4. Infracțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) cu caracter deosebit de grav se pedepsesc conform art. 289.

Art. 290

Alineatul 1. Persoana care primește sau dobândește pentru sine sau pentru altul o parte din foloasele obținute prin săvârșirea unei infracțiuni, precum și persoana care, fără drept, ascunde, păstrează, transportă sau ajută la valorificarea bunurilor sau, în mod similar, ajută o altă persoană să păstreze foloasele obținute din săvârșirea infracțiunii, se pedepsește pentru tănuire cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Pedepsa poate ajunge până la închisoare pe 6 ani, dacă tănuirea este de natură deosebit de gravă având în vedere caracterul economic sau profesional al infracțiunii sau ca urmare cuantumului ridicat al câștigului obținut sau urmărit ori când au fost săvârșite mai multe infracțiuni.

Alineatul 3. Pedepsa prevăzută de prezentul articol nu se poate aplica persoanei, care acceptă foloasele ca fiind mijloace de subzistență din partea membrilor de familie sau a persoanelor cu care conviețuiește sau oricărei alte persoane care acceptă foloasele cu titlu de plată pentru consumul obișnuit de bunuri, produse de uz zilnic sau servicii

Art. 291

Alineatul 1. Persoana care distruge, deteriorează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun care aparține altuia se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Dacă distrugerea sau deteriorarea este semnificativă sau dacă fapta s-a săvârșit în mod sistematic sau organizat, pentru persoana condamnată potrivit dispozițiilor prezentului Capitol pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art. 180, 181, 183 alin. (1) și (2), art. 184 alin. (1), 193 sau 194, pedepsa poate ajunge până la închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Dacă deteriorarea în împrejurările prevăzute la alin. (2) este săvârșită din culpă gravă, pedepsa este amenda sau închisoarea de până la 6 luni.

Alineatul 4. La stabilirea pedepsei pentru faptele prevăzute la alin. (1) și (2) se consideră o circumstanță agravantă săvârșirea faptei în timpul sau în prelungirea imediată a gravei perturbări a liniștei și ordinii în loc public care are loc în zonă.

Art. 292

Persoana care, prin distrugerea, deteriorarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor sale, făcând astfel imposibilă valorificarea creanțelor de către creditorii săi, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an.

Art. 293

Alineatul 1. Persoana care, fără drept, folosește un bun care aparține altuia, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an, în afara cazului

în care fapta constituie infracțiune potrivit art. 293a. Constituie circumstanță agravantă faptul că bunul nu este adus înapoi după utilizare, caz în care pedeapsa poate ajunge la închisoarea de până la 2 ani.

Alineatul 2 Persoana care fără drept interzice altei persoane să dispună asupra unui bun total sau parțial, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 1 an. Pedeapsa poate ajunge la închisoare pe 2 ani, dacă fapta a fost săvârșită în mod sistematic sau organizat sau dacă există circumstanțe agravante.

Art. 293a

Furtul de folosință cu privire la un vehicul cu motor se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an, În caz de circumstanțe agravante, inclusiv în caz de repetare a faptei, pedeapsa poate ajunge până la închisoare de 4 ani.

Art. 294

Persoana care își face singur dreptate se pedepsește cu amendă.

Art. 295

Persoana care, prin încălcarea normelor de drept privat sau public, construiește diguri sau instalații fixe n apele interioare sau în marea teritorială se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 3 luni.

Art. 296

Alineatul 1. Persoana care:

1) răspândește informații incorecte sau care induc în eroare, prin care prețul unor titluri de valoare sau al activelor respective poate fi influențat în mod esențial,

2) oferă informații incorecte sau care induc în eroare privind situația unei persoane juridice

a) în comunicări publice privind situația economică,

b) în calculele cerute, potrivit legii,

c) în rapoartele, calculele sau declarațiile date în cadrul adunărilor generale sau al unui organ similar sau către conducerea unei persoane juridice,

d) în notificările adresate unei autorități de înregistrare sau

e) în materialele de ofertă referitoare la constituirea persoanei juridice sau a extinderii capitalului precum și referitor la vânzarea respectivă de acțiuni sau la emiterea sau vânzarea de obligațiuni convertibile.

3) încalcă în mod grav legislația aplicabilă persoanelor juridice în legătură cu

a) sporul de capital,

b) folosirea resurselor persoanei juridice,

4) omite în mod grav să îndeplinească cerința prevăzută în legislația aplicabilă persoanelor juridice privind

- a) ținerea protocoalelor de negociere
- b) ținerea de note și de obligații de informare referitoare la acțiunile în proprietate
- c) obligațiile de acționa când se constată o pierdere de capital. se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Alineatul 2. În caz de circumstanțe agravante, pedeapsa pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (1) punctul 1 poate ajunge la închisoare de până la 6 ani. Constituie circumstanțe agravante cazurile în care infracțiunea este săvârșită de mai multe persoane împreună, în care s-a obținut sau s-a urmărit un câștig substanțial sau au fost săvârșite mai multe infracțiuni.

Alineatul 3. Dacă una dintre faptele menționate la alin. (1) este săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau, în caz de circumstanțe agravante, închisoarea de până la 4 luni.

Art. 297

Alineatul 1. Persoana care răspândește informații incorecte sau care induc în eroare, care pot afecta prețul mărfurilor, al bunurilor imobile sau al altor active similare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau, în caz de circumstanțe agravante, închisoarea de până la 4 luni.

Art. 298

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 279

1) prin prezentarea neadevărată a stării de solvabilitate, obține pentru sine sau pentru altul un împrumut sau o finanțare producând o pagubă patrimonială;

2) cheltuind suma de bani primită anticipat pentru prestarea unui serviciu, nu își mai poate executa propria obligație;

3) pleacă fără a plăti cazarea, mâncarea, transportul sau alte prestații, când era evident faptul că plata se face înainte de plecare,

4) fără a plăti, participă fără drept la manifestări, expoziții sau adunări sau călătorește cu mijloace de transport public sau folosește alte mijloace universale de acces,

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Art. 299

Alineatul 1. Persoana care, în afara cazurilor prevăzute la art. 280, în calitate de administrator al patrimoniului unei alte persoane, își neglijează obligațiile și dacă se produce o pagubă patrimonială substanțială care nu este acoperită până la pronunțarea unei hotărâri în primă instanță se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la un an.

Alineatul 2 Persoana care, în calitate de administrator al patrimoniului unei alte persoane, neglijându-și atribuțiile, în vederea obținerii unui folos pentru sine sau pentru altul și contrar atribuțiilor sale, primește, pretinde sau acceptă promisiunea unui dar, a unui alt folos, precum și persoana care oferă, promite sau dă un astfel de cadou sau folos se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 4 ani.

Art. 299a

Persoana care, în împrejurări deosebit de grave, încalcă dispozițiile art. 19 din Legea privind practicile de marketing, se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanță agravantă (împrejurări deosebit de grave) cazul în care fapta a provocat daune semnificative sau s-a creat pericolul producerii unei asemenea daune.

Art. 299b

Persoana care pentru a obține un folos injust pentru sine sau pentru altul ori persoana care, în circumstanțe agravante săvârșește:

- 1) încălcări cu caracter deosebit de grav ale dreptului de autor, potrivit art. 76 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor, sau importul cu un caracter deosebit de grav, potrivit art. 77 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor;
- 2) încălcări ale mărcii comerciale cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 42 alin. (2) din Legea privind marca comercială;
- 3) încălcare a designului cu caracter deosebit de grav, potrivit Legii privind designul art. 36, alin. (2);
- 4) încălcare a patentului cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 57, alin. (2) din Legea privind patentele;
- 5) încălcarea modelului de utilizare cu caracter deosebit de grav, potrivit art. 54 alin. (2) din Legea privind modelele de utilizare; sau
- 6) încălcarea cu caracter deosebit de grav a art. 91 și art. 94 alin. (2) din Legea privind activitatea de radio și televiziune, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Art. 299c

Persoana care, în circumstanțe deosebit de grave, intră în înțelegeri de cartel prevăzute în legea concurenței art. 23, alin. (3) se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani Constituie circumstanță agravantă cazul în care infracțiunea a avut ca rezultat o pagubă substanțială sau s-a urmărit producerea unei astfel de daune.

Art. 299d

Alineatul 1. Persoana care, în circumstanțe deosebit de grave, săvârșește:

- 1) încălcarea articolului 14, literele a și b sau a art. 15 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (UE) nr. 596/2014 din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (dispoziția privind abuzul de mărci),

2) încălcarea art. 3, alin. (1) litera a sau c sau a art. 5 din dispoziția Parlamentului European și a Consiliului (UE) nr. 1227/2011/UE din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie sau

3) încălcarea art. 38 alin. (1), art. 39, litera b, art. 40 și art. 38 alin. (1), sau a art. 19, litera b, sau a art. 41 din dispoziția Comisiei (UE) nr. 1031/2010 din 13 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

se pedepsește cu închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 2. Constituie circumstanțe deosebit de grave dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită de mai multe persoane împreună, dacă s-a obținut sau s-a urmărit un câștig semnificativ sau dacă s-au săvârșit mai multe infracțiuni.

Art. 300

Cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an se pedepsește

1) persoana care știind că nu își poate plăti creditorii, își înrăutățește simțitor situația patrimonială prin crearea de noi datorii sau plătește ori depune garanții pentru poziții de datorii scadente importante.

2) Persoana care produce creditorilor săi pierderi importante printr-un mod de viață risipitor, prin jocuri de noroc, prin operații riscante, care nu sunt la nivelul patrimoniului său, prin efectuarea afacerilor în mod dezordonat sau neglijent.

3) debitorul și persoana împuternicită care, la prezentarea declarațiilor cerute în cadrul procedurii de reorganizare dau informații incorecte care induc în eroare sau sunt neglijenți.

Art. 300a

Persoana care, fără ca fapta să constituie infracțiune potrivit art. 279, intenționat sau din culpă gravă influențează o persoană aflată în eroare, determinând-o să facă sau să nu facă ceva, producându-se în acest fel acesteia sau altuia, pentru care acțiunea sau omisiunea sunt decisive, o pagubă patrimonială semnificativă, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 300b

Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 282, prin încheierea unui contract în mod fraudulos ar fi profitat de dificultățile economice ale părții cocontractante sau de poziția inferioară a acesteia, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Art. 300c

Persoana care transferă un bun provenit din săvârșirea unei fapte de natura celor prevăzute la art. 282, 300a sau 300b sau care oferă un astfel de bun, dacă la momentul achiziției bunului, din culpă, s-a aflat în eroare cu privire la natura bunului, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 6 luni. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, din culpă, obține un folos necuvenit din săvârșirea de către o altă persoană a unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 282, 300a sau 300 4.

Art. 301

Alineatul 1. Persoana care, în scopul de a le folosi în mod nelegal, prezintă, creează, posedă sau transmite mai departe

1) informații prin care se identifică un mijloc de plată, aparținând altor persoane, sau

2) generează numere de card pentru plăți.

se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni

Alineatul 2. Dacă transmiterea etc. menționată în alin. (1) are loc într-un cerc mai larg sau în circumstanțe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani.

Alineatul 3. Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul cardurilor de plată autentice.

Art. 301a

Alineatul 1. Persoana care în mod ilegal creează sau transmite coduri sau alte mijloace de acces la sistemele informatice, dacă accesul este rezervat pentru utilizatorii plătitori și care sunt protejate cu coduri sau altă limitare specială de acces, se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Dacă transmiterea etc. menționată în alin. (1) are loc în circumstanțe deosebit de grave pedeapsa este închisoarea de până la 6 ani. Constituie circumstanțe agravante cazul în care transmiterea etc. contra cost într-un cerc mai larg sau în împrejurări în care există risc de folosire abuzivă.

Art. 302

Alineatul 1. Persoana care, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 296, în mod grosolan încalcă dispozițiile legale privind:

1) evidența contabilă inclusiv înregistrarea tranzacțiilor și întocmirea documentelor contabile

2) păstrarea documentelor contabile, inclusiv descrierile evidențelor contabile și a sistemelor de păstrare și identificare a materialelor, inclusiv codurile de acces etc. și cheile de cifrare,

3) accesul autorităților publice la documentele contabile conform legislației speciale privind aceste autorități.

4) prezentarea documentelor contabile anuale sau a unor documente similare.

se pedepsește cu amendă sau închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Alineatul 2. Dacă una dintre acțiunile sau inacțiunile menționate în alin. (1) este săvârșită din culpă gravă, pedeapsa este amenda sau închisoarea până la 4 luni.

Art. 303

Persoana care, din culpă gravă, cumpără sau dobândește în orice alt mod un bun provenind din săvârșirea unei infracțiuni se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la 1 an.

Art. 304

Alineatul 1. Persoana care, în cadrul unei proceduri de votare privind drepturi patrimoniale, obține pentru sine sau pentru alții, în mod injust, permisiunea de a participa în cadrul acestei proceduri sau de a avea mai multe voturi decât îi este permis sau care influențează în orice mod procedura de votare, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 luni.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care, la votarea în caz de faliment sau de remitere de datorii ori în procedura de reorganizare, prin propuneri neadevărate, influențează exprimarea votului sau promite, oferă sau dă ori primește, cere sau acceptă să i se promită avantaje materiale pentru a vota într-un anumit sens sau pentru a nu a vota.

Art. 304a

Alineatul 1. Persoana care fără drept promite, oferă sau dă unei persoane care în țară sau în străinătate este arbitru un cadou sau un alt avantaj în scopul ca acesta, în exercitarea funcției sale, să facă sau să nu facă ceva, se pedepsește cu amendă sau cu închisoarea de până la 4 ani.

Alineatul 2. Cu aceeași pedeapsă se sancționează persoana care în țară sau în străinătate este arbitru și care în exercitarea funcției sale primește în mod ilegal, solicită sau acceptă să i se promită un cadou sau un alt avantaj.

Art. 305

Alineatul 1. Faptele prevăzute în art. 291 alin. (1) și (3), art. 293 alin. (2), art. 298 și 299 se cercetate numai la cererea persoanei vătămate, cu excepția cazului în care există un interes general care impune acuzarea.

Alineatul 2. Faptele prevăzute la art. 294 sunt supuse procedurii privind ancheta privată.

CAPITOLUL 29

Dispoziții speciale privind persoanele juridice

Art. 306

Societățile etc. (persoanele juridice) răspund penal pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi potrivit regulilor stabilite în Capitolul 5.

Legea nr. 438 din 31 mai 2000 (Aplicarea în timp a măsurilor conform codului penal art. 68 și 69)¹⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2000.

Alineatul 2. Art. 68a și 69a din Codul penal astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege în art. 1 punctul 1 și art. 3 se aplică la măsurilor prevăzute la art. 68 și 69 din Codul penal aplicate după intrarea în vigoare a legii. În mod similar, dispozițiile art. 72 din Codul penal se aplică măsurilor prevăzute de art. 68 și 69 din Codul penal, aplicate după intrarea în vigoare a legii.

Legea nr. 441 din 31 mai 2000 (Prescripția, reacție puternică la abuzul sexual al copiilor și tinerilor precum și cercetări IT)²⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2000.

Alineatul 2. Prevederile menționate în art. 1 din Codul penal, art. 94, alin. (4) și art. 97 alin. (4) și (6), sunt aplicabile de asemenea infracțiunilor săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii și consecințelor legale care se aplică. Prevederile nu se aplică însă în cazurile în care, înainte de intrarea în vigoare a legii, a intervenit prescripția, potrivit legii vechi.

Legea nr. 433 din 31 mai 2000 (Modificări ca urmare a legii de executare a pedepselor, anularea pedepsei și liberarea condiționată a celor condamnați pe viață etc.)³⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

¹⁾ Modificarea legii se referă la articolul 68 a, articolul 69, articolul 69 a, articolul 72, alineatul. 1-2, articolul 73, alineatul. 1, punctul 1, și articolul 97, alineatul. 2, nr. 2.

²⁾ Modificarea legii se referă la articolul 93, alineatul punctul 3, articolul 94, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 6, punctul 2, articolul 230 și articolul 235

³⁾ Modificarea legii se referă la articolul 7, articolul 8, articolul 21, articolul 23, articolul 31, articolul 32, articolul 33, articolul 34, articolul 35, articolul 36, articolul 39, articolul 40 a, articolul 41, articolul 42, articolul 43, articolul 44, articolul 45, articolul 46, articolul 47, articolul 48, articolul 49, articolul 50, articolul 51, articolul 52,

Art. 30

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2001.

Art. 31

Alineatul 1. Dacă după intrarea în vigoare a legii se pronunță o pedeapsă pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 1-29 din legea menționată, săvârșită înainte de intrarea în vigoare a legii, pentru s-ar putea dispune arestarea de până la 30 zile, se dispune o pedeapsă cu închisoarea cu același număr de zile ca arestul.

Alineatul 2. Dacă se poate dispune arestarea pe o durată mai mare decât cea menționată în alin. (1), se poate pronunța o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin 30 zile și de cel mult 4 luni.

Art. 32

Alineatul 1. După intrarea în vigoare a legii nu se poate pronunța pedeapsă cu arest, chiar dacă prevederile penale din altă legislație dau posibilitatea pentru aceasta.

articolul 53, articolul 54, articolul 55, articolul 57, articolul 58, articolul 59, articolul 60, articolul 61, articolul 61 a, articolul 62, articolul 63, articolul 64, articolul 65, articolul 66, articolul 72, articolul 74, articolul 78, articolul 83, articolul 86, articolul 87, articolul 88, articolul 89, articolul 90, articolul 91, articolul 97 articolul 100, articolul 103, articolul 104, articolul 109, articolul 110, articolul 110 a, articolul 110 c, articolul 110 e, articolul 114, articolul 117, articolul 119, articolul 121, articolul 122, articolul 123, articolul 124, articolul 125, articolul 126, articolul 127, articolul 128, articolul 129, articolul 129 a, articolul 130, articolul 131, articolul 132 a, articolul 133, articolul 134, articolul 134 a, articolul 135, articolul 136, articolul 137, articolul 138, articolul 139, articolul 140, articolul 141, articolul 142, articolul 143, articolul 144, articolul 147, articolul 148, articolul 149, articolul 150, articolul 152, articolul 153, articolul 155, articolul 156, articolul 158, articolul 160, articolul 161, articolul 162, articolul 163, articolul 164, articolul 165, articolul 167, articolul 168, articolul 170, articolul 172, articolul 174, articolul 175, articolul 176, articolul 178, articolul 179, articolul 182, articolul 183, articolul 184, articolul 185, articolul 186, articolul 187, articolul 188, articolul 189, articolul 192, articolul 193, articolul 194, articolul 195 articolul 197, articolul 202, articolul 203, articolul 204, articolul 206, articolul 208, articolul 213, articolul 214, articolul 223 a, articolul 229, articolul 232, articolul 233, articolul 235, articolul 236, articolul 239, articolul 240, articolul 241, articolul 244, articolul 249, articolul 251, articolul 252, articolul 253, articolul 254, articolul 255, articolul 260, articolul 261, articolul 262, articolul 263, articolul 264, articolul 264 a, articolul 264 d, articolul 265, articolul 266, articolul 266 a, articolul 266 b, articolul 266 c, articolul 267, articolul 268, articolul 274, articolul 285, articolul 291, articolul 292, articolul 293, articolul 295, articolul 296, articolul 298, articolul 299, articolul 300, articolul 300 a, articolul 300 b, articolul 300 c, 302, articolul 303 și articolul 304.

Alineatul 2. La aplicarea prevederilor penale în afara art. 1-29 din legea menționată, în care arestul intră în cadrul pedepsei, în loc de arest se poate aplica închisoarea de până la 4 luni.

Alineatul 3. Art. 31 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33 (se elimină)

Legea nr. 258 din 8 mai 2002 (Îndeplinirea convenției UE de asistență juridică, al doilea protocol adițional la convenția Consiliului European și decizia cadru a UE privind echipa comună de cercetare)¹⁾ conține următoarele prevederi privind răspunderea penală și intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Prevederile din Codul penal capitolul 14 privind infracțiunile contra autorității publice etc. și capitolul 16 privind infracțiunile în serviciul și misiunea publică etc. se aplică de asemenea când fapta este săvârșită împotriva sau de un funcționar din alt stat în cadrul executării de misiuni în Danemarca conform art. 12 și 13 din Convenția din 29 mai 2000 privind asistența juridică reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene precum și prevederile corespunzătoare din alte acte juridice ale UE sau conform art. 18 și 20 din protocolul adițional din 8 noiembrie 2001 la convenția europeană din 20 aprilie 1959 privind asistența juridică reciprocă în materie penală.

Alineatul 2. Dacă un funcționar din alt stat membru provoacă daune în timpul executării de misiuni în Danemarca conform art. 12 și 13 din convenția de 29 mai 2000 privind asistența juridică reciprocă în materie penală dintre statele membre ale Uniunii Europene precum și prevederile corespunzătoare din alte acte juridice sau conform art. 18 și 20 din protocolul adițional din 8 noiembrie 2001 la convenția europeană din 20 aprilie 1959 privind asistența juridică reciprocă în materie penală, care conform legislației daneze impune obligația de compensație, aceasta se achită de Ministerul Justiției.

Art. 6

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2002

Legea nr. 364 din 24 mai 2005 (Prescripția, înăsprirea pedepsei pentru executări false de pedepse etc.)²⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2.

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2005

¹⁾ Modificarea legii se referă la articolul 158, alineatul. 1, punctul 1

²⁾ Modificarea legii se referă la articolul 93, articolul 93 a, articolul 94, articolul 97 a și articolul 164, alineatul. 3.

Alineatul 2. Art. 1, punctul nr. 6 intră în vigoare după comunicarea în Jurnalul juridic¹⁾.

Legea nr. 718 din 25 iunie 2010 (Restructurarea etc.)²⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 55

Alineatul 1. Ministrul justiției stabilește data intrării în vigoare a legii³⁾.

Alineatele 2-9. (se elimină)

Alineatul 10. Art. 283 alin. (1), punctul nr. 2, art. 300, punctul nr. 3 și art. 304, alin. (2), care sunt incluse în art. 11, punctele 1, 3 și 4 din această lege se aplică în mod corespunzător în cazul negocierii unui acord constrâns.

Legea nr. 1552 din 21 decembrie 2010 (Descoperirea câștigurilor ascunse și alte active, prescrierea cerinței de confiscare, confiscare secretă etc.)⁴⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 ianuarie 2011

Alineatul 2. Dispozițiile art. 1, art. 97a alin. (1) din Codul penal se aplică infracțiunilor care au fost săvârșite și dacă pedepse au fost aplicate înainte de intrarea în vigoare a legii. Prevederile nu se aplică în cazurile în care a intervenit prescripția înainte de intrarea în vigoare a legii, potrivit legii vechi.

Legea nr. 158 din 28 februarie 2012 (Sporirea vârstei de răspundere penală)⁵⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 5

Alineatul 1. Legea intră în vigoare după comunicarea în *Gazeta Juridică*⁶⁾.

Alineatul 2. Dacă la stabilirea pedepsei trebuie să fie avută în vedere ca circumstanță agravantă împrejurarea că făptuitorul a fost anterior condamnat,

hotărârea prin care s-a dispus condamnarea unei persoane pentru o faptă pe care a săvârșit-o înainte să împlinească 15 ani nu va fi avută în vedere.

¹⁾ Legea este publicată în *Gazeta Juridică* la 25. mai 200, articolul 1 al Legii se referă la articolul 164, alineatul 3.

²⁾ Modificarea se referă la articolul 283, alineatul. 1, nr. 2, și alineatul. 2, articolul 300, nr. 3, și articolul 304, alineatul. 2.

³⁾ Prin decizia nr. 208 din la 15. martie 2011 s a stabilit ca modificarea legii să intre în vigoare la 1 aprilie 2011.

⁴⁾ Modificarea legii se referă la articolul 97 a, alineatul. 1-4

⁵⁾ Modificarea legii se referă la articolul 15 și articolul 81, nr. 10.

⁶⁾ Legea este publicata in jurnalul juridic la 29 februarie 2012.

Legea nr. 633 din 12 iunie 2013 (Infracțiuni cu privire la viața sexuală)¹⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 5

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2013.

Alineatul 2. Art. 1, punctul nr. 4 este, de asemenea, aplicabil faptelor săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii, cu excepția cazurilor în care a intervenit prescripția potrivit legii vechi.

Alineatul 3. Art. 236 din Codul penal, alin. (4) și (6), cum sunt formulate în această lege în art. 1, punctul nr. 27 se aplică faptelor, care au fost săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii, în locul regulilor valabile până acum.

Alineatul 4. Dispozițiile Art. 236 din Codul penal alin. (6), cum este formulat în această lege în art. 1, punctul nr. 27 sunt aplicabile hotărârilor de condamnare pronunțate înainte de intrarea în vigoare a legii noi, pentru faptele săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

Alineatul 5. Art. 236 alin. (7) din Codul penal menționat în această lege la art. 1, punctul nr. 27 este aplicabil hotărârilor de condamnare pentru fapte săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii noi art. 236 din Codul penal.

Legea nr. 634 din 12 iunie 2013 (Reacția puternică față de criminalitatea economică)²⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 13

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iulie 2013.

Alineatul 2. Art. 1 punctele nr. 1 și 4 se aplică la cererea de confiscare, care este pronunțată sau adoptată înainte de intrarea în vigoare a legii, în afara cazului în care înainte de intrarea în vigoare a intervenit prescripția conform dispozițiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi.

Alineatul 3. (se elimină)

Legea nr. 168 din 26 februarie 2014 (executarea Convenției Consiliului Europei privind evitarea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în cadrul căminului)³⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

¹⁾ Modificarea legii se referă la articolul 7 a, alineatul. 2, nr. 4, articolul 68 a, alineatul. 2, punctul 1, articolul 69 a, alineatul. 2, punctul 1, articolul 70, alineatul. 2, nr.1, articolul 93, alineatul 3, articolul 94, alineatul 4, articolul 210, alineatul 1 și 3, prevăzut în capitolul 24, articolul 216-233 a, articolul 235-236 și articolul 262 a.

²⁾ Modificarea legii se referă la articolul 79, alineatul. 2, 2. punctul, articolul 93, alineatul. 2, nr. 1, articolul 97 a, alineatul. 1 și 4, articolul 122, articolul 131, articolul 296, alineatul. 2, articolul 299, articolul 299 d și articolul 304 a, alineatul. 1

³⁾ Modificarea legii se referă la articolul 94, alineatul. 4.

Art. 2

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 iunie 2014

Alineatul 2. Art. 1 se aplică faptelor care sunt săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii, în afara cazului în care înainte de intrarea în vigoare a legii a intervenit prescripția conform dispozițiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi.

Legea nr. 739 din 25 iunie 2014 (Reorganizarea asistenței criminale, inclusiv limitarea accesului la plângeri)¹⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare

Art. 5

Ministrul Justiției stabilește momentul intrării în vigoare a legii²⁾.

Art. 6

Cauza în care s-a pronunțat o hotărâre de o instanță înainte de intrarea în vigoare a legii poate fi contestată la Asistența criminală conform dispozițiilor legale aplicabile până la momentul intrării în vigoare a legii noi. Decizia Directoratului pentru asistență criminală în cauze, care sunt contestate conform punctului nr. 1 nu pot fi contestate la Ministerul Justiției.

Legea nr. 152 din 18 februarie 2015 (Serviciul social etc.)³⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 4

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 1 mai 2015, sub rezervele menționate la alin. (3).

Alineatul 2.

Legea se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate după intrarea în vigoare a legii.

Dispozițiile sunt aplicabile chiar dacă fapta a fost săvârșită înainte de intrarea în vigoare a legii.

Alienatul 3. (se elimină).

¹⁾ Modificarea legii se referă la articolul 38, alineatul. 2, punctul 2, articolul 40, alineatul. 2, articolul 41, alineatul. 1, și articolul 44.

²⁾ Prin decizia nr. 388 din 9 aprilie 2015 s-a hotărât ca modificarea legii să intre în vigoare la 6 mai 2015.

³⁾ Modificarea legii se referă la punctul 7, articolul 56, alineatul. 1 și 2, articolul 60, alineatul. 1, nr. 2 și 3, articolul 62, alineatul 2, articolul 63, alineatul 1, punctul 2, articolul 63, alineatul 3, punctul 2, articolul 63, alineatul. 4, punctul 3, articolul 64, punctul 2, articolul 66, alineatul. 3, punctul 2, articolul 67, alineatul. 2, punctul 2, și articolul 86, alineatul 3 și 4.

Legea nr. 1880 din 29 decembrie 2015 (Aderarea la o forță armată inamică)¹⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare în ziua următoare comunicării în Gazeta Juridică²⁾.

Legea nr. 170 din 27 februarie 2016 (Incriminarea posesiei ilegale de telefon mobil și de alte echipamente similare de comunicare sub forma de protecție aparentă)³⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2.

Legea intră în vigoare la 1 martie 2016.

Legea nr. 632 din 8 iunie 2016 (Modificări ca urmare a dispoziției privind abuzul de piață precum și executarea regulilor privind plata comisioanelor etc. de la părți terțe și informații privind costurile etc. în directiva privind piețele pentru instrumentele financiare (MiFID II)⁴⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 6

Alineatul 1. Legea intră în vigoare la 3 iulie 2016, cu excepțiile prevăzute la alineatul 2.

Alineatul 2. (se elimină).

Legea nr. 635 din 8 iunie 2016 (Înăsprirea pedepsei pentru viol și pentru relații sexuale cu un minor sub 15 ani profitând de superioritatea fizică sau psihică)⁵⁾, conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

Legea nr. 636 din 8 iunie 2016 (Înăsprirea pedepsei pentru acuzare calomnioasă)⁶⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 2

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

¹⁾ Modificarea legii se refera la capitolul 12, articolul 101 a și articolul 102, alineatul. 1.

²⁾ Legea este publicată în Gazeta la 30 decembrie 2015.

³⁾ Modificarea legii se referă la articolul 124, alineatul. 4, punctul 3.

⁴⁾ Modificarea legii se referă la articolul 299 d, alineatul. 1, nr. 1.

⁵⁾ Modificarea legii se referă la articolul 216, alineatul. 4, și articolul 222.

⁶⁾ Modificarea legii se referă la articolul 95, punctul 1., articolul 97 b, alineatul. 3, și articolul 164, alineatul. 4.

Legea nr 641 din 8 iunie 2016 (Reacție puternică împotriva telefoanelor mobile în închisori etc.)¹⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 4

Legea intră în vigoare la 1 august 2016.

Legea nr. 642 din 8 iunie 2016 (Conflicte înarmate în străinătate etc.)²⁾ conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare:

Art. 3

Legea intră în vigoare la 1 iulie 2016.

Ministerul Justiției, la 4 iulie 2016

Søren Pind

/Thomas Tordal-Mortensen/

conține următoarele prevederi privind intrarea în vigoare

1) Modificarea legii se referă la articolul 68 a, articolul 69, articolul 69 a, articolul 72, alineatul. 1-2, articolul 73, alineatul. 1 punctul 1, și articolul 97, alineatul. 2, nr. 2.

2) Modificarea legii se referă la articolul 93, alineatul punctul 3, articolul 94, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 4, articolul 97, alineatul. 6, punctul 2, articolul 230 și articolul 235.

3) Modificarea legii se referă la articolul 7, articolul 8, articolul 21, articolul 23, articolul 31, articolul 32, articolul 33, articolul 34, articolul 35, articolul 36, articolul 39, articolul 40 a, articolul 41, articolul 42, articolul 43, articolul 44, articolul 45, articolul 46, articolul 47, articolul 48, articolul 49, articolul 50, articolul 51, articolul 52, articolul 53, articolul 54, articolul 55, articolul 57, articolul 58, articolul 59, articolul 60, articolul 61, articolul 61 a, articolul 62, articolul 63, articolul 64, articolul 65, articolul 66, articolul 72, articolul 74, articolul 78, articolul 83, articolul 86, articolul 87, articolul 88, articolul 89, articolul 90, articolul 91, articolul 97 articolul 100, articolul 103, articolul 104, articolul 109, articolul 110, articolul 110 a, articolul 110 c, articolul 110 e, articolul 114, articolul 117, articolul 119, articolul 121, articolul 122, articolul 123, articolul 124, articolul 125, articolul 126, articolul 127, articolul 128, articolul 129, articolul 129 a, articolul 130, articolul 131, articolul 132 a, articolul 133, articolul 134, articolul 134 a, articolul 135, articolul 136, articolul 137, articolul 138, articolul 139, articolul 140, articolul 141, articolul 142, articolul 143, articolul 144, articolul 147, articolul 148, articolul 149, articolul 150, articolul 152, articolul 153,

¹⁾ Modificarea legii se referă la articolul 124.

²⁾ Modificarea legii se referă la articolul 114 c, alineatul. 3, 2. și punctul 3, articolul 114 e, punctul 2 și 3, articolul 114 i, articolul 114 j și articolul 128.

articolul 155, articolul 156, articolul 158, articolul 160, articolul 161, articolul 162, articolul 163, articolul 164, articolul 165, articolul 167, articolul 168, articolul 170, articolul 172, articolul 174, articolul 175, articolul 176, articolul 178, articolul 179, articolul 182, articolul 183, articolul 184, articolul 185, articolul 186, articolul 187, articolul 188, articolul 189, articolul 192, articolul 193, articolul 194, articolul 195, articolul 197, articolul 202, articolul 203, articolul 204, articolul 206, articolul 208, articolul 213, articolul 214, articolul 223 a, articolul 229, articolul 232, articolul 233, articolul 235, articolul 236, articolul 239, articolul 240, articolul 241, articolul 244, articolul 249, articolul 251, articolul 252, articolul 253, articolul 254, articolul 255, articolul 260, articolul 261, articolul 262, articolul 263, articolul 264, articolul 264 a, articolul 264d, articolul 265, articolul 266, articolul 266 a, articolul 266b, articolul 266c, articolul 267, articolul 268, articolul 274, articolul 285, articolul 291, articolul 292, articolul 293, articolul 295, articolul 296, articolul 298, articolul 299, articolul 300, articolul 300a, articolul 300b, articolul 300c, 302, articolul 303 și articolul 304.

4) Modificarea legii se referă la articolul 158, alineatul. 1 punctul 1.

5) Modificarea legii se referă la articolul 93, articolul 93 a, articolul 94, articolul 97 a și articolul 164, alineatul 3.

6) Legea este publicată în Gazeta Juridică la 25 mai 2005, articolul 1 al Legii se referă la articolul 164, alineatul 3.

7) Modificarea se referă la articolul 283, alineatul 1, nr. 2, și alineatul 2, articolul 300, nr. 3, și articolul 304, alineatul 2.

8) Prin decizia nr. 208 din 15 martie 2011 s a stabilit ca modificarea legii să intre în vigoare la 1 aprilie 2011.

9) Modificarea legii se referă la articolul 97a, alineatul. 1-4.

10) Modificarea legii se referă la articolul 15 și articolul 81, nr. 10.

11) Legea este publicată în jurnalul juridic la 29 februarie 2012.

12) Modificarea legii se referă la articolul 7a, alineatul 2, nr. 4, articolul 68 a, alineatul 2, punctul 1, articolul 69a, alineatul 2, punctul 1, articolul 70, alineatul 2, nr. 1, articolul 93, alineatul 3, articolul 94, alineatul 4, articolul 210, alineatul 1 și 3, transcris în capitolul 24, articolul 216-233a, articolul 235-236 și articolul 262a.

13) Modificarea legii se referă la articolul 79, alineatul 2, punctul 2, articolul 93, alineatul 2, nr. 1, articolul 97a, alineatul 1 și 4, articolul 122, articolul 131, articolul 296, alineatul 2, articolul 299, articolul 299d și articolul 304a, alineatul 1.

14) Modificarea legii se referă la articolul 94, alineatul 4.

15) Modificarea legii se referă la articolul 38, alineatul 2, punctul 2, articolul 40, alineatul 2, articolul 41, alineatul 1 și articolul 44.

16) Prin decizia nr. 388 din 9 aprilie 2015 s-a hotărât ca modificarea legii să intre în vigoare la 6 mai 2015.

17) Modificarea legii se referă la punctul 7, articolul 56, alineatul. 1 și 2, articolul 60, alineatul 1, nr. 2 și 3, articolul 62, alineatul 2, articolul 63, alineatul 1, punctul 2, articolul 63, alineatul 3, punctul 2, articolul 63, alineatul 4, punctul 3, articolul 64, punctul 2, articolul 66, alineatul 3, punctul 2, articolul 67, alineatul 2, punctul 2, și articolul 86, alineatul 3 și 4.

18) Modificarea legii se refera la capitolul 12, articolul 101a și articolul 102, alineatul 1.

19) Legea este publicată în Gazeta la 30 decembrie 2015.

20) Modificarea legii se referă la articolul 124, alineatul 4, punctul 3.

21) Modificarea legii se referă la articolul 299d, alineatul 1, nr. 1.

22) Modificarea legii se referă la articolul 216, alineatul 4 și articolul 222.

23) Modificarea legii se referă la articolul 95, punctul 1, articolul 97b, alineatul 3, și articolul 164, alineatul 4.

24) Modificarea legii se referă la articolul 124.

25) Modificarea legii se referă la articolul 114c, alineatul 3, 2 și punctul 3, articolul 114e, punctul 2 și 3, articolul 114i, articolul 114j și articolul 128.